

ASIRVATHAM

ஆசிரவாதம்

JUNE 2012

Rs.50/=

தீரித்துவ
ஞாயிறு

மழையின்
நிழலாக
கர்த்தர்

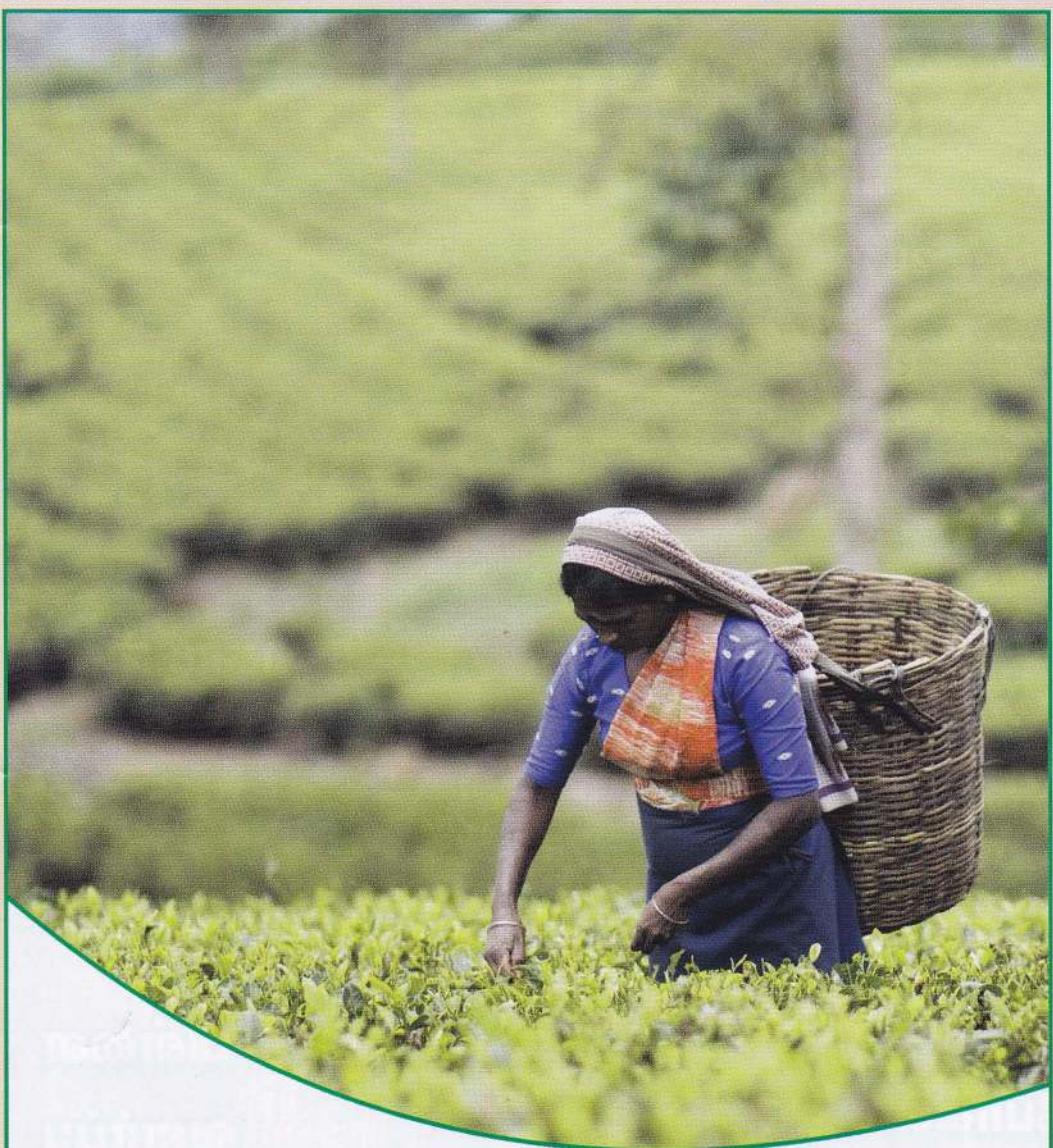
இறப்பின் அச்சம்
போக்க...

உயிர்த்த
கியேசு

கொடுங்கள்,
உங்களுக்கு
கொடுக்கப்படும்

பிள்ளை
வளர்ப்பு

சடங்காச்சார-கிறிஸ்மஸ்

மாலையகத்தின் தனித்துவக்குரல்

இ-பேப்பர் வழிலில்

www.sooriyakanthi.lk

Contact: +94-11-5738055

Powered by Virakesari Online

ஆசிர்வாதம்

நயேகு அற்புதங்களின் தேவன் !

தன்னை விசுவசிப்பவர்களுக்காக, அவர்களின் துன்பங்களைக் கலைந்திட அற்புதங்களை நிகழ்த்துபவர் ஆண்டவர் இயேக்பிரான்.

வெகுகாலத்திற்கு குழந்தையே இல்லாமல் இருந்து, தேவன் கிருபையால் தான் பெற்றெடுத்த பாலகனுக்கு இளம்பிள்ளைவாதம் ஏற்பட்டு பின்னை துன்பப்பட்டது தோடு, தாயையும் வேதனை வாட்டி வதைத்தது ஏழைப் பெண்ணொருத்திக்கு! மகன் நோயால் வாடும் துயரத்தை அவளால் சுமக்க இயல வில்லை. அவளது நெஞ்சிலே பலம் குறைந்து போயிற்று. அழுது புலம்பி கண்ணீர் சிந்திய அந்தத் தாய், குழந்தையைத் தூக்கிக்கொண்டு தேவாலயத்திற்குள் நுழைந்தாள். “ஆண்டவரே, என் பிரார்த்தனைக்கு மனமிரங்கி இந்தக் குழந்தையை எனக்குக் கொடுத்தீர். இப்பொழுதும் இந்தப் பின்னையின் இளம்பிள்ளைவாதத்தைப் போக்கி சொல்தமாக்கினால் அவனுடைய வாழ்நாள் முழுவதுக்கும் உமக்குச் சேவை செய்ய ஊழியனாய் அவனை உமக்கு ஓப்புக்கொடுப்பேன்” என்று கண்ணீரோடு மன்றாடி னாள். தாயின் ஜெபத்தை ஆண்டவர் கேட்டார். அவளின் விண்ணப்பத்தை ஏற்று அவளது மகனை ஆச்சரியப் படத்தக்க வகையில் விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும்கூட பங்குபற்றி பரிசுகளைப் பெற்றிடுமாறு அவனை அற்புதமாய் குணப்படுத்தினார்.

இப்படி கவலைகளையும், பாரங்களையும் ஆசிர்வாதமாய் மாற்றுகின்ற வல்லமை ஆண்டவர் ஒருவருக்கே உண்டு என்பதை உணர்ந்து அவருடைய அன்பையும், கருணையையும் விசுவசித்திருப்போம்!

- ஆசிரியர்

Publisher :

Express Newspapers (Ceylon) Limited
185, Grandpass Road, Colombo - 14.
Srilanka

Tel: +94-115-322700 (30 Lines)

Fax: +94-112-439987

website: www.virakesari.lk

இ ள ள அ ந த ம்

திமுக்குற
பழல்
நக்கம் ! 09

மெந்தவரை
உயிர்த்தநாச்
செய்தவர் ! 12

ஒதைவளிச்
ஏக்கத்தைப்
பெற... ! 20

கண்ணீரை
உடியாய்
மாற்றுவார் !

வீவிலியம்
நாம் குடும்ப
அமைந்தி

56

அவுள்ளுமியாவின்
நால் குத்தோலிக்க
பேரூஸியம் !

64

கோடி அந்தாக்கு
கோலாகஸ்த் திருவிழை !

31

26

“அடே மார்ட்டின், உன் அப்பாவை இன்னும் காணோமே, போய்ப் பார்த்து விட்டு வாடா”

“என்னம்மா... அப்பாவுக்கு வீடு தெரியாதா?” என மகன் பதில் கொடுத்தான்.

“எங்கே... அவ்வப்போது குடித்துவிட்டு நம் வீடு என பக்கத்து வீட்டுக் கதவைத் தட்டுகிறார். அதனால் அவர்களுடன் பேசவே வெட்கமாய்

இருக்கிறது. இவருக்கு ஆண்டவர் எப்போ தான் பாடம் கற்றுக் கொடுப்பாரோ தெரியவில்லை.”

“அம்மா, அவர் கோயிலுக்கு வந்

வர்களுக்கு இப்படியும் பாடம் கற்றுத்தா வேண மும். அப்படிக் கற்றுத்தந்தால்தான், தனது உண்வையான நிலையை அவர்களே உணர்ந்துகொள்வார்கள். அதைப்பார்த்து அவர்கள் திருந்த வாய்ப்பு உள்ளது. உன் விருப்பப்படி செய்” எனக்கூறி அம்மா படுக்கைக்குப் போய்விட்டார்கள். பையன் தன் விருப் பப்படி பன்றிகளைச் சுற்றி தவிட்டைப் போட்டு விட்டுப் படுத்துவிட்டான்.

காலையில் கண்விழித்தார் தந்தை. தன் பக்கத்தில் பன்றிகள் நின்றுகொண்டும் படுத்துக்கொண்டும் இருப்பதையும், தன்னையே பார்த்தபடி தன் மகன் நிற்பதையும் கண்டார். இதற்குள் தெருவில் சென்ற சிலர், “என்ன, இந்த இடத்தில் தகப்பனும் மகனும் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்?” எனக் கேட்டுச் சென்றார்கள். கூட்டம் கூடிவிட்டது.

குடிகாரத் தகப்பன் தன் மகனையும் திரும்பிப் பார்க்காது வேகமாய் வீடு சென்றார். மகனும் பின்னாலேயே போய்விட்டான்.

குடிகாரன் மன்றியீட்டும் கீற்றாது

தால்
தா னே
பாடம் படிப்
பார்? நான் போய்
தேடிப் பார்த்துவிட்டு வரு
கிறேன்” எனக் கூடிக்கொண்டே
மகன் தேடப் போனான்.

இரு தெருவில் பன்றிகள் படுத்திருக்கும் இடத்தில் அவனது அப்பா படுத்திருந்தார்.

இதைப் பார்த்துவிட்டு அம்மாவிடம் சென்று சொல்லிக்கொண்டே, “அம்மா, சிறிது தவிடு கொடுங்கள். தவிட்டைப் போட்டால் பன்றிகள் காலை வரை அங்கேயே இருக்கும். நானும் காலை வரை பக்கத்தில் உள்ள ஒரு திண்ணையில் படுத்திருந்து விட்டு காலையில் அப்பர்வை எழுப்புகிறேன். தன்னைச் சுற்றி பன்றிகள் இருப்பதை பார்த்தாவது உணர்வு அடையட்டும். இப்போது எழுப்பி வந்துவிட்டால் உணர்மாட்டார்” எனக் கொல்லிக்கொண்டே பையிலிருந்து தவிட்டை எடுத்தான்..

அம்மாவும், “மகனே, நீ சொல்வதிலும் சுற்று உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட

கண வ ன ன க்
கண்ட மனைவி இரவு
எங்கே படுத்திருந்தீர்கள்
எனக் கேட்டார். அவமானத்தில்
நெளிந்தார் அவர்.

அன்று காலை குடும்ப ஜெபத்திலேயே “இந்த குடிப்பழக்கம் என்னைத் தொக்குடாது” என தேவனிடம் வேண்டிக் கொண்டார் அவர்.

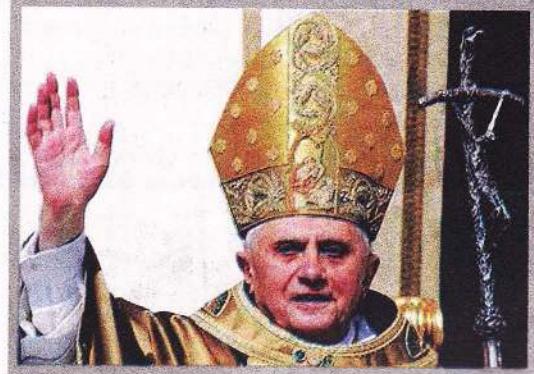
கீழ்ப்படிதலுக்கு வெற்றியுண்டல்லவா?

திருத்தந்தையின் பொதுமறை போதகம்

இத்தாலியில் குளிர் காலத்திற்கும் கோடை காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஒரு காலநிலை நிலவி வரும் சூழலில், திருத்தந்தையின் மறைபோதகம் புனித பேதுரு பசிலிக்காப் பேராலய வளாகத்தி வேயே இடம்பெற்று. கிறிஸ்தவ செபம் குறித்த தன் மறைபோதகத்தை தொடர்ந்தார் பாப்பிறை 16ஆம் பெண்டிக்ட்.

“திருஅவையின் முதல் மறைசாட்சியாகிய புனித ஸ்தேவான் உயிரிழப்பதற்கு முன் வழங்கிய அருளுரை குறித்து இன்று நோக்குவோம். இறை வார்த்தையின் ஒளியில் கிறிஸ்தவின் வாழ்வு நிகழ்வைச் செப உணர்வில் மீண்டும் வாசிப்பதில் தெளிவான அடிப்படையைக் கொண்டதாக புனித ஸ்தேவானின் வார்த்தைகள் இருந்தன.

இயேசு எருசலேம் கோவிலையும் மோசே வழங்கிய சட்டங்களையும் தகர்த்து அழிப்பார்

இயேசுவிலேயே இறைவன் தனிச்சிறப்பான மற்றும் நிரந்தரமான முறையில் மனித குலத்திற் கென பிரசன்னமாயிருக்கிறார் எனவும் பறைசாற்றி னார். மனிதனாக உருவெடுத்த இறைமகன் இயே சவே இவ்வுலகில் இறைவனின் திருக்கோவில்.

நம்முடைய பாவங்களுக்காக உயிரிழந்து புதிய

வஞ்சிக்கான் செய்சிகள்

என எடுத்துரைத்தாக குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஸ்தேவான், இறைவாக்கினர்களால் முன்னுரைக் கப்பட்ட நேர்மையாளர் இயேசுவே எனவும், அந்த

வாழ்வுக்கு உயிர்த்தெழுந்ததன் வழி, இறை வனுக்கு உன்மையான வழிபாட்டை வழங்கக் கூடிய ஒரு நிரந்தர இடமாக அவர் மாறியுள்ளார். செபத்தால் வளப்படுத்தப்பட்ட ஸ்தேவானின் இயேசுவுக்கான சாட்சியம் அவரின் மறைசாட்சிய மரணத்தில் தன் உச்சத்தை எட்டியது.

நம் தினசரி வாழ்வில் நம் செபத்தையும், இயேசு குறித்த ஆழந்த தியானத்தையும், இறை வார்த்தை மீதான தியானிப்புகளையும் ஒன்றி ணைக்க புனித ஸ்தேவானின் பரிந்துரை மற்றும் எடுத்துக்காட்டு வழியாக நாம் கற்றுக் கொள்வோ மாக்.

இதன் வழி நாம் இறைவனின் மீட்புத் திட்டத்தை மேலும் சிறப்பான விதத்தில் அறிந்து பாராட்டுவதோடு, நம் வாழ்வின் ஆண்டவராக இயேசுவை ஏற்றுக்கொள்வோம்”

இவ்வாறு, தன் மறைபோதகத்தை வழங்கிய திருத்தந்தை, இந்தியா, இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்ஸ் உட்பட பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் வந்திருந்த திருப்பயணிகளை வாழ்த்தி, அனை வருக்கும் தன் அப்போஸ்தலிக்க ஆசீரையும் அளித்தார்.

அன்பின்மையே மிகக் கொடிய வறுமை -திருத்தந்தை

இவ்வுலகில் பெரும் துணபங்களுக்கு காரணம்

மாரும் பொருளாதார மற்றும் ஆன்மீக வறுமையை அகற்றுவதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமாறு திருத்தந்தை 16ஆம் பெண்டிக்ட் கேட்டுக் கொண்டார்.

எத்தியோப்பியா, மலேசியா, அயர்லாந்து, ஃபிலி மற்றும் ஆர்மேனியா நாடுகளின் திருப்பீட்டுத்துக்கான தூதர்களை அன்மையில் திருப்பீட்டுத் தில் சந்தித்து நம்பிக்கைச் சான்றிதழ்களைப் பெற்று உரையாற்றியபோதே திருத்தந்தை இவ்வாறு கேட்டுக் கொண்டார்.

தற்போதைய உலகளாவிய பொருளாதார நெருக்கடியினால் குடும்பங்களில் அதிகரித்து வரும் நிலையற்ற தன்மை, மனத்தளர்ச்சி, தனிமை போன்றவற்றைச் சுட்டிக்காட்டிய திருத்தந்தை, சமூதாயத்தில் சமூக சமத்துவமின்மை அதிகரிக்காமல் இருப்பதற்கும், மக்களுக்குத் தரமான வாழ்வை அமைத்துக்கொடுப்பதற்கும் சாதகமான சட்டங்களுக்கு அரசுகள் உறுதியளிக்குமாறு பரிந்துரைத்தார்.

மனித - சமூக - அரசியல் தளத்தின் அடிப்படையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு, ஆன்மீக விழுமியங்களை இழப்பதால் ஏற்படும் துணபங்களைக் களைவதில் அக்கறை காட்டுமாறும் வலியுறுத்தினார் திருத்தந்தை.

பல இளையோரின் தேடல், செயற்கைத்தனமான சொர்க்கத்தில் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கின்றது, எதற்கும் அடிமையாதல், நுகர்வுத்தன்மை, பொருளியக் கோட்பாடு ஆகியவை மனித இதயத்தைப் பேரினப் வாழ்வுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பதில்லை என்பதையும் திருத்தந்தை கோடிட்டுக் காட்டினார்.

மிகக் கொடிய வறுமை அன-

பின்மையே என்றும், பொருளாதார வளங்களை அதிகமாகக் கொண்டிராமல் மகிழ்ச்சியாக வாழ முடியும் என்றும் திருத்தந்தை கூறினார்.

ஓரு நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகின்ற கலாசாரமற்றும் சமயப் பாரம்பரியங்களை ஊக்குவிக்க வேண்டியது நாடுகளின் கடமை என்பதையும் வலி யுறுத்திய திருத்தந்தை, இறையுணர்வில் வளர்வது மற்றவரைச் சகோதரராக நோக்கச் செய்யும் அதேநேரம், இது ஏழ்மையை ஒழிப்பதற்கு உதவும் என்றும் கூறினார்.

நேபாளத்தில் சமய சுதந்திரம் அச்சுறுத்தவில் இருக்கின்றது -அப்போஸ்தலிக்கப் பிரதிநிதி

நேபாளத்தில் முழு சமய சுதந்திரத்திற்கு மதிப் பளிக்கும் எதிர்காலம் அமைக்கப்பட வழிசௌமைக் குமாறு அனைத்து அரசியல் சக்திகளுக்கும், பொறுப்பில் இருக்கும் அனைவருக்கும் அழைப்பு விடுப்பதாக அந்நாட்டு அப்போஸ்தலிக்கப் பிரதி நிதி ஆயர் அந்தோணி ஷர்மா கூறினார்.

நேபாளத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு வரும் புதிய அரசியல் அமைப்புக்கான கெடு, கடந்த மாதம் 27ஆம் திகதியோடு நிறைவெட்டந்தது. அதற்கு முன்னதாக ஒரு நிகழ்வில் பேசிய ஆயர் ஷர்மா, இத்தயாரிப்புப் பணிகள் விரைவில் முடிகப்படும் என்ற நம்பிக்கையையும் வெளியிட்டார்.

அன்னை தொயாவிள் காலைப் பிராந்த்தவை!

இறைவா!
என்னை
அமைதியின்
வடிவாய்
ஆக்கியருளும்
பகையுள்ள
இடத்தில்
அன்பையும்
தவறுள்ள இடத்தில்
ஒற்றுமையையும்
பிழையுள்ள
இடத்தில்

— என்மையையும்
விரக்தியுள்ள இடத்தில் நம்பிக்கையையும்
இருள் உள்ள இடத்தில் ஒளியையும்
மருள் உள்ள இடத்தில் மகிழ்ச்சியையும்
தருவாய்...இறைவா!

நேபாளத்தின் ஓவ்வொரு குடிமகனின் மாண்பையும் மதித்து நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதற்கு அந்நாட்டிலுள்ள சுமார் 20 இலட்சம் கிறில் தவர்கள் விரும்புகிறார்கள் என்று செய்தி நிறுவனங்களிடம் கூறிய ஆயர் ஷர்மா, முழு சமய சுதந்திரத்திற்கும் உறுதியளிக்கும் புதிய அரசியல் அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

ஒரு காலத்தில் இந்து முடியாட்சி நாடாக இருந்த நேபாளத்தை, இந்து நாடாக அமைப்பதற்கு இன்றும் சில கட்சிகளும் குழுக்களும் முயற்சிகளின்றன என்றும் அவர் குறை கூறினார்.

நேபாளத்திலுள்ள 32 கத்தோலிக்கப் பள்ளிகளில் 11 ஆயிரம் மாணவியர் உட்பட சுமார் 21

ஆயர் அந்தோணி ஷர்மா

ஆயிரம் மாணவர்கள் உள்ளனர்.

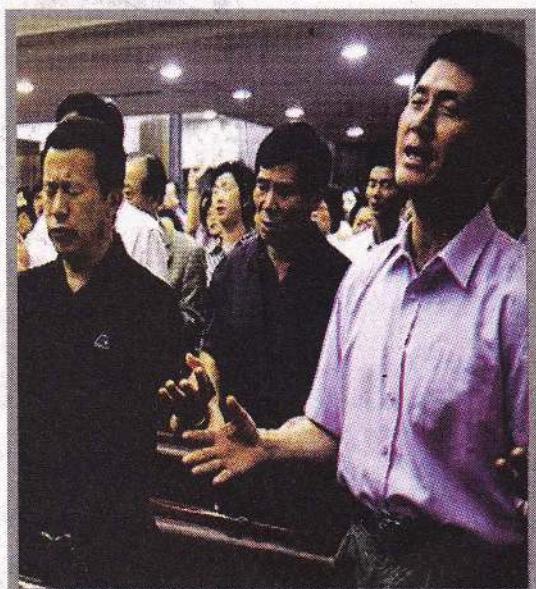
அந்நாட்டில் ஒவ்வொர் ஆண்டும் 300 முதல் 500 பேர் வரை புதிதாகத் திருமுழுக்குப் பெறுகின்றனர் என்று அந்நாட்டுச் செய்தி நிறுவனமான ஃபீதெல் கூறியுள்ளது.

தென் கொரியாவில் கத்தோலிக்க திருஅவை வளர்ச்சி

தென் கொரியாவில் 2011ஆம் ஆண்டில் இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட வயது வந்தோர் திருமுழுக்குப் பெற்றனர் என்று கொரிய கத்தோலிக்க ஆயர் பேரவை வெளியிட்ட புள்ளி விபரங்கள் கூறுகின்றன.

அந்நாட்டில் 2011ஆம் ஆண்டில் 1,34,562 பேர் திருமுழுக்குப் பெற்றனர். அத்துடன் அந்நாட்டில் கத்தோலிக்கரின் எண்ணிக்கை 53 இலட்ச மாக உயர்ந்துள்ளது என்று அந்தப் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

தென் கொரிய மக்கள் தொகையில் கத்தோலிக்கர் 10.3 சதவீதமானோராவர்.

பேசு
கிறார்.

“மகனே, நான் உன் பாவ சுபாவங்களை என் இரத்தத்தால் கழுவி உன்னை மன்னித்து ஏற்றுக்கொண்டேனே. அப்படியிருக்கும்போது நீ எப்படி மற்றவரை மன்னிக்காமலிருக்க முடியும்?”

உள்ளத்துக்குள் ஒரே போராட்டம். கசப்பு என்னும் ஆழமான வேர்விட்டு, வெறுப்பு, கோபம், வைராக்கியம், வெறி என்று தழை விட்டு, கொலை எனும் கனி கொடுக்கப்போகும் இந்த நேரத்தில், மன்னிப்பு எனும் கோடரியால் முழு மரத்தையே சாய்க்கச் சொன்னால் அது எப்படி சாத்தியமாகும்? மாச்சமும், ஆவியும், செய்ய வேண்டியதை செய்யாத படிக்கு,

ஒன்றுக்கொன்று விரோதமா யிருக்கிறது என்று, இந்த போராட்டத்தத்தத்தான் பவுல் சொல்லியிருப்பார் என்று நினைக்கிறேன்.

வெ கு நே ர ப போராட்டத்திற்கு பிறகு அந்த குடும்பத்தை எப்படியும் சந்தித்தே ஆக வேண்டுமென வைராக்கியமாய் கிளம்பினான். அந்தக் குடும்பத்திற்கு இவரை அடையாளம் தெரியாததால் சிறு அறி முகத்திற்கு பின் ஒரு பார்சலை பெற்றுக்கொள்ள மாறு கொடுத்தான்.

அ கு டு ம ப மோ மிகுந்த பயத்துடனும், ஆச்ச

என் சந்தோஷ ஊற்றை அடைத்தவர் அவர் தானே என சிறுவனின் நெஞ்சில் தன் தந்தையின் நண்பர் மேல் கசப்பு வேர்விட்டு, அவரைக் கொலை செய்ய வேண்டும் என்ற கொலைவெறி ஆலமரமாய் தழைத்தது. ஒரு தீர்மானத்தோடு ஒரு கூர்மையான கத்தியை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, கொன்ற வரை தேடும் முயற்சியில் ஈடு பட்டான்.

வாலிபனாய் வலம் வந்த அவனுக்குள் இருந்த ஓவியம் வரையும் கலைக்கு வாயிற் கதவுகள் திறந்ததால் பத்திரிகைகள், விளம்பரங்கள் போன்ற துறைகளில் பலவிதமான படங்களை வரைந்து வந்தான். கலையோடு, பாவ சுபாவமும்

கீழாக்குப் பக்க நவ்வம்!

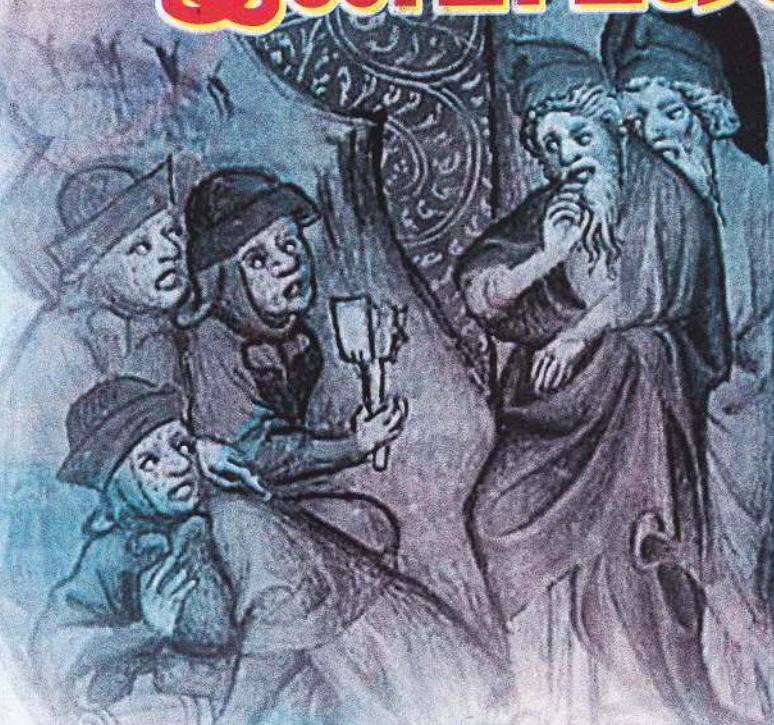
வளர்ந்து வாழ்க்கை இருளாயிருந்த சூழலில் இயேசுவின் அன்பு அவனைத் தேடி வர, அவன் இயேசுவின் பிள்ளையானான். அவனின் இருளான உலகத்தில் மெதுவாக வெளிச்சம் வீசவும், நம்பிக்கை துளிர்க்கவும் தொடங்கி யது. சுபாவங்களில் பழக்கவழக்கங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கியது. அப்போது தான் அந்தக் குடும்ப விலாசம் கிடைத்தது. நெடுநர்ஸ் தேடி, வஞ்சித்த வரை கொலை செய்யத் திட்டமிட்டு பயணமானான். தீரென உள்ளத்தில் ஒருவர்

சரியத்துடனும் அதை வாங்க, அந்த வாலிபன் சொன்னான். “பயப்படாதீர்கள் உங்கள் தீமைக்குப் பதில் நன்மை செய்யவே வந்தேன். பார்சலில் உங்களுக்குப் புத்தாடையும், இனிப்பும் வாங்கி வந்தேன் நீங்கள் நன்றாயிருங்கள்” என்று வாழ்த்தி விடைபெற்றார்.

கசப்பு எனும் கட்டிலிருந்து விடுதலை பெற்றதும், இயேசுவின் சந்தோஷமும் சமாதானமும் அவனை மூடிக்கொண்டது. இன்று பாவத்திலிருப்போரை விடுவிக்கும் முழுநேர மிழவனரியாக இந்தியா முழுவதும் வலம் வரும் இச்சோதரரின் பெயர் நவநீதர் முனை பிடித்து விடுதலை பெற்றது.

- ரோஸ்வின் ரேக்ஸ்

2லக இன்பங்கள்!

ருவர் பை நிறையப் பொன்னும் மணிகளும் கொண்டு வந்து ஆத்திரக்காரனின் காலியில் கொட்டினார். பொறுமையைப் பார்த்துக் கிண்டாகச் சிரித்தபடி ஆத்திரக்காரன் அந்தப் பொக்கி ஷத்தைக் கைகளில் அள்ளிக்கொண்டான். ஆனால் சிறிது நேரத்திற்குள் அவையனைத்தையும் செலவு பித்து விட்டான்! அவன் உடுக்கக்கூடக் கந்தை ஆடைகளே மிஞ்சினா.

“ஆத்திரக்காரன் இந்த உலகத்து மக்களுக்கு அடையாளம். பொறுமைதான் வரப்போகும் புதிய உலகத்து மக்களுக்கு அடையாளம். ஆத்திரக்காரன் எப்படி, எல்லாமே உடனேயே வேண்டும் என்று ஆத்திரப்பட்டானோ, அவ்வாறே இவ்வுலக மக்களும் எல்லாவற்றையும் இப்போதே அனுபவிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். நமது மரணத்திற்குப் பின்னால் உள்ள வாழ்க்கையைப் பற்றி அவர்கள் கவலைப்படுவதேயில்லை. ஆத்திரக்காரனின் பொக்கிஷம் விரைவாக அழிந்துபோனது போலே இவ்வுலகத்து இன்பங்களும் சீக்கிரமே அழிந்து போகும். நாம் நித்திய வாழ்வையே விரும்ப வேண்டும் என்பதற்கு இது ஒரு படிப்

பினை” என்றார் பொருள் கூறுபவர்.

பின்பு, பொருள் கூறுபவர் கிறிஸ்தியானை மற்றொரு இடத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அங்கே ஒரு சுவற்றின் ஓரமாக நெருப்பு ஏரிந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு மனிதன் அந்த நெருப்பின் மீது வாளிவாளியாகத் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டிருந்தான். ஆனால் அந்த நெருப்போ அணையவில்லை! இன்னும் பிரகாசமாக எரிந்து கொண்டிருந்தது.

“ஏன் நெருப்பு அணையவில்லை?” என்று வியப்புடன் கேட்டான் கிறிஸ்தியான்.

“இந்த நெருப்புதான் மனிதனுடைய இருதயத் தில் செயல்படும் ஆண்டவருடைய கிருபை. தண்ணீரை ஊற்றுபவன் சாத்தான். ஆனால் இதோபார். நெருப்பு இன்னும் பிரகாசமாகவும் மிகுந்த வெப்பத்துடனும் எரிகிறது. அதற்கு என்ன காரணம் தெரியுமா?” என்று கூறிய பொருள்கூறுபவர் கிறிஸ்தியானை சுவற்றின் மறுபக்கம் அழைத்துச் சென்றார்.

அங்கே ஒருவர் கையில் எண்ணெய்க் குடி

வையை ஏந்தியவராய் தொடர்ந்து எண்ணேயை ஊற்றிக்கொண்டிருந்தார்.

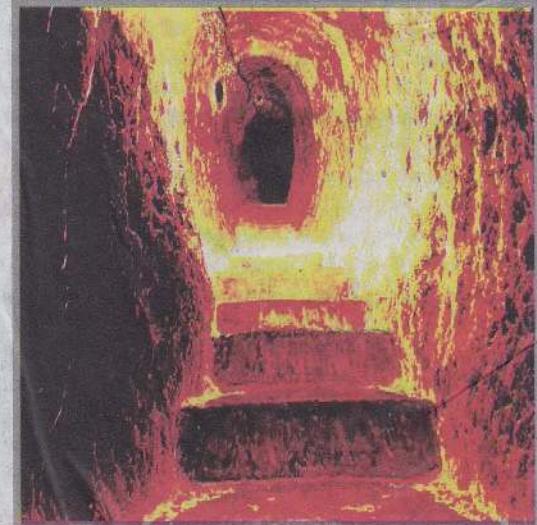
“இவர்தான் கிறிஸ்து. இவர் ஊற்றும் எண்ணேய்தான் அவருடைய கிருபை. அவருடைய பிள்ளைகளின் மனதில் கிருபையின் ஆசீர்வாதங்கள் நிறையும்படி இவ்வாறு தொடர்ந்து ஊற்றிக்கொண்டிருக்கிறார். இதனால் சாத்தானின் செயல்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. அவர் ஏன் கவற்றின் மறுபக்கம் நிற்கிறார் தெரியுமா? அவருடைய கிருபையைப் பற்றிச் சந்தேகப்படுகிறவர்களால் அவரைக் காண முடிவதில்லை” என்று விளக்கம் கூறினார் பொருள்கூறுபவர்.

ஓர் அழகான வாசலண்டை கிறிஸ்தியானை அழைத்துச் சென்றார் அவர். அங்கே கவசம் தரித்த நான்கு பலவான்கள் காவல் காத்துக்கொண்டு தின்றார்கள். அந்த வாசலினுள் நுழைபவர்களின் பெயர்களை எழுதும்படி ஒருவன் அங்கே அமர்ந்திருந்தான். அந்த வாசலின் மூன்னால் அநேகர் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அந்த பல வான்களைக் கண்டு பயந்த அவர்கள் உள்ளே நுழையத் துணியவில்லை. அந்த அரண்மனையின் மாடத்தின் மீது வெள்ளை உடை தரித்த பலர் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மனத்திடம் கொண்ட ஒருவன், பெயர் எழுதுபவன் அருகில் செல்வதை கிறிஸ்தியான் பார்த்தான்.

“ஜூயா, என் பெயரையும் எழுதிக்கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிய அவன், தன் தலையில் ஒரு தலைக்கவசத்தை அணிந்து கொண்டான். கைபில் வாளை ஏந்தியவனாக அந்த நான்கு பேரூடனும் போர்ப்புரியக் கிளம்பிவிட்டான். நான்கு பலவான்களும் அவனுடன் மூர்க்கமாகச் சண்டை போட்டார்கள். இறுதியில் பல காயங்களைப் பெற்ற அவன், வெற்றிகரமாக வாசலினுள் நுழைந்துவிட்டான்.

“வாரும், வாரும், நித்திய மகிழை உமக்கே” என்று வாழ்த்தி வரவேற்ற வெண்ணுடை தரித்தவர்

கள் அவனுக்கு வெண்ணங்கியை அணிவித்தார்கள்.

“இதற்குப் பொருள் எனக்குத் தெரியுமே!” என்று புன்சிரிப்புடன் கூறிய கிறிஸ்தியான் புறப்படத் தொடங்கினான்.

“பொறு... அவசரப்படாதே” என்று கூறிய பொருள்கூறுபவர் அவனை ஓர் இருண்ட அறைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அங்கே இரும்புக் கண்டுக்குள் ஒருவன் சோகமாக அமர்ந்திருந்தான். பெருமூச்சு விட்டுக் கண்கலங்களான் அவன்.

“இவன் என் இவ்வாறு சோகமாக இருக்கி றான்?” என்று கேட்டான் கிறிஸ்தியான்.

“நீயே கேட்டுப் பார்” என்று சொல்லிவிட்டார் பொருள் கூறுபவர்.

இரும்புக் கண்டை நெருங்கிய கிறிஸ்தியான், “நீர் யார்?” என்று கேட்டான்.

“ஒரு காலத்தில் நான் ஒரு சிறந்த, வெற்றியுள்ள கிறிஸ்தவனாக இருந்தேன். மோட்சத்துக்குப் போகும் வழியில் செல்லுகிறோம் என்று மகிழ்ச்சியாக இருந்தேன். ஆனால் இப்போதோ நான் அழிந்தபோகிறேன்” என்று புலம்பினான் அவன்.

“என்ன நடந்தது?” கேட்டான் கிறிஸ்தியான்.

“சாத்தான் என்னைச் சோதித்தான். நான் என் உலக ஆசைகளுக்கு இடம்கொடுத்துப் பாவம் செய்துவிட்டேன். பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னை விட்டு விலகிவிட்டார். மனந்திரும்ப முடியாமல் என் இருதயம் கடினப்பட்டுப்போய்விட்டது” என்று அழுதான் அவன்.

“என் உள்ளால் மனந்திரும்ப முடியாது?” என்று கேட்டான் கிறிஸ்தியான். (தொடரும்)

- எச்.பி. ராஜகுமார்

291 இல் பேரரசன் டெயோக்லெசியன்

ஆட்சிக்காலத்தில் கிறிஸ்தவ மறையைத் தழுவிய ஒரு செல்வந்த உரோமையக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர் ஆக்னெஸ். அருளும், அழிகும் நிறைந்து காணப்பட்டார். தங்கள் மகன் களுக்கு ஆக்னெஸை மனம் முடிக்க பல பிரபுக் குடும்பங்கள் முயன்றன. ‘தீருக்கபையின் பத்தினி யான இயேசுவே என் பத்தினி’ என்று இயேசுவுக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு திருமணத்தை வெறுத்தார்.

புனிதைக்கு 13 வயது. அக்காலத்தில் கிறிஸ்தவம், பேரரசன் பிறப்பித்த கட்டளையால் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. புனிதையை குற்றவாளி யாக்கி ஒரு நீதிபதியிடம் இழுத்துச் சென்றனர், பல சித்திரவதைக்குட்படுத்தப்பட்டார். ஆனால், விசுவாசத்தை விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. பொறுமை யிழந்த நீதிபதி உரோமை தேவதை மினர்வாவுக்கு தூபம் காட்ட புனிதைக்கு ஆணையிட்டான்.

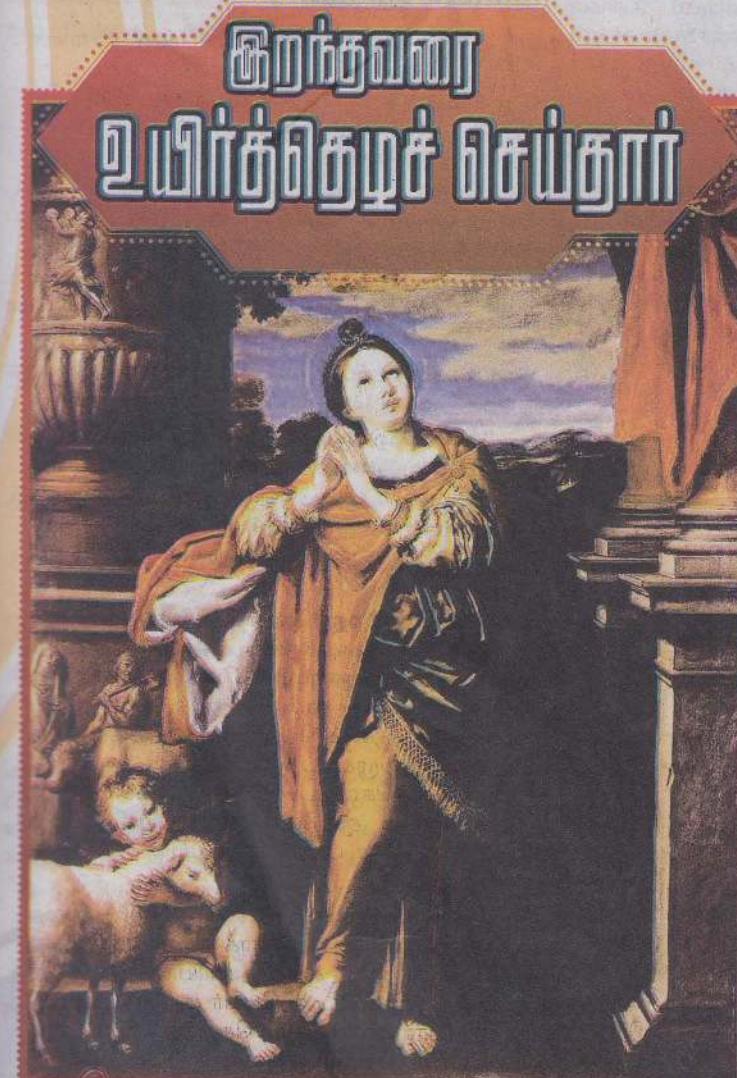
ஆக்னெஸ் மறுத்துவிட்டார். நீதிபதி மரன் தண்டனையிலிருந்து அவரைக் காப்பாற்ற என்னி, மக்கள் கூட்டத்திலிருந்த ஒரு வரை திருமணம் செய்துகொள்ள அழைத்தார். மன உறுதியுடன் மறுத்த புனிதை, “மனமகனைக் காத்திருக்க செய்வது மனமகனுக்கு நல்லதல்ல. என்னைத் தெரிந்துகொண்ட இயேசுவுக்குத்தான் நான் சொந்தம். ஏன் தாமதிக்கிறீர்? என் உடலை அழித்து விடுங்கள்” என்றார். புனிதையைப் பார்த்த ஓர் இளைஞன் ஒளி தாக்கி பார்வை இழந்தான். ஆடை களையப்பட்டு உரோம வீதி கள் வழியாக விலை மகளிர் இல்லத்தில் புனிதையின் கூந்தல் அற்புதமாக நீண்டு வளர்ந்து அவர் உடலை மறைத்து மூடியது. இயேசுவிடம் உதவிக் காக மன்றாடியதால் கற்பும், தூய்மையும் காப்பாற நிற்பட்டன. புனிதையை நெருங்கிய வாலிபர் களை வாதநோய் தாக்கியது. “என் அருளில் ஆண்டவரின் தூதர் ஒருவர் என் உடலுக்கு பாதுகா வலராக இருக்கிறார்” என புனிதை கூறினார்.

அந்த இழிவுக்குரிய இல்லத்தில் புனிதை நுழையும்போது அவரைப் பாதுகாக்க ஆண்டவரின் தூதர் ஒருவர், தயாராக இருப்பதைக் கண்டார். அங்கு ஓர் ஒளி புனிதையை மூடியது. உள்ளே நுழைந்தவர் புனிதையைக் கண்டு பயந்து மதிப்பும், மரியாதை யும் ஸித்து மனம் மாறி வெளிவந்தனர். கடடசியாக வந்த படைத்தலைவனின் மகன் ஒருவன், மற்றவர்களை ‘கோழைகள்’ என்று கூறி, ஆரவாரதுடன் உள்ளே நுழைந்தான். சாத்தான் அவனுடைய கழுத்தை நெரித்துக் கொண்றது.

இதைக் கேள்விப்பப்பட்ட படைத்தலைவன் அழுது கொண்டு புனிதையிடம் வந்து “என் மகனை எப்படிக் கொன்றாய்?” எனக் கேட்டான்.

“மற்றவர் என் கடவுளை மதித்தனர். ஆகையால் எந்த தீமையுமின்றி வெளியேறினர். உன் மகனை சாத்தாந்தான் கொன்றது” என்றார்.

“அவனை உபிருடன் எழுப் பினால் அதை நம்புவேன்” என்றான். “அதற்கு நீ அருகதையற்றவன். ஆனால் கடவுளின் மாட்சி வெளிப்பட வேண்டும்” என்ற புனிதை, “எல்லாரும் வெளிச்செல்லுங்கள், நான் கடவுளிடம் மன்றாட வேண்டும்” என்றார்.

புனிதை செபத்தில் நிலைத்திருந்தபோது ஆண்டவரின் தூதர் வந்து மடிந்தவனை உயிர்த்தெழுச் செய்தார். உடனே அந்த இளைஞருள் வெளியே ஓடி உரத்தக் குரவில் “கிறிஸ்தவர்களின் கடவுள் விண்ணகத்திலும், உலகிலும், கடவுளிலும் இருக்கும் அதே கடவுள்தான். நாம் சிலைகளை வழிபடுவது வீண், நமக்கு எந்த நன்மையும் கிடைக்காது” என கத்திக்கொண்டு ஓடினான்.

உரோமை சமயக் குருக்கள் புனிதையை ‘மாய வித்தைக்காரி’ எனக் குற்றம் சுமத்தியதால் ஒரு நீதி பதி புனிதைக்கு எரிப்பு (மரண) தண்டனை பெற கட்டளையிட்டான். சாவை நோக்கி உற்சாக்மாகச் சென்றார். குழந்தை புனிதையின் மணிக்கட்டுகள் மிகவும் சிறியதாயிருந்ததால் கலவிலங்குகள் நழுவி விழுந்தன. கொலைக் களத்தில் தன்னைச் சுற்றி தீ கொழுந்துவிட்டு எரிய ஏதுவாக மரக்கட்டைகள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. புனிதை விரித்த கரங்களுடன் “அஞ்சுவதற்கும், ஆராதிக்கப்படுவதற்கும் உரிய எல்லாம் வல்ல தந்தையே, நான் உம்மைத் தேடுகிறேன். மிகவும் பரிசுத்த உம் திருமகனின் வழியாக கொடுங்கோலனின் அச்சுறுத் தல்களி விருந்து தப்பித்தேன். சாத்தானின் சேற்றில் நடந்தாலும் என் கால்கள் கறைபடவில்லை. நான்

கையுடன் எதிர்பார்த்ததைக் காண்கிறேன். என் மூழு இதயத்தோடு இவ்வகையில் அன்பு செய்த இயே கவின் அரவணனப்பில் ஏற்கனவே நான் விண்ண கத்தில் ஒன்றினைகிறேன்” என்றார்.

உடனே தலை வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டு, 304 ஜூவரி 21 அன்று மரித்து விண்ணகம் சேர்ந்தார். புனிதை சிந்திய இரத்தம் நிலத்தால் உறிஞ்சப்படா மல் அப்படியே இருந்தது. வெண்மையான சுத்த மான துணிகளால் கிறிஸ்தவர்கள் இரத்தத்தைச் சேர்ந்து சென்றனர். உடல் உரோம் நகருக்கு வெளியே புதைக்கப்பட்டது.

இரண்டு நாட்களுக்கு பின் புனிதையின் வளர்ப்புச் சகோதரி எமெரன்சியானா புனிதை யிடம் செபிக்க கல்லறைக்குச் சென்றார். இது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதால் கல்லால் அடித்துக் கொல் லப்பட்டார். இவரும் விசுவாசத்திற்காக மறைசாட்சியாக மரித்தார். அப்போது நிலநடுக்கம், இடி, மின்னல் தாக்கி பலர் மாண்டனர். ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் மட்டும் பாதிப்பின்றி எமெரன்சியானா உடலை எடுத்து வந்து ஆக்னெஸ் கல்லறையருகில் புதைத்தனர்.

திருச்சபையால் புனிதையாக அறிவிக்கப்பட்ட எமெரன்சியானாவுக்கு ஜூவரி 23 நினைவு நாள்.

ஆக்னெஸின் பெற்றோர் பாதாளச் சுரங்கம் வழியாகக் கல்லறைக்குச் சென்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு காட்சி அருளப்பட்டது. புனிதையும், மற்ற கண்ணி மறைசாட்சிகளும், ஓர் ஆட்டுக்குடியும் அவர் அருகில் இருந்தனர்.

“அழ வேண்டாம், விண்ணகப் பேரின்பத்தில் இருக்கிறேன். நீங்களும் மகிழ்ச்சியுடன் இருங்கள்” எனத் தேற்றினார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் கொன்ஸ்டாந்தீன் (275-337) ஆட்சிக் காலத்தில் கிறிஸ்தவ சமயம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. தொழு நோயால் வாடிய பேரரசனின் மகன் கொன்ஸ்டாந்தீனா புனிதையின் கல்லறையில் செய்ததுக் கொண்டே உரங்கிவிட்டார்.

கனவில் புனிதை தோன்றி “இடைவிடாமல் பணியாற்று, இயேசுவை நம்பு, உன் நோயிலிருந்து விடுபடுவாய்” என்றார். உடனே விழித்தெழுந்த கொன்ஸ்டாந்தினா தான் அற்புதமாக தொழு நோயிலிருந்து குனம் பெற்றிருப்பதைக் கண்டார். உடனே திருமுழுக்குப் பெற்றார், 354 இல் புனிதையைக் கெள்வப்படுத்தி கொன்ஸ்டாந்தினாவால் புனித ஆக்னெஸ் பேராலயம் கட்டப் பட்டது. இங்குள்ள பீடத்தின் அடியில் ஆக்னெஸ் கல்லறை உள்ளது.

திருச்சபையில் சிறந்த நான்கு கண்ணி - மறைசாட்சி-புனிதைகளில் ஒருவராக ஆக்னெஸ் போற்றப்படுகிறார். தூய கண்ணி மரியாவைத் தவிர திருப்பலி மறையேட்டில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டு திருச்சபையால் வணக்கம் செலுத்தப்படும் ஏழு புனிதைகளில் இவரும் ஒருவர்.

விசுவாசிகள் மன்றாட்டு

போர்ச்சுமல்
மறைந்தும் நாட்டின் பல
பாகங்களில், இன்னமும் பல
வழிகளில் அல்லவுறும்
மக்களைக் குறையின்றிக்
காத்திட இறைவா உம்மை
மன்றாடுகின்றோம்.

உம்மையே அன்பு செய்தேன். உம்மையே தேடி னேன். உம்மேல் மட்டும் ஆசை வைத்தேன். இதோ நான் உம்மிடம் வருகிறேன். என் உதடுகளால் உம்மைப் புகழ்ந்து ஏத்துகிறேன். என் இதயம், முழு வல்லமையுடன் உம்மை நாடுகிறது” என்று செபித்தார். மரக்கட்டைகளிடையே தீ மூடியும் தீபற்றவேயில்லை.

தொடர்ந்து “என் ஆண்டவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் தந்தையே! உம்மைப் போற்றுகிறேன் உம் திருமகனின் அருளால் என்னைச் சுற்றி தீ எரியாமல் போனது” என்று செபித்த பின், இயேசுவோடு ஒன்றினைய விரும்பி, “இதோ, நான் ஏற்காக ஏங்கினேனோ அதைக் காண்கிறேன் நம்புகிறேன்”

இயேசுவுக்கு அர்ப்பணைப்பு

1929 மே மாதத்தில் அல்போன்சம்மா வாழுப்பள்ளி எம்.எச்.பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்டார். மலையாள உயர் கல்வி தேர்வு எழுத இரண்டு வருடங்கள் படிக்க வேண்டி யிருந்து. படிப்பில் கவனமும் அக்கறையும் காட்டினார். பிறருக்கு உதவி செய்ய எப்போதும் தயாராக இருந்தார். அவருடைய சினேகிதி கபிரியேலம்மாவும் அவருடன் படித்தார். மடத்திலிருந்து பள்ளிக்குப் போகும் பொழுது அல்போன்சம்மா வேடிக்கை பார்க்கமாட்டார். தரையைப் பார்த்து குனிந்து நடப்பார். நண்பர்கள் இருவரும் சேர்ந்து செபமாலை சொல்வார்கள். செப வாழ்வில் அவருடைய மனது மிக உறுதியாக இருந்தது.

கபிரியேலம்மா வகுப்பில் அவ்வப்போது தூங்குவார். இருந்தும் ஆசிரியர் கேட்கும் கேள்வி களுக்குச் சரியான விடையளிப்பார். பள்ளியில் அவர் மார்சலீனா என்று அழைக்கப்பட்டார்.

ஒருநாள் இவ்வாறு தூங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது ஆசிரியர் கேள்வி கேட்டார். “Sr. Marcelina, you are always sleeping. It is a wonderful thing...” என்றார்.

பல வருடங்களுக்குப் பின் அல்போன்சம்மா இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்வி கபிரியேலம்மா வைக் கேவி செய்வார். நண்பர்கள் ஒன்று கூடும் பொழுது பழைய காலப் பள்ளிக் கதைகள் சொல்லிச் சிரிப்பார்கள்.

“நந்தக் கஷ்டம் வந்தாலும் அல்போன்சம்மா கோபப்பட்டில்லை. ஒரு முன்மாதிரியான மாணவியாக ஆசிரியர்கள் அவரை மதித்தார்கள்” என்று சக மாணவிகள் கூறினர். வகுப்பில் கற்றுக்கொடுக்கும் பாடங்களை நினைவில் வைத்திருப்பார். கற்பதற்கு அசாதாரண திறன் இல்லாமல் இருந்தும், ஒரு சிறந்த மாணவியாகத் திகழ்ந்தார். நல்ல நிலையில் படித்துத் தேர்ச்சி பெற்று புரணங்வானம் திரும்பினார்.

கன்னியர்களின் முக்காடு போட்ட பின்னும் அல்போன்சம்மாவின் அழகில் மாற்றம் ஏதுமில்லை. பூத்துக் குலுங்கும் ரோஜா மலர் போல அழகு பெருகிக் கொண்டிருந்தது. ஆன்மீகத்தின் சாந்தி அவருடைய முகத்தில் ஒளி வீசியது. இளமையின் பொலிவு அவர் உடலை கவர்ச்சிகரமாக்கியது.

அல்போன்சம்மாவை மடத்திலிருந்து திருப்பிக் கொண்டு வந்து, அவரைச் சொந்தமாக்கிக்கொள்ள பலரும் விரும்பினார்கள்.

பிற கன்னியர்களின் உறவினர்கள் அவர்களைச் சந்திக்க மடத்திற்கு வருவார்கள். அவர்களில் சிலர், இந்தக் கன்னியர்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி அல்போன்சம் மாவிற்குத் தேவ அழைத்தல் இல்லை என்று நிருபிக்க முயன்றார்கள். முட்டுசிறா கிராம மக்களும் அல்போன்சம்மாவின் பெரியம்மா வையும் மற்ற உறவினர்களையும் அணுகி, அவரை வீட்டிற்குத் திருப்பிக் கொண்டு வர முயற்சி செய்தார்கள். தூர்தீர்ஷ்டவசமாக சில கன்னியர்களும், குருக்களும் இதற்கு உடந்தையாக இருந்தார்கள்.

பொறுக்க முடியாத அளவு மனவேதனையால் அவர் வருந்தினார். துயரத்தை உள்ளே மறைத்து செப்ததில் ஆறுதல் அடைந்தார். எதிர்பாராத இடங்களிலிருந்து வந்த இப்படிப் பட்ட வற்புறுத்தல்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் தவித்தார். அவை அதிக வருத்தத்தை அவருக்குக் கொடுத்தது.

விடுமுறைக் காலங் களில் குறிப்பிட்ட நாட்களில், வீட்டில் தங்க நவ கன்னியர்கள் அனுமதிக்கப் பட்டிருந்தார்கள். அந்த நேரத்திலும் அல்போன் சம்மாவு மனமுடிக்க உறவினர்களின் உதவியுடன் சில பேர் முயன்றனர்.

ஒருநாள், தேர்தல் சம பந்தமாக, அல்போன்சம்மா வின் அண்ணன் மாதத்சசனை சந்திக்க சில இளைஞர்கள் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்களுக்காக பெரியம்மா இரவு உணவைச் சமைத்துகொண்டிருந்தார்கள். மேல் அறையில் வைத்திருந்த ஊறுகாயை எடுத்துவர அல்போன்சம்மாவிடம் சொன்னார் பெரியம்மா.

விளக்குடன் அறைக்குள் போன அல்போன்சம்மா, ஏதோ சத்தம் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தாள். பின்னால் ஓர் இளைஞன் கதவை மெதுவாக மூடினான். நடுங்கி வெளி நிய அவள் சமாளித்தாள். “ஊறுகாய் கொடுக்காப்பிட்டால் அம்மா உள்ளே வருவார். அதனால் கொடுத்துவிட்டு வருகிறேன்” என்று கூறி வெளியேறி கதவைப் பூட்டினாள். பெரியம்மா சத்தம் போடுவாள் என்பதால் நடந்ததை இரகசியமாக அண்ணிடம் சொன்னாள்.

அண்ணன் அந்த வாலிபனுக்கு ‘கொடுக்க வேண்டியதை’ நன்றாகக் கொடுத்துவிட்டு வெளியே தள்ளினார்.

மற்றொரு விடுமுறையில், பெரியம்மா ஓர் இளைஞனுக்கு வாக்குக் கொடுத்த பின் ஆபரணங்கள் செய்ய தட்டானிடம் ஏற்பாடு செய்தார்.

இனி என்ன செய்யலாம்? அவர் இரவு பகலாக மனமுருகிச் செபித்தார். தான் விரும்பாத மனவாழ்க்கைக்குப் பெரியம்மா கட்டாயப் படுத்த மாட்டார் என்றே நினைத்திருந்தார். ஆனால்...

இயற்கைக்கு மாறான தெரியமும், சக்தி யும், உரக்க வெளிப்படுத்த திறனும் கிடைத்த அல்போன்சம்மா பெரியம்மாவிடம் “என மனவாளாக ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறேன். அவரைப் புறக்கணிப்பதைவிட நான் சாக்த தயாராக உள்ளேன்” என்று உரத்த குரவில் கத்தினார். அவனு டைய அழகான கணகள் நீரை வடித்தன. எனினும் பெரியம் மாவின் மனம் இரக்கப்பட வில்லை. மிக கோபத்துடன், “நானும் ஒருவருக்கு வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறேன். தாயில்லாத உன்னை இவுள்ளவு வளர்த்த எனக்கு நீசீழ்ப்படிய மாட்டாயா?” என்று அவர் கேட்டார்.

அல்போன்சம்மா அழுதார். “நான் இயேசுவுக்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்ட வள். ஆகையால் தயவு செய்து என்னை வற்புறுத்தாதீர்கள்”

“என் முகத்தில் கரியைப் பூசிய நீ எப்படி அருட்சுகோதி ஆவாய் என்று நான் பார்க்கிறேன்” என்ற பெரியம்மாவிற்குக் கோபத்தை அடக்க முடியவில்லை.

இத்தருணத்தில் பெரியப்பா தன் மகளுக்காக வாதாடினார். “அன்னக்குட்டியை வற்புறுத்த வேண்டாம். அவள் அருட்சுகோதரியாக இருப்பது யாருடைய வாழ்வையும் கெடுப்பதற்கில்லையே” என்று கண்டிப்பாகச் சொன்னார். அதற்குப்பின் பெரியம்மா இந்த விஷயம் பற்றிப் பேசியதேயில்லை.

தொடரும்

- போரா ஸி.பொரியத்து

கண்ணீரை களிப்பாய் மாற்றுவார்...

இயேசு எழுந்திருந்த பின்பு, மகதவேனா மரியா ஞக்கு முதல் முதல் தரிசனமானார். அவளி டத்திலிருந்து அவர் ஏழு பிசாக்களைத் துரத்தியிருந்தார். (மாற்கு 16:9.10).

மரியாள் பிசாசின் பிடியினால் பாதிக்கப்பட்டி ருந்ததினால் இயேசு அவள் மேல் மனதுருகி அவளுக்கு விடுதலை கொடுத்தார். அதனால் தகப்பனைப் போல அவள் இயேசுவை நேசித்தாள். "என் தகப்பனைப் போல என் மீது எவ்வளவு அன்பு வைத்திருந்தார்? இனிமேல் யார் என் மீது அன்பு வைப்பார்கள்? யாரிடத்தில் இனி நான் இயேசுவிடம் பேசுவது போல் பேச முடியும்? இயேசுவை இப்படிக் கொலை செய்துவிட்டார்களே என்று வருந்தியவள், அவருடைய சரித்தைக் காணவில்லை என்ற தும் திடுக்கிட்டு, துக்கம் தாளாமல் கதறினாள்.

சீங்கள் இயேசுவின் சரீரம் இல்லை என்றவன் போய்விட்டார்கள். ஆனால் அவளோ இயேசுவின் கல்வறையின் அருகில் நின்று அழுது கொண்டிருந்தாள். அவளுடைய கண்ணீரைப்

பார்த்து இயேசு முதன்முதலாக அவளுக்கு தரிசனமானார். அப்பொழுது இயேசு, அவளைப் பார்த்து, "மரி யானே!" என்று அழைத்தவன், 'இந்த சுத்தம் இது என் தகப்பனையைது அல்லவா?' என்று உடனே அவர் பாதத்தில் விழுந்தாள். அவள் கண்ணீர்களிப்பாக மாறிவிட்டது.

அமெரிக்க தேசத்தில், புத்த மதத்தைப் பின்பற்றக்கூடிய ஒரு சிங்கள குடும்பம் மேரி லேண்டில் வசித்து வந்து கணவர் இன்ஜினியராகவும், மனைவி இல்லத்தரசியாகவும், ஒரு குழந்தையோடும் வாழ்ந்தார்கள். மனைவி யாருடனும் பழகாதவர். அவர்களுக்கு பக்கத்து வீட்டில் யார் இருக்கிறார்கள் என்றுகூடத் தெரியாது. கணவனுடன் வெளியே சென்றால்தான் உண்டு.

திடீரென ஒருநாள் நோயினால் கணவன் இறந்து விட்டார். அது அந்தச் சகோதரியை அதிர்ச்சிக்கு எள்ளாக்கி யது. வேலையும் கிடையாது. அமெரிக்காவில் யாரையும் தெரியாது. இந்நிலையில், 'சிறு குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு நான் எப்படி வாழுப் போகிறேன்' என்று என்னிக்கலங்கினார். அழுது அழுது ஒருநாள் அந்த சகோதரி படுத்த படுக்கையாகிவிட்டார். துக்கம் ஒரு பக்கம், வியாதியின் வேதனை ஒரு பக்கம். சின்னக் குழந்தைக்குப் பால் கலக்கி கொடுக்கக்கூட அவரால் முடியாத சூழ்நிலை. மனம் சோர்ந்து மரித்து விடலாம் என்றால் குழந்தை இருக்கிறதே, என்ன செய்வது? வாழுவும் முடியாமல், சாகவும் முடியா மல்தத்தித்துக்கொண்டிருந்தார்.

ஒருநாள் வேதனையோடு படுத்திருக்கும்போது அவர்களுடைய வீட்டிற்கு ஒருவர் வந்து, "மகளே, என் அழுதுகொண்டிருக்கிறாய்? உன் குழந்தைக் குப்பால் கலக்கிக் கொடுக்கவேண்டுமா? உனக்கு கோப்பி கலக்கிக் தர்த்டுமா? கவலைப்படாதே, நான் தருகிறேன்" என்று கனிவோடு கேட்டுவிட்டு, 10 நிமிடங்களில் குழந்தைக்குப் பால் கலக்கிக் கொடுத்து கோப்பி போட்டுக் கொடுத்தபின், அந்த மகளிடம் அன்பாகப் பேசினார் அவர்.

கோப்பி குடித்துவிட்டு கொஞ்சம் தெம்பு வந்த வுடன், "ஐயா! நீங்கள் யார்? வீடு பூட்டியிருந்ததே... எப்படி உள்ளே வந்தீர்கள்?" என்று கேட்க. அப்பொழுது அவர், "நான்தான் இயேசு. உனக்கு உதவி செய்ய வந்திருக்கிறேன். எனக்கு யார்

இருக்கிறார்கள் என்று நீ கண்ணீர் வடித்த சத்தம் பரலோகத்தில் எட்டியது. நான் சிலுவையில் உங்காக என்னைப் பலியாகக் கொடுத்தேன். நான் உன்னை நேசிக்கிறேன். மகளே, நீ பயப் படாதே, நான் உன்னை வாழ வைப்பேன். உன் னையும் உன் குழந்தையையும் ஆசீர்வதிப்பேன். கலங்காதே” என்று சொன்னார். என்னைக் குறித்து பைபிலில் எழுதியிருக்கிறது. வாசித்து அறிந்து கொள் என்று சொல்லிவிட்டு இயேசு மறைந்து விட்டார்.

‘இயேசு என்றால் கிறிஸ்தவர்களின் தெய்வம் என்றுதானே எண்ணியிருந்தேன். அவரால் என் னையும் நேசிக்க முடியுமா?’ என்று ஆச்சரியப்பட்டாள். பின்பு நல்ல சுகம் பெற்று, இயேசு கிறிஸ் துவை ஏற்றுக்கொண்டதோடு, நல்ல வேலையில் இருந்து, சந்தோஷமாகத் தன் குழந்தையை வளர்த்து வருகிறார். ‘இயேசு எனக்குள் இருக்கிறார். அவர் என்னை கவனித்துக் கொள்வார்’ என்ற பெரிய நம்பிக்கையோடு வாழ்ந்து வருகிறார்.

பயம் சந்தோஷமாக மாறும்

தூத மத்த தலைவர்கள் இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்து கொன்றது போல நம்மையும் கொன்று விடுவார்களோ? என்று பயத்தினால் மேல் வீட்டுக்குள்ளே முடங்கிக் கிடந்தார்கள். உயிர்த்தெமுந்த இயேசு அவர்கள் நடுவில் வந்து, “உங்களுக்கு சமாதானம்! பயப்படாதிருங்கள்! நான் உயிரோடிருக்கிறேன்” என்றார். அவர்கள் பயம் நீங்கி சந்தோஷப்பட்டார்கள். “மரித்தேன் ஆனாலும் சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கி றேன். உங்களுக்கு சமாதா னம்” என்றார்.

சென்னையில், ஒரு தகப்பன் ஒரு விஷயத்தை சோகத்தோடு என்னிடம் சொன்னார்.

“என் மகனுக்கு அரசாங்க வேலைக்காக வந்துள்ளோம். நேர்முகத் தேர்வின்போது அங்கிருந்த அதிகாரிகள் படிப்பு, பெறுபேறு ஒன்றும் தேவையில்லை. பணம் அல்லது மந்திரியிடனும் பழக்க மில்லை. பணம் கொடுக்கவும் எனக்கு வசதி யில்லை. நான் ஜெபம் செய்துவிட்டு மகனை அழைத்து வந்துள்ளேன்” என்று சொன்னவுடன் அதிகாரிகள் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தார்கள். “இரண்டு மந்திரிகளின் கடிதம் மற்றும் பணம் வைத்திருக்கும் இரண்டு பேர், போட்டியாயிருக்கும்போது பணமோ, மந்திரி கடிதமோ இல்லாத உங்கள் மகனுக்கு எப்படி வேலை கிடைக்கும்? ஆகையால் சென்னையில் இருந்து பணத்தை வீணாக்காமல் உங்கள் ஊருக்கு போய்க் கேருங்கள் என்றார்கள். நாங்கள் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் கவலையோடு இருக்கிறோம்” என்றார்.

நான் சொன்னேன்.

“என் பயப்படுகிறீர்கள்? மந்திரியையிட பெரியவர் நம்மோடு இருக்கிறார். இராஜாக்களைத் தள்ளி ராஜாக்களை ஏற்படுத்துகிறவர் நம் தேவன்

நாம் ஜெபிப்போம். இந்த வேலை உங்கள் மகனுக்குத்தான் என்று சொல்லி ஜெபித்து விட்டு, தெரிய மாக இருங்கள். உயர்ந்த இயேசு உங்களோடு இருக்கிறார் என்று சொல்லி அனுப்பிவிட்டேன்.

சில மாதங்கள் கழித்து என்னை வந்து பார்த்த அந்த தகப்பனார் ஓடி வந்து, “நீங்கள் ஜெபம் பண்ணி விட்டுப் போய் விட்டார்கள். அடுத்த நாள் நேர்முகத் தேர்வில் என் மகனுக்கே அந்த ஒரு சீட்டும் கிடைக் கும்படி தேவன் அற்புதம் செய்தா” என்றார்.

வாவிபர்களே! அதுதான் உயிர்த்தெழுந்த ஆண்டவரின் வல்லமை. அவர் உயிரோடு இருப்பதால் நாம் நம் எதிர்காலத்தைக் குறித்து பயப்

படத் தேவையில்லை. சகல அதிகாரமும் அவர்காத்தில் இருப்பதால் அவர் கிருபை செய்யும் போது சகல தடைகளையும் உடைத்தெறிவார். அவரை மட்டும் சார்ந்துகொண்டிருங்கள். அவர் உங்களோடுகூட இருந்து உங்களுக்கு உதவி செய்வார்.

பயத்திலே கொருமானது மரண பயம். மனிதனை வேதனைப்படுத்துகிற இந்த மரண பயத்தி விருந்து விடுதலையாக்கத்தான் இயேசு சிலுவையில் மரணத்தை ருசி பார்த்தார். மனிதனை மரண பயத்திலிருந்து விடுதலையாக்க மரணத்தை ஜெபித்து உயிரோடுகூட எழுந்தார்.

மரணமே உன் கூர் எங்கே? பாதாளமே உன் ஜெயம் எங்கே? (1 கொரி 15:55) என்று மரணத்திற்கு தெரியமாக சவால் விடுகிறார்.

இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு மனிதனின் உள்ளத்தில் மரண பயம் இருக்க வேண்டியதில்லை. - மோகன்.சி.லாசரஸ்

விசுவாச தீசுஞி கநினை

ஆ பிரகாம் என்று பிறகாலத்தில் அழைக்கப் பட்ட ஆபிராம் கடவுள் மேல் வைத்த நம் பிக்கை பிரமிக்கத்தக்கது. அது அவருக்கு விசுவா சத்தின் தந்தை என்னும் பெயரையும் சம்பாதித்துத் தந்தது.

ஆபிராம், தெராகுவின் மகன், நாகோர், ஆரான் என்று இரண்டு கோதரர்கள் இருந்தார்கள். ஆரானுக்கு ஒரு மகன். பெயர் லோதது. அவன் ஆபிராமோடு நேசமாய் இருந்தான்.

ஆபிராமுக்கு சாராள் என்ற பெண்ணை மன முடித்து வைத்தனர். சாராள் பேரழகி. சாராளும் ஆபிராமும் அன்புடன் வாழ்ந்துவந்தனர். குழந்தையில்லாதது மட்டும் ஒரு குறையாக இருந்தது.

ஆபிராமின் தந்தை இறந்தபோது கடவுள் ஆபிராமோடு பேசினார்.

ஆபிராம், நீ இந்நாட்டில் இருந்தது போதும். இனி நான் சொல்லும் இடத்துக்குப் போ. அங்கே உள்குக் கராளமான செல்வங்கள் கிடைக்கச் செய்வேன். எப்போதும் என் அருகாமை உன்னு

டன் இருக்கும். குழந்தை இல்லை என்ற கவலை வேண்டாம். உன் சந்ததியினர் கடல் மனால்போல் பெருகுவார்கள். நட்சத்திரங்கள் போல உன் சந்ததி எங்கும் பரவும்."

கடவுளின் வாக்குறுதி கேட்ட ஆபிராம் மகிழ்ந் தார். கடவுள் சொன்னபடி ஆபிராம் தன் மனைவி, உடைமைகள், பணியாட்களோடு தன் அண்ணன் மகன் லோதத்தையும் அழைத்துக் கொண்டு கடவுள் காட்டிய நாடு நோக்கித் தன் பயணத்தைத் தொடங்கினார். அப்போது அவருக்கு எழுபத்தைந்து வயது.

ஆபிராம் நெகேபுவை அடைந்தார். அங்கு பஞ்சம் நிலவியதால் ஆபிராம் எகிப்து நோக்கிப் பயணமானார். எகிப்தில் அவர்களுக்கு மிகப் பெரிய சோதனை ஒன்று காந்திருந்தது.

அவர்கள் எகிப்தை நெருங்குகையில், ஆபிராம் தன் மனைவியை நோக்கி, 'இந்த ஊர் கொஞ்சம் மோசமான ஊர் யாராவது உன்னைப் பற்றிக் கேட்டால் நீ என் மனைவி என்று சொல்

லாதே. சகோதரி என்று சொல். நான் உன் முடிய கணவன் என்பதை அறிந்தால் மக்கள் என்னைக் கொன்று உன்னை அபகரித்துக்கொள் வார்கள்' என்றார்.

சாராள் பயந்துகொண்டே சம்மதித்தாள். தன் கணப் பற்றி விசாரிப்பவர்களிடமெல்லாம் 'நான் ஆபிராமின் தங்கை' என்று சொன்னாள்.

எகிப்தியர்கள் சாராளின் அழிகில் மயங்கினர். அவளை அடையவேண்டும் என்னும் எண்ணம் அவளைப் பார்ப்பவர்களிடம் முளைவிட்டது.

சாராளின் அழிகைப் பற்றி மன்னனும் அறிந்தான். அதிகாரத்தின் உச்சத்தில் இருந்த மன்னனும் சாராளை அடைய ஆசைப்பட்டான். சாராள் மன்னின் அரண்மனைக்கு அழைத்து வரப்பட்டாள்.

"பேரழகுப் பெண்ணே. உன்னைப் போன்ற அழிகையை நான் இதுவரை கண்டதில்லை. நீ மாளி கையில் இருக்கவேண்டியவள். வீதியில் உலவ வேண்டியவள்ளவை."

மன்னன் மோகத்தில் உள்ளினான். சாராள் உமிழ்நீர் தொண்டையில் சிக்கிக் கொள்ளத் தடு மாறி நின்றாள்.

"நீ யார்?" மன்னன் கேட்டான்.

"நான் ஆபிராம் என்பவருடைய சகோதரி" சாராள் சொன்னாள்.

"உனக்கு மனமாகி விட்டதா?"

"இன்னும் இல்லை"

"நல்லது. இனி நீ என அந்தப்புரத்துக்குச் சொந்தக்காரி. வா.. வந்து என்னுடைய அரசு குடும்பத்தில் இணைந்து விடு" என்றான் மன்னன்.

சாராள் திடுக்கிட்டுப் போய் ஆபிராமைப் பார்த்தாள். ஆபிராம் உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டே நடுநடுங்கி ஓரமாய் நின்றார். மன்னன் ஆபிராமை அழைத்தான்.

"ஆபிராம். கவலைப்படாதே. உன் தங்கை இங்கே சகல செலவங்களும், இன்பங்களும் பெற்று நலமாய் இருப்பாள். இப்படிப்பட்ட ஒரு பேரழகிக்கு அண்ணனாய்ப் பிறந்ததால் உனக்கும் ஏராளமான செலவங்கள் தருவேன்' என்று சொல் லிய மன்னன், ஆபிராமுக்கு ஏராளமான செலவங்களையும், கால்நடைகளையும், பணியாட்களையும் கொடுத்து அனுப்பிவைத்தான். ஆபிராம் ஒன்றும் பேசாமல் அரண்மனையை விட்டு வெளியேறினார்.

ஆபிராம் நேர்த்தியாக கடவுளின் சந்திதிக்குச் சென்று பணித்தார். தனக்கு நேர்ந்த கொடுமையைப் பற்றிக் கடவுளிடம் முறையிட்டுப் புலம்பி னார். கடவுள் மன்னனைத் தண்டிப்பது என முடிவெடுத்து மன்னனுக்கும், அவன் உறவினருக்கும் கொள்ளள நோய் வரச் செய்தார். திடெரனத் தன் குடும்பமே நோயில் விழுந்ததைக் கண்ட மன்னன் அதிர்ந்தான். வைத்தியர்கள் அரண்மனையை முற்றுகையிட்டார்கள். எந்த வைத்தியராலும் நோயைக் குணமாக்க முடியவேயில்லை. ஒருவர் பின் ஒருவராக மன்னனின் உறவினர்கள் அனைவருக்கும்

நிலைப்பார்த்துகள் மற்றும்

இன்றைய

நாளில் ஆங்காங்கே

நடைபெறும் வண்முறைச்

சம்பவங்களால் பாதிக்கப்படும்

அடும்பங்களைக் காத்திட

வேண்டும் என்று இறைவா

உம்மை மன்றாடுகின்றோம்.

இந்த நோய் பரவியது. நோயால் பீடிக்கப்படாத மன்னன் னின் உறவினர்கள் யாருமே இல்லை என்ற நிலை வந்தது. மன்னன் அரசவையைக் கூட்டி னான்.

"அரசு குடும்பத்துக்கு நேர்ந்துள்ள இந்த நோய், கடவுளின் சாபமாய் இருக்கக்கூடுமோ என்னும் சந்தேகம் எனக்கு எழுந்திருக்கிறது. எனவே என்னுடைய ஆட்சியில் ஏதேனும் தவறு நடந்திருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் ஆராய்ந்து பார்த்துச் சொல்லவேண்டும்" என மன்னன் ஆணையிடான்.

அலுவலர்கள் அரசு ஆணைகளையும் திட்டங்களையும், செயல்பாடுகளையும் எல்லாவற்றையும் குடைய ஆராய்ந்தார்கள்.

கடைசியில் உண்மை வெளிப்பட்டது. சாராள் ஆபிராமின் சகோதரி அல்ல; மனைவி என்பது வெளிச்சுத்துக்கு வந்தது.

செய்தி அறிந்த மன்னன் கடும் கோபமடைந்தான். ஆபிராமைக் கூப்பிட்டு வர ஆளுநுப்பினான். ஆபிராம் தன் உயிர் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து விடப்போகிறதோ என்ற பயத்தில் மன்னனின் சபை யில் வந்து நின்றார்.

மன்னன் ஆபிராமை நோக்கி, "ஏன் என்னிடம் பொய் சொன்னாய்? சாராள் உன் மனைவி என்று சொல்லியிருக்கலாமே? எதற்காக உன்னுடைய சகோதரி என்று சொன்னாய்?" மன்னன் சின்துடன் கேட்டான்.

"மன்னிக்க வேண்டும் மன்னா. உண்மையைச் சொன்னால் என்னைக் கொன்று விடுவீர்கள் என்று பயன்தேன்" - ஆபிராம் பணிந்தார்.

"உன்னால் அரசு குடும்பமே இன்று நோயில் கிடக்கிறது. தெரியுமா?" மன்னன் கோபத்தில் கத்தினான்.

(தொடரும்)

- சேவியர்

கிறைவனின்

கிருக்கத்திறை

பெற்...

உவமை:

சில நாட்களுக்கு முன் செய்தித்தாளில் படித்த ஒரு நிகழ்வு ஒருவர் கொள்ளையிடப்ப தையே தொழிலாகக் கொண்டு நிறைய நகைகள், பணம் போன்றவற்றைத் திருட தனது ஊரில் தனக்கென பெரிய பெரிய வீடு களையும், அதேநேரம் மக்களுக்குச் சொற்ப தானம் செய்து நல்ல மனிதராகவும் நடமாடிக் கொண்டிருந்தார். அவரது குற்றங்கள் பிறகு கண்டு பிடிக்கப்பட்டு காவல்துறையால் கைது செய்யப் பட்டு சிலையில் இருக்கிறார். அவரது ஊர் மக்கள் இன்று அவரது பொய்த்திரை கிழிந்து உண்மையான உருவம் வெளிப்பட்டதைக் கண்டு ஆச்சரி யப்பட்டது மட்டுமல்ல, அவரது உண்மைத் தோற்றத்தால் நாணப்பட்டு தலை குனிகின்றனர்.

அருள்மொழி: “மக்கள் பார்க்கவேண்டுமென அவர்கள் முன் உங்கள் அங்கு செயல்களைச் செய்யாதீர்கள்” (மத 6:1).

வார்த்தை

வாழ்வாக: இன்றையக் காலகட்

தத்தில் தன்னைப் பற்றிப் பிறர் உயர்வாக எண்ண வேண்டும் என்று கருதுகின்ற மக்கள்தான் அதிகமாக இருக்கின்றனர். இதில் வருத்தப்படக்கூடிய விஷயம் என்னவென்றால் எவ்வாறாயினும் அதிக செல்வம் சேர்த்துவிட வேண்டும் என்ற பேராசையின் காரணமாக தவறான வழிகளில் இவர்கள் நடப்பது தான்.

'இடிப்பார் இல்லாத ஏமரா மன்னன் கெடுப்பார் இலானும் கெடும்' என்று வளர்ச்சிவர் கூறுகின்றார். ஆம், இத்தகைய மனிதரைச் சுற்றியிருப்போர் அவர்கள் செய்யும் தீய காரியங்களின் தன்மை யையும், அதனால் வீடும், நாடும் எவ்வாறு சீரழியும் என்பதையும் எடுத்துக் கூறாது. தாங்கள் அதில் பலன் பெற்றால் போதும் என்னும் மனப்போக்குடைய சுயநலவாதிகளாக இருக்கின்றனர். அகிலத்தையே அரசாண்டாலும் ஆன்மாவை இழப்பின் என்ன பயன்? என்னும் பொன் மொழியை இவர்கள் உணர்வது எப்போது? செய்கின்ற தவறான செயல் தனது மனசாட்சிக்குக் குற்றமானது என்பதைக்கூட உணர் இயலாத நிலையில் இவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

இறைவனின் இரக்கத்தினைப் பெற்று இத்தகை யோர் திருந்த வேண்டும். மனம் வருந்த வேண்டும். செய்த தவறுகளை உணர்ந்து மக்கள் முன், இறைவன் முன் உண்மையான மனிதரான நடக்க முற்படவேண்டும் என்று இவர்களுக்காக செயிப்போம்.

சுய ஆய்வு:

★ நான் உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று பேசும் பொய்வேடக் காரணாக வாழ்கின்றேனா? ★ மக்களுக்கு நல்லவனாக. இறைவனுக்கு உகந்தவனாக வாழ்க்கை நடத்துகின்றேனா?

இறை வேண்டல்: நீதியின் ஊற்றாம் எம் இறைவா, நான் நியாயமான வாழ்க்கை வாழ்ந்து உமது பார்வையில் நல்லவ னாக இருக்க நிறைந்த ஆசீரா அருளும். ஆமென்.

- டோணி

அன்பு வாசகர்களே! உங்கள் கதைகள், கட்டுரைகள் மற்றும் சபை நிகழ்ச்சிகளை

எங்களுக்கு அனுப்புக்கள்.

'ஆசீவாதம்' பற்றிய தங்களின்

எண்ணங்களையும் எங்களோடு

பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

முகவரி:

ஆசீவாதம்

12-1/1, சென். செபஸ்தியன் மாவட்டத்தை,
வத்துளை.

வி சுவாசத்தினாலே வியாதிகள் சுகமாகுமென் நால், மருந்து எதற்கு, டாக்டர் எதற்கு, மருந்துவமனைகள் எதற்கு என்று சிலர் கேள்வி எழுப்புவார்கள். இவர்களுக்கு தாங்கள் புத்திசாலிகள் என்று நினைப்பு. விளங்காதவர்களால் கேட்கப்படும் புத்தியீனமான கேள்வி இது.

வேதாகமம் முழுவதிலும் தேவன் அருஞும் தெய்வீக சுகத்தைப் பற்றிய வசனங்கள் ஏராளம் உண்டு. மருந்தின் மூலமும் சுகம் கிடைக்க தேவன் வழி உண்டு பண்ணியுள்ளார். அதே சமயம் எந்த

மெய்யாகவே அவர் நம்முடைய பாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்முடைய துக்கங்களைச் சமன்தார்; நாமோ, அவர் தேவனால் அடிப்படை வாதிக்கப்பட்டு, சிறுமைப்பட்டவரென்று என்னினோம்.

நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப் பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்; நமக்குச் சமாதானத்தை உண் பெண்ணும் ஆக்கிளன் அவர்மேல் வந்தது; அவருடைய தழும்புகளால் குணமாகிறோம். (எசாயா 53:4.5).

இந்தை சிஹ்நாடு விசுவாசம்

மருந்தில்லாமலும் அவரால் சுகம் கொடுக்க முடியும். அதற்கு தெய்வீக சுகம், அற்புத சுகம் என்று பெயர். மருந்து எடுப்பதற்கு எதிரானதல்ல தெய்வீக சுகம். மருந்து எடுப்பதற்கு மேலானது அற்புத சுகம்.

நானே உன் பரிகாரியாகிய (வைத்தியாகிய) கர்த்தர் என்று இஸரவேலருக்கு தேவன் தமிழை வெளிப்படுத்தினார் (யாத். 15:26). இந்த வசனம் முழுவதையும் நன்கு வாசித்துப் பாருங்கள். விளக்கம் தெளிவாய் தெரியும்.

“நீ உன் தேவனாகிய கர்த்தரின் சத்தத்தைக் கவனமாக்கேட்டு அவர் பார்வைக்குச் செம்மையானவைகளைச் செய்து, அவர் கட்டளைக்குச் செவி கொடுத்து, அவருடைய நியமங்கள் யாவையும் கைக்கொண்டால், நான் எகிப்தியருக்கு வரப்பன்னின வியாதிகளின் ஒன்றையும் உனக்கு வரப்பன்னேன், நானே உன் பரிகாரியாகிய கர்த்தர்” என்றார். (யாத். 15:26).

கர்த்தர் சுகல நோய்களையும் உன்னை விட்டு விலக்குவார்; உனக்குத் தெரிந்திருக்கிற எகிப்தியரின் கொடிய ரோகங்களில் ஒன்றும் உன் மேல் வரப்பன்னாமல், உன்னைப் பகைக்கிற யாவர் மேலும் அவைகளை வரப்பன்னுவார் (உ.பா. 7:15).

இந்த வாக்குத்தத்தங்களைல்லாம் நிபந்தனை யோடு கூடியவை என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு அவைகளின்படி நடந்து செம்மையான, உண்மையான வாழ்க்கை வாழ்ந்தால் நமது நோய்களை நம்மை விட்டு நீக்குவதாக வாக்குப் பண்ணினார். புதிய ஏற்பாட்டுக் காலத்தில் இயேசு தமிழிடம் வந்த வியாதியஸ்தரிடம் எதிர்பார்த்தது விசுவாசம் தான்.

விசுவாகத்தால் இயேசுக் குருடர் பார்வை பெற்றனர். (மத். 9:27-30)

இயேசுக் குருடர் இருவர் இயேசுவை நோக்கி: “தாவீதின் குமாரனே எங்களுக்கு இரங்கும் என்று கூப்பிட்டனர். இயேசு அவர்களைப் பார்த்து இதைச் செய்ய எனக்கு வல்லமை உண்டென்று விசுவாசிக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டார். “ஆம். ஆண்டவரே விசுவாசிக்கிறோம்” என்றார்கள். அப்பொழுது இயேசு அவர்களுடைய கண்களைத் தொட்டு “உங்கள் விசுவாகத்தின்படி உங்களுக்கு ஆகக் கடவுது” என்றார். உடனே அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டது.

இந்தக் குருடர்கள் இயேசுவை வேண்டிக் கொண்டபோது இதைச் செய்ய என்னால் கூடுமென்று விசுவாசிக்கிறீர்களா என்று ஏன் கேட்டார்? விசுவாசமில்லாமலா அவர்கள் இயேசுவிடம் மன்

நாடியிருப்பார்கள் என்று சிலர் கேட்கலாம். இதிலிருந்து விசுவாசில்லாமலும் சிலர் மன்றாடலாம் என்று அறியலாம். அவர்கள் நாங்கள் உம்மை விசுவாசிக்கிறோம் என்று சொன்ன போது என் வல்லமையின்படி உங்கள் கண்கள் திறக்கக் கடவுது என்று சொல்லாமல் உங்கள் விசுவாசத்தின்படி உங்களுக்கு ஆகக்கடவுது என்று கூறினார்?

அருமையான விசுவாசிகளே! இயேசுவிடம் எவ்வளவு வல்லமை இருந்தாலும் நமது விசுவாசத்தின்படி நமக்கு நடக்கும் என்று விளங்குகிறது அல்லவா. இந்தக் குருடர்களுக்கு இருந்த விசுவாசம் இன்று கண் திறந்திருக்கும் அநேகருக்கு இல்லையே.

விசுவாசத்தால் 12 வருட இரத்தப்போக்கு குணமானது

12 வருடமாக பெரும்பாடுபட்ட ஒரு பெண் அற்புத சுகம் பெற்றாள். இயேசுவிடம் என் பிரச்சினைகளை எடுத்துக்கூறுவேன். அவர் என்னை தொடுவார். அப்போது எனக்கு சுகம் கிடைக்கும் என்று அவள் சொல்லவில்லை. தீர்க்கூட்டத்திற்கு மத்தியில் சென்று கொண்டிருக்கும் யேசுவிடம் என் வியாதியைக் கூற இயலாது. அவர் என்னை தொடக்கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல் போகலாம். நான் அவரைத் தொடருடியாமலிருக்கலாம். ஆனால் அவருடைய ஆடையைத் தொட்டால்கூட எனக்குச் சுகம் கிடைக்கும் என்று விசுவாசித்தாள்.

இன்று அனுபவமுள்ள விசுவாசிகள் கூட இப்படி விசுவாசிப்பார்களா என்பது சந்தேகமே. ஆடையைத் தொட்டால் சுகம் கிடைக்குமா? இதெல்லாம் குருட்டு நம்பிக்கை என்று பலர் புலம்பலாம். வியாதி களுக்காக ஜெபிப்பதில் நம்பிக்கையில்லாத கிறிஸ்தவர்களும், போதகர்களும் ஏராளம் உள்ளனர்.

மற்றவர்கள் சுகத்திற்காகக் கார்த்தரை விசுவாசித்தவர்கள்:

பிறர் சுகத்திற்காக இயேசுவிடம் மன்றாடின பலரை சுவிசேஷங்களில் பார்க்கிறோம். அவர்களின் விசுவாசத்தைப் பார்த்து வியாதிகளைக் குணமாக்கினார் இயேசு.

வேலைக்காரனுக்காக விசுவாசித்த இராணுவ அதிகாரி (மத. 8:5-10)

ரோம அதிகாரியின் வேலைக்காரன் திமிர வாதத்தில் கஷ்டப்பட்டான். இந்த நூற்றுக்கு அதி பதி தன் வேலைக்காரனுக்காக இயேசுவை வேண்டிக்கொண்டிரான். இயேசு நான் வந்து

அவனை குணமாக்குகிறேன்” என்றார். அதற்கு அந்த அதிகாரி, “நீர் என் வீட்டிற்கு வர நான் தகுதியுள்ளவன் அல்ல. இந்த இடத்திலிருந்து ஒரு வார்த்தை சொல்லும், என் வேலைக்காரன் குணமாகிவிடுவான்” என்றான்.

இயேசு இவனுடைய விசுவாதத்தை பெரிதும் மெச்சிக்கொண்டார். இயேசு அவனை நோக்கி, “நீ போகலாம், நீ விசுவாசித்தபடியே நடக்கும்” என்றார். வீட்டிலிருந்த வேலைக்காரன் அந்த வினாடியே சுகமானான்.

இந்த அதிகாரி நம்மைப்போல இரட்சிக்கப்பட்டு, அபிஷேகம் பெற்ற விசுவாசியல்ல. ஆனால் அவனுடைய விசுவாசம் எவ்வளவு

பெரிது என்று பாருங்கள். இதை வாசிக்கும் உங்கள் விசுவாசம் எப்படி இருக்கிறது?

நான்கு நன்பர்களின் விசுவாசத்தால் திமிரவாதக்காரன் குணமானான் (மாற்கு 2:1-12)

இயேசு கப்பர்கூம் என்ற ஊரில் ஒரு வீட்டிலிருந்து போதித்துக் கொண்டிருந்தார். திரள்கூட்டம் மக்கள் கூடியிருந்தனர். திமிரவாத நோயினால் கஷ்டப்பட்ட ஒருவனை அவன்மேல் அக்கறையுள்ள நான்கு பேர் இயேசுவிடம் கொண்டு வந்தனர். வாசல்வழியாக உள்ளே கொண்டு போக முடியாத அளவிற்குக் கூட்டம் இருந்தது. எனவே அவர்கள் இயேசு இருந்த வீட்டின் மேற்கூரையைப் பிரித்து அதன்வழியாக அந்த நோயாளியை இறக்கினார்கள். இயேசு அந்த நான்குபேரின் விசுவாசத்தைக் கண்டு அவனைக் குணமாக்கினார்.

ப. டி. இராஜாமணி

கிறிஸ்தவ அர்ப்பண வாழ்வும் பணியும் இறையனுபவமே அடிநாதம்

- அருட்திரு ஜேராட் டி ரோசஸ்ரோ ஆ.ம.தி

சென்ற மாதத் தொடர்ச்சி...

இந்திகழ்வை இயேசு உள்ள நிறைந்த அன்புடலும் அர்ப்பணப்படுவும் ஏற்றார். (யோவா 10:17-18) இயேசு, இறைவன் வாழ்வோளின் கடவுள், வாழ்வ கொடுக்கும் கடவுள் என விசுவித்தார். அதனால் “வாழ்வைத் தர வந்தேன் அதை நிறைவாகவே தர வந்தேன்” (யோவா 10:10) என திடசங்கற்பம் கொண்டார். இயேசு தம்மை அர்ப்பணித்த இறைவன் இயேசுவைப் பின்பற்றும் கிறிஸ்தவரின் இறைவனாகிட வேண்டும். ஏன் என்னை கைவிட்டார் என்ற நிலையிலும் இயேசுவின் இறை நம்பிக்கை உறுதியாயிருந்தது. (யோவா 16:32) என்பதை கிறிஸ்தவர்கள் நோக்க வேண்டும். அடிநாதமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

ஓருவருக்குள் இருக்கும் இறைவனின் உருவம் தான் அவரை வழி நடத்துகின்றது. ஓருவருக்குள் இருக்கும் இறைவனின் உருவத்திற்கு ஏற்பத்தான் ஒருவர் செயற்படுகின்றார். ஓருவர் தமது வாழ்வின் சூழலில் எத்தகைய அனுபவங்களைத் தமதாக்கி தன் வசமாக்கி அவ் அனுபவத்தில் இறைவனைக் காண்கிறார் என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். இயேசுவின் படிப்பினையில் இறைவனுக்கு உகந்த வாழ்வு வழாவும், இறைவனுக்கு ஏற்படுத்தயவராகிடவும் சாதனைகள் புரியவுமோயாகும். இங்கு ஓருவருக்குள் இருந்து ஓருவரைச் செயற்படத் தூண்டும் இறைகுரல் யார் குரல் என்று கேட்டுத் தெளிவடைய இயேசு பாடம் கற்பிக்கின்றார். அவ்விதமே தெளிவடைவது ஓருவரை மீட்படையச் செய்யும் வாழ்வுக்கு, இட்டுச் செல்லும் உயிர்த்தெழுச் செய்யும் என்பது இயேசுவின் அர்ப்பண வாழ்வும் பணியும் கிறிஸ்தவருக்குப் புகட்டும் பாடமேயாகும்.

வரலாற்றில் தோன்றி அவ்வரலாற்றில் குடி கொண்டுசாதாரண மானிட பண்புகளுடன் வாழ்ந்து சிலுவை மரண தண்டனை பெற்று இறைவனால் உயிர்தழுப்பட்ட இயேசுவை (தி.பா 2: 22-24; பின் செல்வது கிறிஸ்தவர்கள் தம் அர்ப்பண வாழ்வின் அடித்தளத்தை கண்டடைவதற்குரிய வழியாகும்).

கிறிஸ்தவ சீட்துவம்

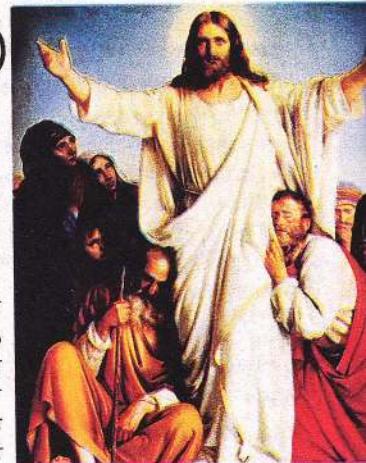
கிறிஸ்தவ அர்ப்பண வாழ்வ இயேசுவைப் பின் பற்றும் சீட்துவ வாழ்வாகும். கிறிஸ்தவ சீட்துவ வாழ்வுக்கு ஆணிவேராக அமைவது ஒரு வரின் இறையனுபவமுமேயாகும். இந்த இறை அனுபவம் இயேசுவின்

இறையனுபவத்தை போன்றிருக்கல் அவசியமானதாகும்.

இறையனுபவத் தைப் பெற ஒருவர் இறை பிரசன்னத்தை எங்கே காண்கிறார் என்பது முக்கியமானது. இயேசுவின் மூலம் நாம் காண அழைக்கப்படும்

இறைவன் வரலாற்றின் இறைவனாவார். அவர் பலவேறு வழிகளில் தம்மை வரலாற்றில் வெளிப்படுத்திய கடவுளாவார். அடிமைகளாக வாழ்வுக்காக குரல் கொடுத்த மக்களின் வரலாற்றில் செயல்பட்ட இறைவனாவார். இயேசுவின் தோற்றம், வாழ்வு, பணி, மரணம், உயிர்ப்பு மூலம் வரலாற்றில் நுழைந்து வரலாற்றில் திருப்பத்தை ஏற்படுத்திய இறைவனாவார். ஒரு வரலாறு இறைவன் பிறக்கும் தொட்டிலாக நடமாடும் அரங்கமாக இருக்கின்றது. வரலாறு இறைவன் கொலை செய்யப்படும் கொலைகளமுமாகும். ஆயினும் “மெசியா வருவார்”, “வர இருப்பவர் நீர் தானோ” என்ற உறுதியையும் எதிர்பார்ப்பையும் தன்னகமாய்க் கொண்டது வரலாறாகும். அதே வேளை வரலாற்றுத் தவறுகளால் வரலாறு தீர்புக்கும் காத்திருக்கின்றது. வரலாற்றுக்குள் ஒப்புரு தேவைப்படுகின்றது. கிறிஸ்தவரின் நம பிக்கை வரலாற்றுக்குள் செயல்பட்ட, செயற்படுகின்ற இறைவனில் என்றால் கிறிஸ்தவர்கள் வரலாற்றின் பணியாளர் ஆகிட வேண்டும். ஒப்புருவின் பணி கிறிஸ்தவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை ஏற்க வேண்டும்.

இறையனுபவத்தை வளர்க்க ஒருவர் இறை பிரசன்னத்தை இயற்கையிலும் சுற்றுச் சூழலிலும் காண வேண்டும். இயேசு சுற்றுச் சூழலில் இறை பிரசன்னத்தைக் கண்டு இறைவனை நீதியுள்ளவராக பராமரிப்பவராக எங்களுக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். (மத் 5:45; 6:25) புனித பவுல் இயற்கை தன் முழுமையை நோக்கி நிறைவைக் காண பிரசவ வேதனையுடன் காத்திருக்கிறது என்கிறார். இயற்கையின் சுற்றுச்சூழவின் முனங்கல் கேட்டு மானிடர் அதன் நிறைவடைய உடன் பயணிக்க வேண்டும் என்றார். இறைவனும் அனைத்தையும் இயேசுக் கிறிஸ்தவில் ஒப்புரவாக்கிட

காத்திருப்பதாகக் கூறுகின்றார். இன்று சீழிக்கப்பட்ட குளுரைக்கப்பட்டு வரும் தூய்மை கலைக்கப்படும் இயற்கைச் சூழலில் இறை பிரசன் னம் பழைய ஏற்பாட்டில் நோவாவை அழைத்து செயல்படத் தூண்டியது போல கிறிஸ்தவரையும் தூண்டுவதை உணர வேண்டும்.

வரலாற்றில் இயற்கைச் சூழலில் இறை பிரசன் னம் உணர்ந்து வாழ்வது போல இறை பிரசன் னத்தை கிறிஸ்தவர் ஒருவர் தன் ஆளத்தையில் உணர வேண்டும். வரலாற்றில் இறைவன் தனி நபருடன் பேசி தம் பிரசன்னத்தின் தாக்கத்தை உணரச் செய்துள்ளார். வரலாற்றில் குறிப்பாக இயேசுவின் பிரசன்னம் தனி நபரில் நிலைக்கும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

மக்கலா மரியாளின் வாழ்வில் வரலாற்று இயேசு ஏற்படுத்திய தாக்கம், அவரது உயர்வும் பிரசன்னத்தில் அவளது பழைய வாழ்வியல் பாங்கை மாற்றத் தூண்டலாகின்றது. மரியாள் இயேசுவின் பிரசன்னத்தை தனக்குள் தாங்கியவளாக பயனிக்க உயிர்ப்புச் செய்தியை அறிவிக்க சாட்சிய மாகிட அனுப்பப்படுகிறாள். (யோவா 2:11) இரவு முழுவதும் வலை வீசி வெற்றுப்படகுடன் காலைக் கருக்கலின் கரை சேர்ந்த சீட்டர்களுக்கு இயேசுவின் பிரசன்னம் படகின் மறுபக்கம் வலை வீசி னால் வெறுமை நீங்கும் நிறைவு கூடும் என்பதை உணர்த்துகிறது. (யோவா 21:1-10) எமாவுஸ் பாதையில் நம்பிக்கை தளர்ந்து புதிய திசைதேடிப் பயணித்த சீட்டர்களுக்கு இயேசுவின் உடனிருப்பு கண்களைத் திறந்து அந்தம் நடந்த இடத்துக்கு திரும்பிச் சென்று புதிய வரலாறு உதயமாக்கிட வழிகாட்டியது.

இவை எல்லாம் ஓர் அனுபவம். இறை வாழ்விற்கு அனுபவம். இன்றும் நம் சூழலில் கிறிஸ்தவ அர்ப்பனை வாழ்வுக்கும் பணிக்கும் இத்தகைய அனுபவம் அச்சாணியாக அடி நாதமாக அமைய வேண்டும்.

முடிவாக

கிறிஸ்தவர்கள் விசுவசிக்கும் திருவிவிலியக் கடவுள் ஒரு வரலாற்றில் அம்மக்களுடன் செயல்பட்டு அவர்களுக்கு நிலம், நாடு கொடுத்து இன்மாக அவர்களை அடையாளப்படுத்தி உரிமை கொண்டாடிய கடவுளாவார். அதே வரலாற்றில் தோன்றிய இயேசுவின் வாழ்வும் பணியும் போதனையும் அதன் விளைவாக நிகழ்ந்த அவரது மரணமும் இறைவனின் வரலாற்றுச் செயல்பாட்டை மேலும் புதிட்டுக் காட்டுகின்றன. அவ்விறைவனின் ஆவியின் பிரசன்ன மூம் செயல்பாடும் இன்றும் இறைவனின் வரலாற்றுக் கணவை நன்வாக்கிட வரலாற்று உறுதிப்பாடுகளை நிறைவுக்குள் கொண்ட தூண்டலாகவும் துணையாகவும் உள்ளது என்பதும் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையாகும்.

இந்த இறை நம்பிக்கை வாழ்வை அதுவும் நிறை வாழ்வை மையங்கொண்ட நம்பிக்கையாகும். இந்த நம்பிக்கையில் நங்கரமிட்ட

கிறிஸ்தவ வாழ்வில் நிறை வாழ்வுக்கு தடையாக அல்லது நிறைவாழ்வை அடைவதில் தாமதத்தை ஏற்படுத்தும் அநீதி தீயக்கதிகளுக்கு எதிராக குரல் கொடுப்பதும் அநீத அமைப்புக்களுக்கு அரை கூவல் விடுவதும் கிறிஸ்தவரின் அக அறநெறித் தூண்டல் செயலாகும்.

நிறைவாழ்வை நோக்கிய பயணத்தில் மனிதா பிமான் மனித உரிமையை மதித்து செயல்படும் அமைப்புக்களுடன் இனக்கத்திலும் இசைவிலும் செயல்படுவதும் கிறிஸ்தவ இறை நம்பிக்கையின் சாட்சியத் தன்மையுள்ள வெளிப்பாடாகும்.

கிறிஸ்தவ வாழ்வின் பணியின் அடித்தள நம் பிக்கை இறைவனில் வேறுன்றியதாகும். அந்த இறைவனின் பண்பும் குண இயல்புகளும் கிறிஸ்தவரின் பிரதி விளைவை ஏற்படுத்துகின்றது. கிறிஸ்தவரின் இறைவன் நீதியுள்ளவர் வாழ்வை அளிப்பவர், உயிரளிப்பவர், உடனிருந்து வழி நடத்துபவர், குரலற்றவர் குரலைக் கேட்பவர்.

நிலம் கொடுத்து தனி இன்மாக அடையாளப்படுத்துபவர். நிறைவை நோக்கி எதிர் நோக்கு இழக்காமல் வழிநடத்துபவர். இக்கடவுளுக்கு செய்த கிறிஸ்தவ அர்ப்பனை இன்றைய சூழலில் விமர்சன நோக்குடன் ஆயப்படவேண்டும். கிறிஸ்தவரின் கடவுள் யார் என மீளாய்வு செய்யவேண்டும். வரலாற்றில் இயற்கைச் சுற்றுச் சூழலில் தனி நபரில் இறை பிரசன்னத்தின் தன்மையை உணரவும், தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவும் தேவை எழுந் துள்ளது என்பதை அறிந்து தங்கள் இறையனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழும் பணிபுரியும் பாங்கில் நிறைவாழ்வு கை கூடுகிறதா என்பதை கிறிஸ்தவர் கேட்டுப்பார்க்க வேண்டும்.

வி. வாரன்ஸ் பிறந்து வளர்ந்த இடங்களைப் பற்றிய விவரங்கள் அதிகமாக இல்லை. இவர் ஸ்பானியா தேசத்தைச் சேர்ந்தவர் ரென்று சொல்லப்படுகிறது. இவருடைய தூய மையான வாழ்க்கையும் அவருடைய நற்குணங்களும் அக்காலத்தில் ரோமாபுரியில் ஆர்ச் டெக்களாக இருந்த, பரி, செட்டஸ் கவனத்தை இழுத்தது. அவர் பரி, வாரன்சை தமிழ்டம் வரவழைத்து வேதாகம ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடச் செய்தார். பின்னர் கி.பி. 257ஆம் வருஷம் டெக்கன் பதி விக்கு அவரை உயர்த்தினார். சிறு வயதிலேயே இப்பதவிக்கு வந்த பரி, வாரன்ஸ் ஏழைகளுக்குப் பொருஞ்சுவி செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டார். இப்பணியை சுயநலமற்ற எண்ணத்துடனும், மிகவும் பக்திவிளையமாயும் அவர் செய்து விடவைகள், எளியவர்களால் மிகவும் போற்றப்பட்டார்.

கி.பி. 257ஆம் வருடம் சக்கரவர்த்தி வலே யின் கிறிஸ்தவ சபையைத் துன்பப்படுத்தத் தொடங்கி, கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தைத் தான் அழிந்து விடுவதாக பற்றசாற்றினான். அதற்கு ஆரம்பமாக கிறிஸ்துவின் மந்தை மேய்ப்பர் கொன் அத்தியடச்கர்களையும், போதகர்களையும் கொலை செய்யும்படி உத்தரவிட்டான். பரி, செட்டஸ் பிடிப்பட்டு தூக்குமேடைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டார். பரி, வாரன்ஸ் அவர்பின் அழுது கொண்டு சென்று “தகப்பனே. உம் மகனை விட்டு எங்கே செல்கின்றீர். நான் எவ்விதத்தில்

உமகுச் செய்யவேண் டிய கடமை யைச் செய்யத் தயங்கினேன். என்னையும் உம்முடன் அழுத்துச் செல்லும்” என்று கதறினார். தான் கிறிஸ்துவுக்காக இரத்த சாட்சி யாக மரிக்கும் நற்பேறு தனக்குக் கிடைக்காமல் போகுமோ என்று அங்கு கலாய்த்தார். பரி, செட்டஸ் இதைக் கண்டு “எனக்கு கிடைத்ததைவிட பெரிய சோதனையும் சிறந்த வெற்றியும் உனக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. வயோதிபணான எனக்கு அப்படிப்பட்ட நல்வாய்ப்பு கொடுத்து வைக்கவில்லை” என்றார். பின்னும் அவர் கிறிஸ்தவ சபையின் சொத்தும் பொருள்களும் எதிரியின் கையில் விழாதபடிக்கும் அவைகள் சரிவர் விதவைகள் ஏழைகளுக்குப் பங்கீடு செய்வதைக் கவனிக்கவும் வேண்டுமென்று பரி, வாரன்சை வேண்டிக்கொண்டார். தனக்கும் சீக்கிரத்தில் இரத்த சாட்சியாக மரிக்கும் பாக்கியம் கிடைக்குமென்று பரி, வாரன்ஸ் அளவில்லா ஆனந்தங் கொண்டார்.

ரோமாபுரியிலுள்ள கிறிஸ்தவ சபைக்கு அக்காலத்தில் திரண்ட ஆஸ்தி

குருவாகம் 24

கள் இருந்தன.. கிறிஸ்தவ போதகர்கள் பராமரிப்புக்கு வேண்டிய தொகையைத் தவிர, விதவைகள், பாதுகாப்பில்லாத கன்னியாஸ்திரீகள் ஆகியோரைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பும் சபைக்கு இருந்தது. தூர தேசத்திலுள்ள ஏழை கிறிஸ்தவ மக்களுக்கும் பணங்களை செய்து வந்தனர். முன் சொல்லியபடி இப்பணியை பரி. லாரன்ஸ் நல்ல முறையில் உஞ்சாகத்துடன் செய்து வந்தார்.

ரோம அரசாட்சிக்கு உட்பட்ட பிரிபெக்ட், கிறிஸ்தவச் சபைக்கு அதிக சொத்து இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு பரி. லாரன்சை தமிழ்ம் வரவழைத்து “உம்பிடம் திரளான சொத்துக்கள் உண்டென்று கேள்விப்படுகிறேன். உம் மதக் கொள்கைப்படி ராயனுக்கு செலுத்த வேண்டியதைச் செலுத்தவேண்டும். உங்கள் கடவுள் இவ்வுலகத்தில் பணம் உங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை. வார்த்தைகளால் உங்களைப் போஷித்தார். ஆகையால் உங்கள் பணத்தை எங்களுக்குக் கொடுத்து,

சொத்துக் கிடைத்துவிட்டதா கவே என்னி முன்று நாட்களில் சபை ஆதரித்து வந்த, தூய்மையான வாழ்க்கை நடத்திய கூன், குருடு, கால், கை இழந்தவர்கள், குஷ்டரோகிகள் விதவைகள் ஆகியோரைத் தம் ஆலயத்தின் முன்வரிசை வரிசையாக நிறுத்தி, அவ்விடத்திற்கு ரோம பிரிபெக்டை, அழைத்துச் சென்றார். ரோம பிரிபெக்ட் அத்தகைய காட்சியைக் கண்டவர்கள், அவர் முகத்தில் கோபக் குறியைக் கண்ட பரி. லாரன்ஸ், “எதைக் கண்டு கோபம் கொள்ளுகிறீர். உம் முன் நிற்கும் இவர்களே சபையின் கிரீடத்தில் முத்துக்களும் விலையேறப்பெற்ற கற்களுமாவார் கள் உம்முடைய பாவத்துக்காக மனஸ்தாபப்பட்டு கிறிஸ்தவச் சபையைச் சேர்ந்து இந்தக் கிறிஸ்தவ மக்களை போல்கிக் கீர்த்தி நீர் முன்வர வேண்டும்” என்று கூறினார்.

ரோம பிரிபெக்ட் அதிக கோபம் கொண்டு, “நீ உன் மதத்திற்காக மரிக்க ஆசைப்படுவாயென்று அறிவேன். ஆனால் நீ உடனே சாகமாட்டாய். நான் உன்னை வதைத்து அங்குல அங்குலமாக மரிக்க ஏற்பாடு செய்கிறேனென்று சொல்லி ஒரு பெரிய இரும்பு அடுப்பைத் தயாரித்து, அதன் கீழ் பாதி எரித்த நிலக்கரியைப் போட்டு அவர் உடையை உரிந்து இரும்பு அடுப்பில் கட்டிவைத்தார். பின்னர் நெருப்பை அதிகமாக்கி அவரைச் சித்திரவதை செய்தார். பரி. லாரன்ஸ் கிறிஸ்துவைப் பெற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வத்தினால் வேதனையைப் பொறுமையாக ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் முகம் தேவ தூதன் முகம் போல பிரகாசித்து. வெகுநேரம் சென்ற பின்பு, மலர்ந்த முகத்துடன் “என் உடலைத் திருப்பிப் போடுங்கள். ஒரு பக்கம் வேண்டிய அளவு வெந்துவிட்டது” என்று சொன்னார். பின்னர் ரோமாபுரி மக்களின் குணப்படுதலுக்காக ஊக்கமாய் ஜெபித்து ஜீவனை விட்டார். அவருடைய விசுவாசத்தையும் அவர் மரித்த விதத்தையும் கண்டு அநேகர் குணப்பட்டதாகச் சித்திரம் கூறிறது. அங்குள்ள பக்தர்கள் அவருடைய சடலத்தைத் தைப்பருக்கு போகும் சாலைக்கு அருகில் ஆகஸ்ட் மாதம் 10ஆம் தித்தி கி.பி 258ஆம் வருடம் நல்லடக்கம் செய்தனர். அவர் மரித்த வருடத்திலிருந்து ரோமாபுரியில் விக்கிரக ஆராதனைக்காரர் என்னிக்கை குறைந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

கி.பி. 3ஆம் நாற்றாண்டில் இரத்த சாட்சியாக மரித்த கிறிஸ்தவைப் பக்தர்களுள் பரி. லாரன்ஸ் மிகச் சிறந்தவர்.

- A.R. இராமநக்தீன்

விக்வாசிகள் மன்றாட்டு

அன்பின்

இறைவா, உங்களுக்கு
அமைதி உரித்தாகு என்று
உமது சீடர்களை வாழ்த்தினோ,
உலகின் பல்வேறு இடங்களில் நடைபெறும்
வன்முறை போர்கள் மறையவும் குறிப்பாக
ஆப்கானிஸ்தான், சிரியா நாடுகளில் அமைதி
திரும்பவும் அருள்புரியும்படி ஆண்டவரே
உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

வார்த்தை களைக் கொண்டு நீங்கள் வாழ்க்கை நடத்துங்கள்” என்றார். அதற்கு பரி. லாரன்ஸ் “உண்மையாகவே எங்கள் சபைக்கு மிகுந்த சொத்து உள்ளது. அதற்கு குள்ள செலவும் சக்கரவர்த்திக்கும் கிடையாது. எனக்கு சிறு அவகாசம் கொடுத்தால் அந்தச் சொத் தில் ஒரு சிறிய பாகத்தை உமக்குக் காட்டுகிறேன்” என்றார். ரோம பிரிபெக்ட் பரி. லாரன்ஸ் ‘சொத்து’ என்று சொல்லும்போது எதைக்குறித்து பேசினா ரெள்ளு புரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் தனக்கு அதிக

Aருணாசலம் பிள்ளை இயேசு கிறிஸ்துவைத் தம் சொந்த இரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் தம் இருபத்தெந்தாம் வயதில் திருமுழுக்குப் பெற்றார். தேவசகாயம் என்று தம் பெயரை மாற்றிக் கொண்டார். இவர் தம் தந்தைக்கும் கிறிஸ்துவைக் குறித் துச் சாட்சி கூறினார். அவரும் தம் மற்றப் பிள்ளைகளோடு திருமுழுக்குப் பெற்றார். தேவசகாயம் பிள்ளை இலத்தீன் மொழியைக் கற்று, அந்தக் கத் தோலிக்கக் குருவானவருக்கு உதவியாக உபதேசி யராக ஊழியம் செய்தார்.

வேதநாயகம் சாஸ்திரியாரின் பிறப்பு

தலைமைக் குருவானவர், தேவசகாயத்துக்கு இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த சவரிராயன் செட்டியாரின் மகன் ஞானப்பூ அம்மானை 1770 ஆம் ஆண்டு மனமுடித்துக் கொடுத்தார். இந்தத் தம்பதியருக்கு 1774 ஆம் ஆண்டு ஓர் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. தேவசகாயம் தம் குருவானவரின் நினைவாக மகனுக்கு வேதபோதகம் என்று பெயரிட்டார். இவரே பின்னாட்களில் வேதநாயக சாஸ்திரியார் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

வேதநாயகத்துக்கு ஐந்து வயதான போது, அவனுடைய தந்தை அவனை ஒரு இலக்கண வித்துவாளிடம் கல்வி பயிலுமாறு செய்தார். ஆனால் அடுத்த ஆண்டு அவனுடைய தாய் மரித்து விட்டார். தேவசகாயத்தினால் தம் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க முடியவில்லை. அவர் வேதநாயகத்தையும், அவன் சகோதரிகளான சூசையம்மாளையும், பாக்கியம் அம்மாளையும் அவர்களுடைய தாத்தா வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டார்.

ஒருநாள் வேதநாயகம் தின்னையில் அமர்ந்து படித்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஆகாயத்தில் ஒரு மரச்சிலுவை நகர்ந்து போவதைத் தரிசனமாகக் கண்டான். அவன் மேலே பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ட சக மாணவன் “அப்படி எதை மேலே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?” என்று கேட்டான். “எங்க சாமி பேர்கிறார்” என்று பதிலளித்த வேதநாயகம் பிறகு தனது பாட்டியிடம் இதைத் தெரி

ஞானதீபக்கவிழாம்

சவரிராயன் விவசாயியாக இருந்தபடியால் அவர் அவர்களுடைய படிப்பில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. வேதநாயகம் தன் தாத்தாவின் ஆடுகளை மேய்த்து வந்தான்.

வேதநாயகம் கண்ட தரிசனம்

வேதநாயகம் படிக்காமலிருப்பது அவனுடைய தந்தை தேவசகாயத்துக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவர் 1783 ஆம் ஆண்டு புளியங்குடியில் ஓர் இந்து ஆசிரியரிடம் கல்வி கற்கும்படி அவனை அனுப்பி வைத்தார்.

வித்தான், “இது மெய்யாகவே சாமியின் அடையாளம். உன் காலத்தில் கண்டிப்பாக ஒரு அதிசயம் நடக்கும்” என்று பாட்டி கூறினார். அது என்ன அற்புதம் என்பதைப் பிறகு பார்ப்போம்.

தேவசகாயம் பிள்ளை மனைவி இறந்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் மரியுமத்து என்ற பெண்ணை மனந்து மறுபடியும் திருநெல்து வேலியில் குடியேறினார். வேதநாயகத்தை அங்கே ஒரு பள்ளியில் பழக்க வைத்தார். ஒருநாள் அவன்டுதன் நண்பர்களோடு தோட்டத்தில் வெள்ளிக்காய்ச்சிகளைப் பறிக்கும் போது தவறி ஒரு கிணற்றில் விழுந்து விட்டான். அவன் நண்பர்கள் பயந்து ஒடு

விட்டார்கள். ஆனால் அவன் ஒரு விழுதைப் பற்றிக் கொண்டு கிணற்றிலிருந்து வெளி யேறிவிட்டான்! இவ்வாறு இறைவன் அற்புதவிதமாக அவனைக் காப்பாற்றினார்.

படிப்பு வரவில்லை

வேதநாயகத்துக்கு படிப்பு வரவில்லை! அதனால் அவன் அடிக்கடி பள்ளிக்குச் செல்லாமல் வெளியே எங்கோவது போய் ஓளிந்து கொள்ள வான்! அவன் ஆசிரியர் அவன் தந்தையைப் பார்த்து “யாருக்குப் படிப்பு வந்தாலும், இவனுக்கு மட்டும் படிப்பு வராது” என்று சொல்லி விட்டார். தேவசகாயம் அதிகமாக வருத்தப்பட்டார். மகனுடைய படிப்புக்காக அவர் ஊக்கமாக ஜெபித்தார். ஒருநாள் அவர் ஜெபிப்பதைக் கண்ட வேதநாயகம் அவருக்கு அருகில் வந்தான். “ஜீயா, எனக்கு படிப்பு வருமா?” என்று கண்ணோடு கேட்டான். “கண்டிப்பாக வரும், நீ கவனமாகப் படித்தால் இறைவன் உனக்கு நல்ல அறிவைக் கொடுப்பார். நீ படித்துக் கெட்டிக்காரானாவாய்” என்று தகப்பன்மகனைத் தேற்றினார்.

“இனிமேல் கவனமாகப் படிப்பேன், ஜீயா” என்று வேதநாயகம் வாக்குக் கொடுத்தான். அவன் தந்தை அவன் கூடவே இருந்து ஓலைச்சுவடிகளில் பாடங்களை எழுத உதவி செய்து அவனை ஊக்கு வித்தார்.

சபை மாறினார்

இந்த வேளையில் பாளையாவ்கோட்டையில் குளோரிந்தாள் என்ற அம்மையாரால் ஒரு சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டு சீர்திருத்த சபையாக வளர்ந்து வந்தது. ரோமன் கத்தோலிக்க சபை மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டதால், தேவசகாயம் பின்னை இந்தச் சபையில் சேர்ந்தார். ஞானப்பிரகாசம் உபதேசியார் மூலம் பல சத்தியங்களைக் கற்றுக் கொண்டார்.

அவருடய ஆர்வத்தைக் கண்ட குளோரித்தாள் அம்மையார் அவர் இன்னுமதி கமாகச் சீர்திருத்த சபையைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பினார்கள். அதனால் 1785ஆம் ஆண்டு அவரைத் தஞ்சையிலுள்ள குருவானவர் சுவார்ட்ஸ் இடம் அனுப்பினார்கள். நான்கு மாதங்கள் அங்கே தங்கி வேதாகமத்தை நன்கு கற்றுக்கொண்டு பாளையங் கோட்டைக்குத் திரும்பினார் தேவசகாயம் பின்னை.

தஞ்சைக்குச் சென்றான் வேதநாயகம்

1785ஆம் ஆண்டு சுவார்ட்ஸ் குரு பாளையங் கோட்டை சபையை விசாரிக்கும்படி வந்தார். அப்போது வேதநாயகத்துக்கு வயது பதினொன்று! அவன் விசுவாசத்தோடு ஜெபிப்பதைக் கண்ட சுவார்ட்ஸ் குரு அவன் பிற்காலத்தில் சிறந்த விசுவாசியாக விளங்குவான் என்று உணர்ந்தார். அவனைத் தமிழுடன் தஞ்சைக்கு அழைத்துக் கெல்ல தேவசகாயத்திடம் அனுமதி கேட்டார். வேதநாயகமும் தஞ்சை செல்லச் சம்மதித்தபடியால், அவனை சுவார்ட்ஸ் குரு தஞ்சைக்கு அழைத்துக் கென்றார்.

தஞ்சையில் துளசி மகாராஜாவின் மரணத்துக்குப் பிறகு இளவரசன் சாரோஜியும் சுவார்ட்ஸ் குருவிடமே வளர்ந்து வந்தான். எனவே இளவரசனும் வேதநாயகமும் நெருங்கிய நண்பர்களானார்கள்.

வேதநாயகம் சங்கீதத்தில் ஆர்வம் கொண்டான். தனக்கு ஒரு சங்கீத புத்தகத்தை வாங்கிக் கொடுக்குமாறு குருவிடம் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டான். பிற்காலத்தில் வேதநாயகம் சிறந்த சங்கீத வித்துவானாக மாற இந்தப் புத்தகமே மூல காரணமாக அமைந்தது. சுவார்ட்ஸ் குரு அவனுக்கு வேதாகமப் போதனைகளையும் கொடுத்து வந்தார். இதனால் அவன் சிறு வயதிலேயே வேதபண்டிதனாக விளங்கினான்.

இரண்டு வருடங்களில் அவனுடைய பெற்றோரும் தஞ்சைக்கு வந்து குடியேறினார்கள். வேதநாயகம் தொடர்ந்து கல்வி பெற வசதியாக 1789ஆம் ஆண்டு சுவார்ட்ஸ் குரு தரங்கம்பாடியிலுள்ள டாக்டர் ஜான் குருவிடம் வேதநாயகத்தை அனுப்பி வைத்தார்.

வேதநாயகத்தின் வேத அறிவு

டாக்டர் ஜான் குரு வேதநாயகத்துக் கேட்டாக மத்தைப் போதித்தார். அவர்கள் வெளியே உலாவச் செல்லும் பேர்துகூட வேத பாடங்களைப் பற்றியே உரையாடுவார்கள்.

இரண்டாண்டுகள் கழித்து வேதநாயகம் தஞ்சைக்குத் திரும்பிவின்த போது, அவருடைய வேதாகம அறிவைக் கண்டு வியந்த சுவார்ட்ஸ் குரு அவரை ஞானமுத்து உபதேசியாருடன் சேர்ந்து கிராம ஊழியர் செய்யும்படி அனுப்பி வைத்தார்.

(தொடரும்)

- ம. ஜூபஸ்சந்திரன்

தேவனன் வார்த்தைகள்

கி

ராமத்தில் வாழ்ந்த துறவி ஒருவர் ஜனங்களுடைய வாழ்க்கை சீர்ப்புமிகுதமாக மிக நல்ல அறிவுரைகளை வழங்கிவந்தார். அந்த துறவி ஜனங்களை விட்டு விலகி மிகவும் தூரமாகவேயிருந்தார்.

அவருடைய அறிவுரையைக் கேட்க விரும்பியும் அவ்வளவு தூரத்திற்கு எப்படிப் போய் வர முடியும் என்று எண்ணி ஜனங்கள் தூர இடங்களிலிருந்து அதிகமாக வரவில்லை. ஒருநாள் அந்தக் கிராமத்துத் துறவி தன்னிடம் அறிவுரை கேட்க வருகின்றவர்கள் யாவருக்கும் தங்கக் காசுகள் கொடுக்கின்றார் என்று செய்தி பரவியது. அந்தச் செய்தி பரவியதும் மிக தூரமான இடங்களிலிருந்தும் ஏராளமான மக்கள் அங்கே வந்து குவிந்தனர்.

ஆனால் அந்தத் துறவி தங்கக் காசு எதுவும் கொடுக்கவில்லை. “என்னுடைய அறிவுரைகள் தங்கத்தை விட்டப் பல மடங்கு விலை யேறப்பெற்றவை, நான் தங்கக் காச தந்தாலும் அதனால் நீங்கள் நன்றாயிருக்கப் போவதில்லை.

ஆனால் என் உபதேசங்களைக் கேட்டு நடந்தால் உங்கள் வார்த்தை தேவனுக்கு உவப்பாக இருக்கும்” என்றார்.

தேவனுடைய வார்த்தைகள் பொன்னிலும், மிகுந்த பசுமொன்னிலும் விரும்பப்பட்டத்தக்கவை என்று வேதம் சொல்கிறது. (சங் - 19:10) ஏனென்றால் தங்கத்தை மிகுதியாய் வாங்கிக் குவிக்க முடிந்த சாலோமோன் ராஜாவைவிட தேவனுடைய வார்த்தைகளை அதிகமாக விரும்பிய தாவீதுதான் நல்ல ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்ந்து அதிக மசிழ்ச்சியைக் கண்டதெட்டந்தான்.

கர்த்தர் பலவித நன்மைகளைத் தருகின்றார். ஆயினும் அவருடைய வார்த்தைகளும், வார்த்தைகளினால் தருகின்ற ஆறுதலும், ஊக்குவிப்பும், சுத்திய வழிகாட்டுதலும், சமாதானமும், பரிசுத்தமும் தேவபயமும்தான் நம்முடைய வாழ்க்கையை அதிகமாக ஆசீர்வாதமாக்குகின்றன.

எனவே தேவ வார்த்தைகளை வாசிப்பதிலும், தியானிப்பதிலும், அவைகளை வாழ்க்கை முறையாகக் கொள்வதிலுமே நாம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கோடி அந்புதருக்கு கோலாகலத் தநவீழா!

ஏதிர்வரும் 13 ஆந் திகதி கொழும்பில் கொண்டாட்டம்

பாடப்படுகிறது.

உலகெங்கும் திரு மறையோரும் ஏனை யோரும் பாதுவா நகர் அந்தோனியாரை அண்டி அவரிடம் மன்றாடி, அவர் வழியாய் இறைவனிடம் எண்ணிலடங்கா ஆன்ம, உடல் நலன்களை பெற்று வருகின்றார்கள்.

புனித அந்தோனியார் போர்த்துக்கல் நாட்டைச் சேர்ந்தவர். 1195 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 15ஆம் நாள் விஸ்பன் நகரில் புனிதர் பிறந்தார். மார்டின், மேரி தம்பதியருக்கு மூன்றாவதாகப் பிறந்த குழந்தைக்கு பெர்டினான்ட் என்று பெயரிட்டனர்.

பெற்றோரைப் போல குழந்தையும் சிறு வயதிலிருந்தே இறைப் பற்றிலே தினைத்து நற்குண சீலராக வளர்ந்து வந்தார். சிறுவன் பெர்டினான்ட் ஒரு நாள் விஸ்பன் மேற்றிராசன் ஆலயத்தில் உருக்க மாக செபித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, திடீரென்று பயங்கர உருவத்தில் அலகை தோன்றியது. சிறுவன் அஞ்சி ஓடவில்லை. மனத்துணிவுடன், தான் முழந்தாளிலிருந்த சலவைக் கல்மேல் திருச்சிலுவை அடையாளத்தை வரைந் தான். பிசாக வெகுண்டு ஓடியது. அந்த கல்வில் பதித்த திருச்சிலுவை அடையாளத்தை இன்றும் காணலாம்.

பெர்டினான்ட் தனது விருப்பத்திற்கிணங்க அதிகரின் அனுமதியின் படி கொயிம்ரா என்னும் இடத்திற்குச் சென்று குருத்துவக் கல்வி பயின்றார்.

1219ஆம் ஆண்டில் தனது 24 ஆம் வயதில் குருப்பட்டம் பெற்றார்.

தாம் வாழ்ந்த காலத்திலும் இறந்த பின்னரும் இறைவன் அளித்த கொடையினால் அநேக புதுமைகள் செய்தார். இதனால் 'கோடி அந்புதர் புனித அந்தோனியார்' என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றார்.

அந்தோனியார் செயித்த வேளையில் குழந்தையேசு அவரது கைகளில் தோன்றினார். ஆகவே தான் படங்களில் அவரது கையில் குழந்தை இயேகவும் மற்றொரு கையில் திருமறை நாலும் வைத்திருப்பதாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

காணாமல் போன பொருட்களை புனித அந்தோனியாரை நினைத்து மன்றாடினால் கிடைக்கிறது என்ற விகவாசம் இன்றும் மக்களிடம் காணப்படுகிறது.

'கோடி அந்புதர்', 'புதுவை பதியர்', 'பிசாககளை நடுநடுங்கச் செய்வார்', 'காணாமல் போனவைகளைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுப்பவர்' போன்ற அடைமொழிகளும் புனித அந்தோனியாருக்கே உரியவை.

1231ஆம் ஆண்டு ஜீன் மாதம் 13 நாள் இறுதி திருவருட்சாதனத்தைப் பெற்றபின் இறைவனில் இளைப்பாரினார் புனித அந்தோனியார்.

அப்போது அவருக்கு வயது 36. இறந்து 336 ஆண்டுகளுக்குப்பின் அவருடைய கல்லறையானது தோண்டப்பட்டு அவருடைய நாக்கு மட்டும் அழியாமல் இருப்பது கண்டுபிக்கப்பட்டது. அந்நாக்கு இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

அதே போன்று அண்மைக்காலத்தில் அவரது இதயத்தின் ஒரு பகுதியும் அழியாமல் இருக்கக் காணப்பட்டது. புனித அந்தோனியாரின் இந்தத் திருப்பண்டமும் பிரபலமான சில ஆலயங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கொழும்பு, கொச்சிக்கடை, புனித அந்தோனியார் ஆலயத்திலும் இத்திருப்பண்டம் உள்ளது. புனிதரின் திரு விழாவை கொழும்பு கொச்சிக்கடை மற்றும் அதை அண்டிய பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் அனைவரும் இன் மத பேதமின்றி கொண்டாடி மகிழ்கின்றனர். புனிதருக்குப் பாமாலை குட்டுகின்றனர்.

கீலகலைக்காரை தேவன் யெற்ற அதிசயன்!

லசன் படபடக்கும் நெஞ்சத்தோடு ஒன்றுமே
புரியாமல் அந்த ஜவரையும் பார்த்துக்
கொண்டு நின்றார்.

அவர்களில் ஓர் இளைஞன் ஓல்சனை நோக்கி
வந்தான்.

என்னவென்று புரியாவிட்டாலும் ஓல்சன்
மோடிலோன் வழக்கப்படி புருவங்களை உயர்த்தி,
தலையை அசைத்து வணக்கம் தெரிவித்தார். பதி
லுக்குத் தலையார்டிய அந்த இளைஞன் புன்மறு
வல் செய்தான்.

பயம் நீங்கிய ஓல்சனும் நிம்மதியாகச் சிரித்
தார்.

மற்ற நால்வரும் அம்புகளைக் கீழே போட்டு
விட்டு ஓல்சனை நெருங்கி வந்தார்கள்.

முதலில் வந்த இளைஞன் தான் முன்பு கைதி
யாக இருந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதை
ஓல்சன் அறிந்துகொண்டார்.

இம்முறை ஓல்சனை அடைத்துவைக்காமல்
தன்னிச்சைப்படி எங்கும் செல்ல அனுமதியளித்
தார்கள்.

மீண்டும் ஒரு மோடிலோன் கிராமத்துக்குத்
தன்னைக் கொண்டு சேர்த்தமைக்காக ஓல்சன்
ஆண்டவரைத் துதித்தார். உற்சாகத்தோடு அவர்
கஞ்சையை மொழியைக் கற்கத் தொடங்கினார்.

ஒருமுறை அவர்களில் ஒருவன் தன்னைப்
பற்றி மற்றொருவனிடம் ஏதோ கூறுவதைக்
கவனித்தார். அந்த வார்த்தையை அவர் அப்ப
டியே கவனமாக மனப்பாடும் செய்துவிட்டார்.

இடையிடையே மற்றவர்களிடம் அந்த வார்த்தையைச் சொல்லத் தொடங்கினார். அதைக் கேட்டு
வடிவாக அவர்கள் திடுக்கிட்டுப் பின்வாங்கினார்கள்.

“வேண்டாம், வேண்டாம்” என்று மறுக்குக்
கூறினார்கள்.

ஆனால் ஓல்சனோ அந்த வார்த்தையை விட
வேயில்லை.

கடைசியில் அவர்களில் சிலர் ஓல்சனை
கிராமத்துக்கு வெளியே அழைத்துக் கொண்றார்கள்.
ஓல்சனுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

தனக்குத் தெரிந்த வார்த்தைகளைக் கொண்டு
“என்ன?” என்று அவர் கேட்டார்.

அவர்கள் சைகைகளின்மூலம் விளக்கியதைக்
கேட்டு ஓல்சன் திகைத்து நின்றார். அவரை மோடிலோன் பழங்குடிகளின் தலைவனிடம் அழைத்துக் கொல்கிறார்கள். அவனோ வெள்ளைக்காரர்களைக்
கண்டவுடன் கொண்டு போடக் கூடியவன்.

தான் அடிக்கடி கூறிய வார்த்தைக்குப் பொருள்
“பெரிய தலைவனிடம் அழைத்துக் கொண்டு
போ” என்பதை அறிந்த ஓல்சனோ இப்போது ஒன்றுமே சொல்ல முடியாத நிலையில் இருந்தார்.

எல்லாமே மொழியைச் சரியாகப் புரிந்து
கொள்ளாமல் பேசியதன் விளைவு.

தன்னைத் திரும்பக் கொண்டுவிடும்படி அவர்
களிடம் கெஞ்சினார் ஓல்சன். ஆனால் அவர்
களோ பெரிய தலைவனைப் பார்க்கப் பறப்பட்ட
பயணத்தை இரத்துக் கெய்ய விரும்பவில்லை.

ஆண்டவர்தான் தன்னைக் காப்பற்ற
வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த ஓல்சன், ஜூபித்துக்
கொண்டே சென்றார்.

நான்கு நாட்கள் கடந்தன.

திடீரென்று ஒல்சனுக்கு அடக்க முடியாத தாகம் எடுத்தது. கண்கள் மஞ்சள் நிற மாக மாறின. தன்னை மஞ்சள் காய்ச்சல் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தார் ஓல்சன்.

“மறுபடியும் ஆற்றுப் பக்கமாகச் சென்று மருத்துவமனையை அடைய முடியுமா?” என்று யோசித்தார் ஓல்சன்.

ஆனால் அவரால் நடக்கவே முடியவில்லை. கால் தடுமாறிக் கீழே விழுந்த ஓல்சன் ஆண்ட வரை நோக்கி ஜூபித்தார்.

நடக்க முடியாத ஓல்சனைத் தோனில் சுமந்தபடி சென்றார்கள் அந்தப் பழங்குடிகள்.

அவர்கள் தலைவரின் கிராமத்தை அடைந்த போது ஓல்சன் அநேகமாக மயக்க நிலையில் இருந்தார். ஓல்சன் வருவதை டமாரச் செய்தியின் மூலம் அறிந்திருந்த தலைவன் கோபத்தோடு காத்திருந்தான்.

ஓல்சனைச் சுமந்துசென்றவர்கள் வந்தவுடன் கோபத்தோடு எழுந்து அருகே ஓடினான் அவன்.

“இவனை ஏன் நீங்கள் கொல்லவில்லை? ஏன் என்னுடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை? ம... ம... இப்போதே நீங்கள் இவனைக் கொல் கிறீர்களா, அல்லது நானே கொல்லட்டுமா?” என்று பட்டப்பென்று கத்தினான் அவன்.

ஓல்சனைக் கீழே இறக்கினார்கள் அவர்கள். அவர்களில் ஒருவன் மெதுவாக முன்னால் வந்து தலைவனுக்குப் பணிவாக வணக்கம் கூறினான்.

“ஐயா, இவனைக் கொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை. ஏற்கெனவே அவன் செத்துக் கொண்டிருக்கிறான். அவனுடைய கடவுள் அவனை எடுத்துக் கொள்வதென்றால் எடுத்துக் கொள்ள எடுத்துக் கொள்ள என்றான்.

மோடிலோன் பழங்குடிகள் ஒருவன் அவனுடைய இனத்தாரை விட்டு வேறொரு இடத்தில் இறந்தால் அவன் கடவுளால் சபிக்கப்பட்டவன் என்றும், அவன் ஆத்துமாவுக்கு என்றுமே மீட்பு கிடையாது என்றும் நம்பினார்கள்.

எனவே ஒல்சனுக்கு நேரவிருக்கும் மரணமே அவனுக்குப் பெரிய வீட்டுக்குள் ஓல்சனைப் போட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். கடுமையான மார்வலியினால் துடித்தார் ஓல்சன். மரணத்தை எதிர் நோக்கிக் காத்திருந்தார்.

ஒருநாள் பழங்குடிகளில் ஒருவன் ஓல்சனிடம் ஓடி வந்தான். அவனுடைய கூக்குரவினால் திடுக் கிட்டு விழித்தார் ஓல்சன்.

அப்போது தொலைவில் விமானம் பறந்து வரும் சத்தம் கேட்டது. உணர்ச்சிவசப்பட்ட ஓல் சன் அந்த இளைஞரிடம் கெஞ்சித் தன்னை

வெளியே தூக்கிச் செல்லும் படி செய்தார். அவரது கட்டளைப்படி அவரது கூடாத்துணியைக் குடிசையின்மேல் அடையாள மாகப் போட்டு வைத்தார்கள்.

சத்தம் நெருங்கியது. அது ஒரு ஹெலிகாப்டர் என்பதைக் கண்டார் ஓல்சன். அதைக் கண்டவுடன் மற்றவர்கள் ஓடி ஓளிந்து கொண்டார்கள்.

தனிமையில் கைகால்களை அசைக்க முடியாமல் கிடந்த ஓல்சனை விமானியால் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியுமா?

பழங்குடிகளின் குடிசையைக் கண்டவுடன் ஹெலிகாப்டர் விமானி ஹெலிகாப்டர் பறக்கும் உயர்த்தைக் குறைத்தார்.

அப்போது ஓல்சனின் கூடாத் துணி அவர்களை பட்டது. என்னவென்று புரியாமல் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார்.

தரையில் பாண்ட, சட்டை அணிந்த ஒருவர் படுத்துக் கிடப்பதைக் கண்டவுடன் அவருடைய

விசுவாசிகள் மன்றாட்சி

‘சீருக்கு
உரியதை சீருக்கும்,
கடவுளுக்குரியதை
கடவுளுக்கும் கொடுவகள்’
என்று உரைத்த இயேசுவே,
நாங்கள் அரசியல் ஈடுபாட்டில்
வளர்ந்து நாட்டுக்கு உரிய
கடமைகளைச் செல்வனே ஆற்ற
அருள்புரியும்படி ஆண்டவரே
உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

குழப்பம் அதிகரித்தது.

ஓல்சனின் ஜூபத்துக்குப் பதில் கிடைத்து விட்டது. விமானி ஹெலிகாப்டரை ஓல்சனுக்கு அருகிலேயே தரையில் இறக்கினார்.

கதவைத் திறந்துகொண்டு அருகே ஓடிவந்த அவர் ஓல்சனைக் கண்டு ஆச்சியப்பட்டார். அவர் ஒரு மருத்துவர். ஓல்சன் கொலம்பியா அரசின் காதாரத் துறையில் பணிபுரிந்தபோது அவரோடு பணி செய்தவர்.

(தொடரும்)

எச்.பி. ராஜ்குமார்

எனக்கு தெரிந்த நன்
பர் எப்பொழுதெல்
லாம் நான் சந்திக்

கிறேனோ, அப்பொழுதெல்லாம் மற்றவரை குறித் தூம், அதுவும் தன்னைச் சுற்றி இருக்கும் நண்பர் களைப் பற்றியும், தன்னோடு பணி செய்வவர் களைக் குறித்தும் சுதா குறை சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார். கூட்டி கழித்துப் பார்த்தால் தான் தான் பெரியவன் என்றும், தனக்கு தான் எல்லாம் தெரி யும் என்றும் மற்றவர்களை ஒப்பிட்டு பேசிக் கொண்டே இருப்பார். ஆம் இப்படிப்பட்ட நபரை நீங்கள் அடுத்த முறை சந்திக்க நேர்ந்தால், அந்த நபர் பொறாமையால் நிறைந்து பேசுகிறார் என பதை புரிந்துக் கொள்ளுங்கள்.

பொறாமை என்பது ஒருவிதமான மனக் கிளர்ச்சி

-சவுல் என்று பல கதா பாத்திரங்கள் பொறாமையால் நிறைந்து, ஒருவருக்கொருவர் உரசிக் கொண்டதை நாம் காண்கின்றோம்.

பரிசுத்த வேதாகமமும், மருத்துவ ஆராய்ச்சி கரும், சொல் அகராதியும் பொறாமை தனி மனி தனின் குணாதிசயமாக கருதாமல், ஒரு மனிதனுக்குள் அவனையே அழித்துக் கொண்டு வளரும் மனஅழுக்கு நோயாக சுட்டிக் காட்டுகிறது.

சவுல் கொன்றது ஆயிரம், தாவீது கொன்றது பதினாயிரம் என்று இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் தாவீதைக் குறித்து பெருமையாக பாடினதை சவுல் கேட்ட உடனே, பொறாமையால் நிறைந்து தாவீதை கொலை செய்ய துணிந்தான். தன் வாழ் நாளெல்லாம் சவுல் எரிச்சல்டைந்து தன் சொந்த மருமகனான தாவீதை துரத்திக்கொண்டே இருந்து

ஏன் மூழுஞ்சூ நோய்

சியை உண்டாக்கும் ஒரு தீயச்செயல் அல்லது மன அழுக்கு என்று சொல்லலாம். பொறாமை நிறைந் தவர்கள் எதிர் மறையான சிந்தனையுடனும், பாது காப்பற்ற உணர்வோடும், பயம் கலந்த மன உள்ளச்சலோடு வாழ்வது மட்டும் அல்லாமல், தங் களைவிட திறமையானவர்களைக் கண்டால் எரிச்சலடைவார்கள். இவர்களுக்கு மிஞ்சவது வெறும் கோபம், வருத்தம் மற்றும் வெறுப்பு மட்டுமே. பொறாமைக்கு மாற்று தமிழ் வார்த்தை அழுக்காறு என்றும் சொல்லலாம். (ஆங்கிலத்தில் *Jealousy or Envy* என்று கூறுவார்கள்). பழைய ஏற்பாடு காலத்தில் காயின்-ஆபேல், ராகேல்-லேயான், யோசேப் பும் அவன் சகோதரர் கரும், தாவீது

தான். பின்னர் அவாந்திர வெளியில் பட்டயத்தால் உருவிக் குத்தப்பட்டு மரித்துப் போனான் என பதை படிக்கின்றோம். ஆம் பொறாமை என்பது நம் மனதை அரித்துக் கொண்டே இருக்கும். அது ஒரு புற்று நோய் என்று *B.C. Forbes* கூறுகின்றார்.

மனிதன் என பொறாமைப்படுகிறான்?

பொறாமை என்பது காரணமற்ற பயத்தால் வருவது. நம்மைவிட இன்னொருவன் திறமையாக பணி செய்து, வேகமாக முன்னேறும் போது நம்மை அறியாமலேயே அந்த மனிதன் மேல் பொறாமைப் படுகிறோம். நம்மைவிட மற்றவர்கள் பாராடப்படும் போதும் இதே பிரச்சினை விடுகிறோம்.

சினைதான். பொறாமை வெளிப்படுவது தற்கு முன்னர் காரணமற்ற கோபம் வெளிப்படும். நாம் அதிகமாக நேசிப்பவர்கள் ஏன் நம்மிடம் காரணமில்லாமல் கோபப்படுகிறார்கள் அல்லது நம்மை தவிர்க்கிறார் என்பதை நம்மால் ஆரம்பத்தில் உணர முடியாது. குறிப்பாக ஒரு பெண் உயர்த்தப்படுவதை இன்னொரு பெண் ணால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இது பொறாமைக்கு அடையாளம்.

பொறாமையால் நிறைந்திருப்பவரை நாம் எப்படி அடையாளம் காணலாம்?

★ பொறாமையால் நிறைந்தவர்கள், மற்றவர்களின் நலனில் அக்கறை கொள்பவர்களைப் போல பேசுவார்களே தவிர, அதில் தங்களுக்கு சுய ஆதாயம் கிடைக்கும் அளவு வஞ்சமாகப் பேசுவார்கள்.

★ அன்பு என்னும் வினைச் சொல்லை அவர்கள் வாழ்க்கையில் காண முடியாது. அன்பற்ற தன்மையில் மற்றவர்களோடு பழகுவார்கள். தங்களையே அதிகமாக நேசிப்பார்கள்.

★ அவர்கள் செய்யும் காரியங்கள் மற்றவர்கள் பார்வையில் தவறாக காணப்பட்டாலும், தாங்கள் செய்வது தான் சரி என்று சாதிப்பார்கள்.

★ இவர்களால் ஒரு குழுவோடு இணைந்து செயல்பட முடியாது. சர்வாதிகாரம் செய்யவே ஆசைப்படுவார்கள்.

★ உயிர் நண்பனாய் இருந்தாலும், சமயம் பார்த்து அவனை மிதித்தே மேலே ஏறுவார்கள்.

★ தங்களோடு பணி செய்யும் சக ஊழியர் அதிக திறமை மற்றும் தாலந்து உடையவராய் இருப்பதைக் கண்டால் அவரை தனக்கு மேல் வளர் விடாமல் இருக்க, என்னவெல்லாம் செய்யவேண்டுமோ அதை நேர்த்தியாக செய்வார்கள்.

நம் சமுதாயத்தில் நாம் எங்கு திரும்பினாலும் நம்முடைய வளர்ச்சியைக் கண்டு சந்தோஷப்படு பவர்கள் ஒரு சிலர் மட்டுமே இருந்தாலும் பெரும் பாலும் நம்மை பொறாமை நிறைந்த கணக்களோடு பார்ப்பவர்கள் தான் அதிகம். அதனால்தான் வேதம் சொல்கிறது. பொறாமையோவென்றால் அதற்கு முன் நிற்கத்தக்கவன் யார்? (நீதி 27:4)

பொறாமை வெளிப்படும் போது புறங்கறுதலும், கபடும், வஞ்சனையும், வாக்குவாதமும் சேர்ந்தே வெளிப்படும் 1 பேதுரு 2:2, 1 கொரி 3:3.

ஓர் எழுத்தான் இப்படியாக எழுதுகிறான், "People like success, but they don't like successful people". நாம் அனேக நேரம் எல்லா காரியத்திலும் ஜெயத்தை எதிர்பார்க்கிறோம், அதற்காக ஆசைப்படுகிறோம். ஆனால் அந்த வெற்றிக்குக் காரணமாய் இருந்தவரை முழுமன்றோடு நேசிக்க நம் உள்ளம் இடம் கொடுப்பதில்லை. அவரை காய்ம காராய்ப் பார்க்கத் தொடக்கி விடுகிறோம். மனுக்கள் படும் எல்லா பிரயாசமும், பயன்படும் எல்லா கிரியையும், அயலானுடைய பொறா

மைக்கு ஏதுவாயிருக் கிறதை நான் கண்டேன் என்று பிரசங்கி 4:4இல் வாகிக்கின்றோம். பொறாமை நிறைந்த மனிதர்கள் சுய அன்பு நிறைந்தவர்களாய் செயல்படுவார் களேத் தவிர, உண்மையான மாசற்ற அன்பு அவர் களிடம் நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. இன்று கிறிஸ்தவ ஊழியர்கள் கூட மற்ற ஊழியர்களை, ஊழியரைக் குறித்துப் புறம் கூறிக்கொண்டே ஊழி யம் செய்கிறார்கள் என்பதை பார்க்கும்பொழுது அதிக வருத்தத்தை அளிக்கின்றது. "சிலர் பொறாமையினாலும் விரோதத்தினாலும் சிலர் நல்மனதினாலும் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறார் கள்", என்று பிலி, 1:15இல் பவுல் கூறுகின்றார்.

பொறாமை யாரைத்தான் விட்டு வைத்தது? யூத மத குருக்கள், பிரதான் ஆசாரியர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் மேல் பொறாமைக் கொண்டு அவரை மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்கள் என்று பார்க்கி ரோம் (மத 27:17). ஒவ்வொரு சாதனையாளர் பின்னும் அவனை மறைமுகமாக வெறுக்கும் மனிதர்கள் கட்டாயம் இருப்பார்கள் என்று ஓர் எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அப்படியானால் இந்த பொறாமை நிறைந்த உகடத்தில் நாம் எப்படித்தான் வாழ்வது?

ஓர் உண்மையை மட்டும் தெரிந்துக் கொள்ளுங்கள். நம்மைச் சுற்றி வாழ்பவர்கள் நம் மேல் பொறாமை கொண்டால், அது நம்மைவிட அவர்களையே அதிகம் பாதிக்கும். பொறாமை நிறைந்த வர்கள் சமாதானமாய், சந்தோஷமாய் வாழவே முடியாது. நம்மை எப்படி கவிழ்க்கலாம், புறங்கலை என்று சிந்தித்துக் கொண்டே இருப்பார்களே தவிர, அவர்களால் பெரிய அளவில் எதையும் சாதிக்க முடியாது.

- சௌகா. ரேஷன் சிளமேண்ட்

விவரசிக்கின்முறை

அனார்டின்

இறைவா, புதிய

பொருளாதார கொள்கை,

விலைவாசி உயர்வு,

இவற்றால் பாதிக்கப்படும் ஏழை

நடுத்தர மக்களின் பிரச்சனைகளை,

தீர்த்திட மாற்ற திட்டங்களை

இன்றைய அரசுகள் பின்பற்ற

வேண்ட அருள்புரியும்படி

ஆண்டவரே உம்மை

மன்றாடுகிறோம்.

சிறுவர் பகுதி

“போதகர் ஜயா என் மகளுக்கு ஒரு நல்ல மாப் பிள்ளை தேடினேன். ஒரு நல்ல வாவிபன் யாதொரு கெட்டபைக்கம் இல்லாதவன். ஞான ஸ்தானம் பெற்று என் மகளை திருமணமும் செய்து கொள்வதாகச் சம்மதித்து திருமணம் நடந்தது.

முதல் கிறிஸ்மஸ் பண்டிகை எங்கள் வீட்டில் மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடினோம். இரண்டாம் ஆண்டு கிறிஸ்மஸ் பண்டிகைக்கு உங்கள் ஊருக்கு வருகிறோம் என்று கடிதம் போட்டேன். அவர் உடனே, என்ன? இந்துக்கள்கூட மூன்று தீபாவ லிக்கு தங்களுடைய மருமகன்களை அழைக்கிறார்கள். அதுபோல எத்தனை கிறிஸ்தவர்கள் மூன்று கிறிஸ்மஸுக்கு மருமகன்களை அழைக்கிறார்கள். நீங்கள் இரண்டாம் ஆண்டு பண்டிகைக்கு இங்கு வருவதாக எழுதியுள்ளீர்கள். இங்கு வரவேண்டாம். நாங்கள் அங்கு 24ஆம் தேதி காலை வந்து விட்டு பத்து தினங்கள் தங்கிதான் வருவோம். என வெட்டர் எழுதிவிட்டார்.

இப்படிப்பட்ட சடங்காச்சார மருமகனை எப்

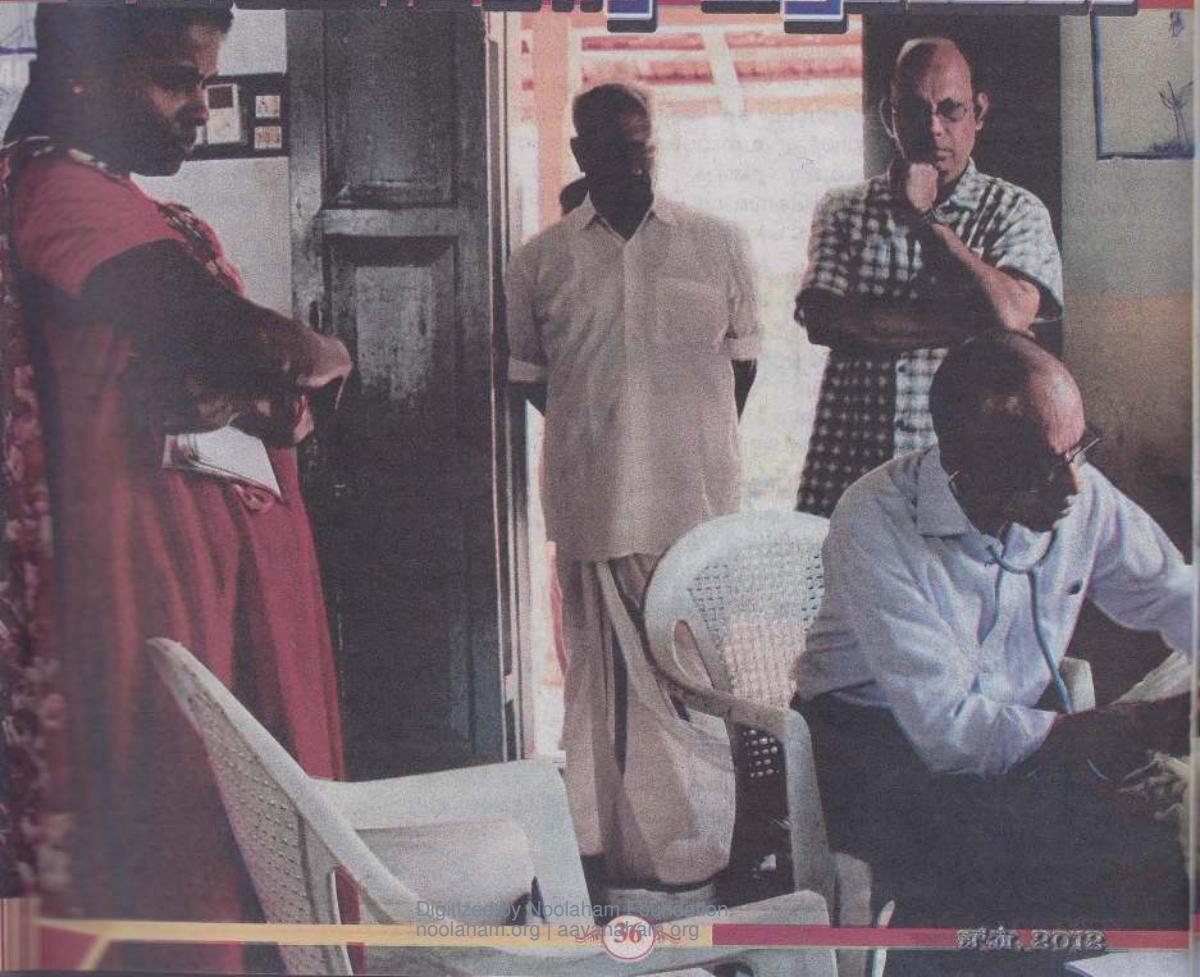
படித் திருத்துவது? தேவன்தான் உதவவேண்டும். இதற்காக ஜெபியுங் களைய்யா என்றார் லாசர்.

பரம்பரை கிறிஸ்தவர்களே இச்சடங்காச்சாரங் களை லாபத்திற்காக கடைப் பிடிக்கிறார்கள். இந்து வில் இருந்து வந்த மருமகனை என்ன செய்வது, என்று சொல்லி போதகர் ஜெபித்து அனுப்பி விட்டார்.

பண்டிகையெல்லாம் முடிந்து ஓருநாள், லாசர் போதகரைப் பார்க்க வந்தார். போதகர் அவரிடம் உங்கள் மருமகன் கிறிஸ்மஸ் காரியம் என்ன ஆனது? என்று கேட்கும்போதே, “அதைச் சொல்லத் தான் வந்தேன்” என லாசர் தொடர்ந்தார்.

என் மருமகன் 24ஆம் திகதி காலையில் இங்கு வருவதாக கடிதம் எழுதியிருந்தார். நானும் என் மனைவியும் எப்படியும் இந்த சடங்காச்சார காரி யத்தை முறிக்க வேண்டும் என்று என்னி 23ஆம் திகதி காலையிலேயே மருமகன் வீட்டிற்குச் சென்று விட்டோம். அங்கே தலைவலியோடு

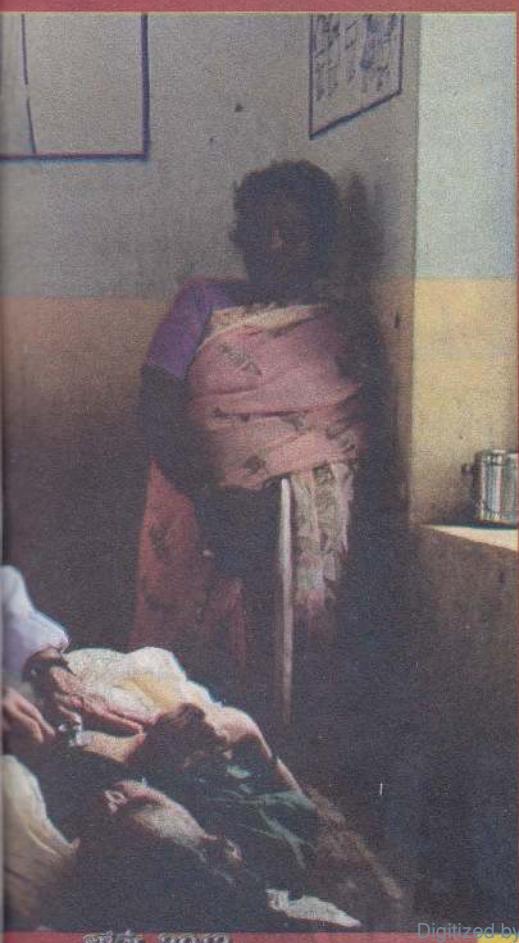
சடங்காச்சார கிறிஸ்மஸ்

படுத்திருந்த என் மகள் அருகில் மிகவும் கவலையோடு என் மருமகள் உட்கார்ந்திருந்தார். உடனே நாங்கள் பதறிப் போய், “என்ன ஆனது? மகனுக்கு என்ன செய்திரது? நீங்களும் என் இப்படி கவலையோடிருக்கிறீர்கள். டாக்டரிடம் காண்பித்தீர்களா? டாக்டர் என்ன சொன்னார்?” என்று ஒரே முச்சாக கேட்டோம். அதற்கு மரு மகன், “மாமா டாக்டர் உங்கள் மகளை வேலூர் ஆண்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள். தலையில் படம் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். பணம் சற்று அதிகம் செலவாகும்” என கூறிவிட்டார். உங்களுக்கு கடிதம்போட்ட நாள் முதல் இந்த பிரச்சினை வந்து விட்டது” எனக் கூறி சோர்ந்துபோய் விட்டார்.

உடனே நான் “இப்பவும் நாம் ஒன்றும் பயப்பட வேண்டாம். இன்று இரவு நாம் எல்லாரும் உபவாசம் இருந்து ஜெபிப்போம். தேவன் நிச்சயம் நமக்கு உதவுவார்” எனக் கூறி அன்று இரவு என் மகளின் கட்டிலைச் சுற்றி அமர்ந்து ஜெபித்து விட்டு அப்படியே நாங்களும் கட்டிலை சுற்றி படுத்து விட்டோம்.

தேவன் அற்புதம் செய்தார். நாங்கள் எழும்பும் முன்னமே என் மகள் எழுந்து பைபிள் படித்து கொண்டிருந்தாள். இந்த காட்சியை பார்த்த என்

மருமகன் மாமா, இன்று என் சொந்த வீட்டிலேயே இயேசு ஆண்டவர் மகி மையைக் கண்டேன் என்னை மன்னித்து விடுங்கள் இனி மூன்றாவது கிறிஸ்மஸ் பண்டிகையை நாங்களே கொண்டாடி கொள்வோம். இந்த வரு

விசுவாதிகள் மன்றமாட்டு

நன்மையின்

இறைவா, ஜயாயிரம்

பேருக்கு உணவளித்து

மக்களின் பசியை போக்கின்றே.

இன்று பசியால் பல கோடி

மக்களின் வறுமையை போக்கிட

நாட்டின் தலைவர்கள் சரியான

கொள்கையை அழுப்படுத்த

வேண்டுமென்று ஆண்டவரே

உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

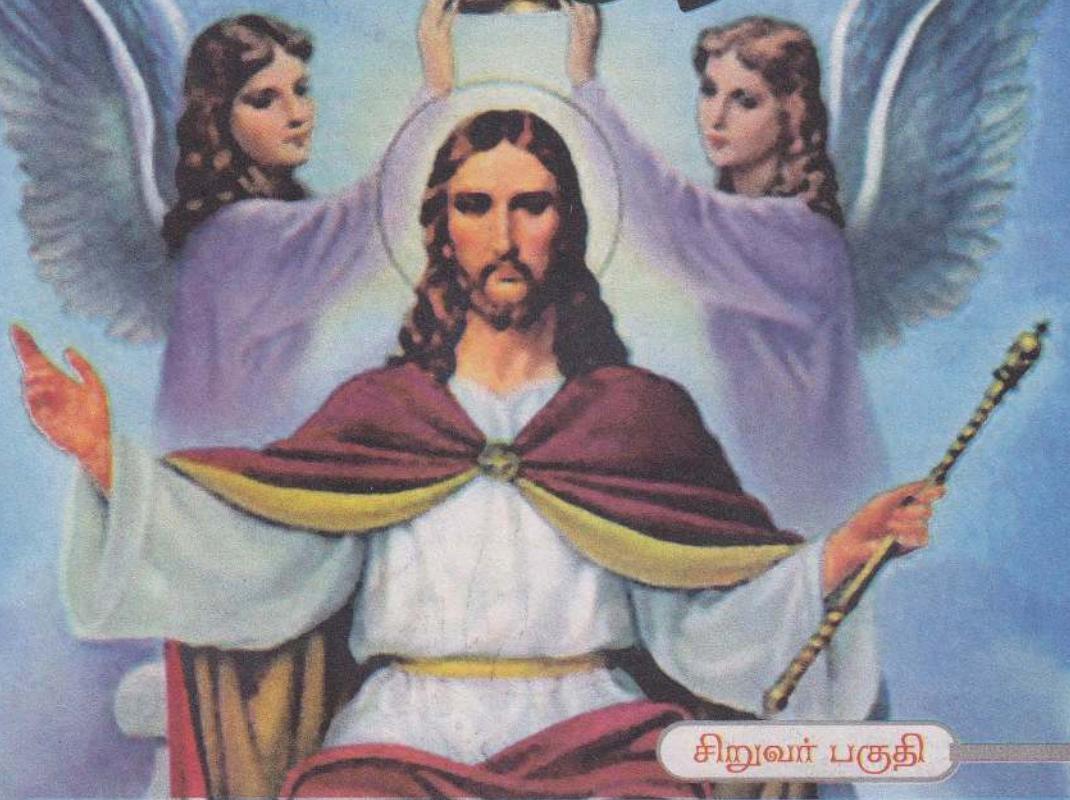
தம் எனக்கு புது உடை வேண்டாம். உங்களுக்குத் தான் வாங்கப் போகிறேன்” என்றார். நான் இதைக் கேட்டவுடன் தேவனை துதித்தேன் இப்பவும் நாம் எல்லாரும் இன்று அதிகாலை ஆராத ணைக்கு போகவேண்டும். பலகாரம் செய்ய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்யுங்கள்” என்றேன்.

என் மகள் உடனே அப்பா, “நாம் ஆண்டுதோறும் பலகாரம் செய்து ஏழைகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கொடுப்போமே அதுபோல இந்த ஆண்டிலிருந்து நாமும் அப்படியே செய்ய வோம்” என தன் கணவரிடம் கூறினாள். அவரும் உடனே “உனக்கு டாக்டர் செலவு செய்வதென் நால் எவ்வளவு பணம் செலவாகும்?”,

“இப்பவும் உன் விருப்பப்படி எல்லாப் பொருட்களும் வாங்கி வருகிறேன். நீயும் அத்தையும் இப் போதே தொடக்குங்கள். நானும் போய் பொருட்களை வாங்கி கொண்டு வருகிறேன்” என கூறி மருமகன் கடைக்குச் சென்றார். இப்படியாக எல்லா சடங்காச்சாரங்களை முறித்து நாங்கள் போய் அவர்களுடன் பண்டிகை ஆராதனையை முடிக்க தேவன் கிருபை செய்தார். போதகர் “ஜயா உங்கள் ஜெபத்திற்கு நன்றி” என்றார் லாசரு. இதைக் கேட்ட போதகரும் “இப்படியாக மூன்று கிறிஸ்மஸ் போகவேண்டும் என்றும் இந்த அஞ்சளை காரியங்கள் எல்லா கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியிலும் உடைக்கப்பட வேண்டும்” என போதகர் தன் ஆதங்கத்தை கூறி ஜெபித்து லாசரை அனுப்பி னார்.

- என். பாகாஷன்

இயேசுவே சமாதானம் வழங்கியருளும்!

சிறுவர் பகுதி

இறவன் நமது வானகத் தந்தை; அவர் நமது ஒரே மகன் இயேசு கிறிஸ்துவை நமக்கு மாபெரும் கொடையாகக் கொடுத்தார்.

இயேசுவும் மிகப்பெரிய கொடையாளி. நம பிக்கையற்றவர்களுக்கு நம்பிக்கையைக் கொடுத்தார்.

நலமற்றோருக்கு நலத்தை வழங்கினார். கோழைகளுக்குத் துணிச்சலைத் தந்தார். இறந் தோருக்கு உயிரித்தார். நிறைவாக நற்கருணையில், தம்மையே முழுமையாக நமக்கு அளித்துள்ளார்.

அவர் எப்போதும் நம்மோடே இருக்கிறார். அவர் நம்மோடு இருப்பது ஒரு மாபெரும் சக்தி. அவரது பாடுகள்-மரணத்துக்கு முன், நம் அனைவருக்காகவும் ஜெபித்தார். சிறப்பாக, ஒற்றுமை வேண்டி உருக்கமாக மன்றாடினார்.

குறிப்பாக, கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் சமாதானம்/ஒற்றுமை நிலவ நீங்கள் ஜெபிக்கவேண்டுமென இயேசு விரும்புகின்றார்.

செபம்: ஒ இயேசுவே, எங்கள் நண்பரே, இந்த வேளையில், யார் யாருக்கெல்லாம் தேவையோ அவர்களுக்கெல்லாம் சமாதானம், ஒற்றுமையை வழங்கியருளும்.

சம்தாக வாழ்ந்தால் எதையும் சமாளிக்கலாம்!

Dியராஜ் ஒரு தோல் தொழிலாளி. அவரது தொழிற்பட்டறை ஒரு ஆற்றுப் பக்கம் இருந்தது. ஒருநாள் முழுமுரமாக வேலைசெய்து கொண்டிருந்தார் அவர். அந்நாட்டு அரசர் அந்த ஆற்றுப் பக்கம் வேட்டையாடச் சென்றார்.

அருமையான பாடல் சுத்தம் கேட்டது, அது வந்த திசையில் பயணித்தார். அங்கே அந்தக் கோல் தொழிலாளி பாடிக்கொண்டே வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். அரசரைக் கண்டதும் பாடு வதை நிறுத்திவிட்டு எழுந்து நின்றார் மரியாதை யோடு.

“ஏம்பா இந்த அசுத்தமான, உருப்படியில்லாத தொழிலில் எவ்வளவு சம்பாதிக்கிற, எப்படி இத வச்சு குடும்பத்த நடத்துற ?” என்று ஏனமாகக் கேட்டார் அரசர்.

“இப்படி எக்தாளமாகப் போசாதீங்க, அரசே ! என்னுடைய இந்த வேல எனக்கு ரொம்பப் படிக்குது, இதுலயிருந்து வர்ற வருமானத்து வச்சு எல்லாத்தை யும் கெட்டிக்காரத்தனமாக சமாளிக்கிறேன்.

எனது சொற்ப வருமானத்த எனது வாழ்க்கையின் 4 காரியத்துக்குச் சமமாகச் செலவிடுகிறேன்.

முதல் பகுதி - எனது மகனுக்கு ஒதுக்குகிறேன். ஏன்னா, எனது வயோதிக் காலத்துல் அவன்தான் என்னெனப் பராமரிப்பான்.

இரண்டாவது பகுதி - வயதான எனது தந்தைக்கு ஒதுக்குகிறேன். ஏன்னா, எனது குழந்தைப் பருவத் திலிருந்து என்னை வளர்த்தெடுத்தவர் அவர்தானே.

மூன்றாவது பகுதி - எனது குடும்பத்துக்கு ஒதுக்குகிறேன். ஏன்னா, எனது குடும்பத் தலைவன் என்ற முறையில் இது எனது கடமையல்லவா?

நான்காம் பகுதி - எனது நாட்டுக்கு வரியாகச் செலுத்துகிறேன். ஏன்னா, எனது நாட்டை நான் நேசிக்கிறேன். இதனால் நான் ரொம்ப மகிழ்ச்சி யாக இருக்கிறேன் என்றார்.

இந்த ஏழை, எளிய கிராமத்துக் தொழிலாளியின் அறிவையும் திட்டமிடும் திறனையும்

சிறுவர் பகுதி

அரசர் வெகுவாகப் பாராட்டினார். அவரைக் கொரவப்படுத்த வேண்டி அவரைத் தனது அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

சம்பாத்தியம் குறைவானாலும் சம்தாக வாழ்ந்தால் சமாளிக்கலாம் எதையும்.

அட்டைவின் பேசு!

அவுங்க பேரு திருமதி ரூத் அம் மான்னா அவுங்கத்தான் அம்மா, அவ்வளவு பாசம் தமது பிள்ளைங்க மேல்.

அவுங்களுக்கு 3 புள்ளைங்க. ஒரு பையன், 2 பெண்ணு, அந்தக் குழந்தைகளுக்கு அவுங்க அம்மா மேல் அலாதிப் பிரியம். அம்மா சொல்லிட்டா அப்படியே புள்ளைங்க செஞ்சுவாங்க. அவுங்க அப்பா வேலைக்காக வெளிநாடு போய்ட்டாரு.

“அம்மா, நீங்க எங்களுக்காக மாடா உழைக்கிறீங்க. தயவுசெய்து ‘ரெஸ்ட்’ எடுத்துக்கங்க, அம்மா” என்று குழந்தைகள் கெஞ்சினார்கள்.

“சே... சே... ரெஸ்ட்டாவது ஓன்னாவது, என் கண்மனிக் குழந்தை களுக்கு நானு ஒரு வேலைக்காரி, அதுதான் எனக்கு சந்தோசம், ரெஸ்ட்” என்றார் அந்த அம்மா.

இவ் வார்த்தைகள் குழந்தைகளின் இதயத்தைத் தொட்டன.

எப்படி அதற்குப் பதில்கொடுத்தாங்க, தெரி யுமா!

அவுங்கவுங்க வேலைய, கடமையை கண்ணுங் கருத்துமா செஞ்சாங்க. அவுங்க அம்மாவுக் குப் புகழ் தேடித் தந்தாங்க!

ஓங்க அம்மாவ உண்மையா ஒமே ஓங்களுக்குப் புடிக்குதா?

கூடுதல் காலநிலை
கூடுதல் காலநிலை
கூடுதல் காலநிலை
கூடுதல் காலநிலை

முகமு

61

ன்டிகோஸ்ட் எனப்படுவது, புனித ஆவியானது ஆண்டவரின் தொண்டர்களின் மீது இறங்கிய நாளை நினைந்து போற்றுகின்ற கொண்டாட்டம் ஆகும். இந்நன்னாரூக்குப் பிறகு வரக்கூடிய முதல் ஞாயிறன்று வருவது தான் திரித்துவ ஞாயிறாகும். கடவுள், கடவுளின் புதல்வர் மற்றும் புனித ஆவி ஆகிய மூவரையும் போற்றி மகிழமைப்படுத்துகின்ற தினமே, புனித திரித்துவ ஞாயிறு.

திரித்துவ சத்தியம் அளிக்கின்ற விளக்கத்தின்படி தேவன் ஒருவரே. ஆயினும் ஆள் தத்துவத்தில் அவர் திரித்துவராயிருக்கிறார். பாவச் சமைகளை சுமந்து கொண்டிருக்கும் மனித இனத்தை மீட்டு இரட்சித்ததற்காக மகிழ்ச்சியுடனும் நன்றியுடனும் இறைவன், இறைமகன் மற்றும் புனித ஆவி ஆகியோரை மனம் முழுவதும் நிரப்பி போற்றுகின்ற நாளே திரித்துவ ஞாயிறு. திரித்துவம் என்ற சத்தி யத்தினைக் குறித்து ஒரு விளக்கம் அறிய முற்படு வோமாக.

திரித்துவத்தின் முதலாம் ஆள் பிதா, இரண்டாம் ஆள் குமாரன், மூன்றாம் ஆள் பரிசுத் தூவியா னவர்.

இவ்வாறு கூறுமிடத்து, இங்கு முன்னுரி மைக்கோ ஒருவரைக் காட்டிலும் மற்றவர் மேலா னவர் என்ற நிலைக்கோ நிச்சயமாக இடமில்லை. வேதாக்மமும் இத்தகைய அதிகாரம் அளிக்க வில்லை. அவர்கள் ஓவ்வொரு வரும் தேவனே. குறித்துள்ள ஆராய்ச்சியில் திருமறை வெளிப் பாட்டின் நிலையான நடைமுறை கீழ்க்காணும் அடிப்படைக் கோட்ட பாட்டினைக் கொண்டுள்ளது.

பிதாவானவர் இன்றியமையா நிலையில் தெய்வீக தன்மையில் மூலகாரனராயிருக்கிற தேவன். (யோவான் 1:18; 3:34; 12:44, 45)

குமாரன் இன்றியமையா நிலையில் தெய்வீகத் தன்மையை வெளிப்படுத்துகிறவராகிய தேவன் (மத் 1:23; யோவான் 1:14; 18; 2 கொரி. 5:19; பிலி. 2:5-11; கொலோ, 2:9; 1 தீமோ. 3:16).

திரித்துவ ஞாயிறு

“மெய்யான தேவன் ஒருவரே ஆயினும் தேவத்துவத்தின் ஒருமைப்பாட்டில் பிதா, குமாரன், பரிசுத் தூவியானவர் என்னும் மூன்று ஆட்கள் அல்லது ஆள்தத்துவங்கள் உண்டு. அவர்கள் ஓவ்வொருவரும் சரிசம நித்தியமும், ஒத்த தகுதியும், ஒரே மெய்யான நிலையுமடைய வர்களாய், அதே வேளையில் தங்களுடைய கடமைகளில் வேறுபட்ட வர்களாயிருக்கின்றனர்.

தெய்வீகமான இக்கருத்தை விளக்குமாறு மனு மக்களின் மொழிகளில் தகுதியான அல்லது பொருத்தமான சொற்கள் இல்லாமையால்தான் “ஆள்” அல்லது ஆள் தத்துவம் என்னும் பதங்களைப் பயன்படுத்துகிறோம்.

நம்முடைய மானிட முறைமையின்படியுள்ள இக்கருத்துப் படிவத்தில் அடங்குமாறு தேவத்துவத்திலுள்ள மூன்று ஆட்களை வேதாகமம் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடவில்லை.

ஆயினும், திரித்துவத்திலுள்ள மூவரும் முறையே அறிவு, உணர்ச்சி, வேகம், சிதம் ஆகி பவைகளை உடையவர்களாயிருக்கின்றனர். இவ்வாறு நேர்த்துமிடத்து அவர்கள் தனிப்பட்ட நிலையில் ஆட்கள்தான்.

இச்சொற்களைப் பயன்படுத்தும் முறையில்

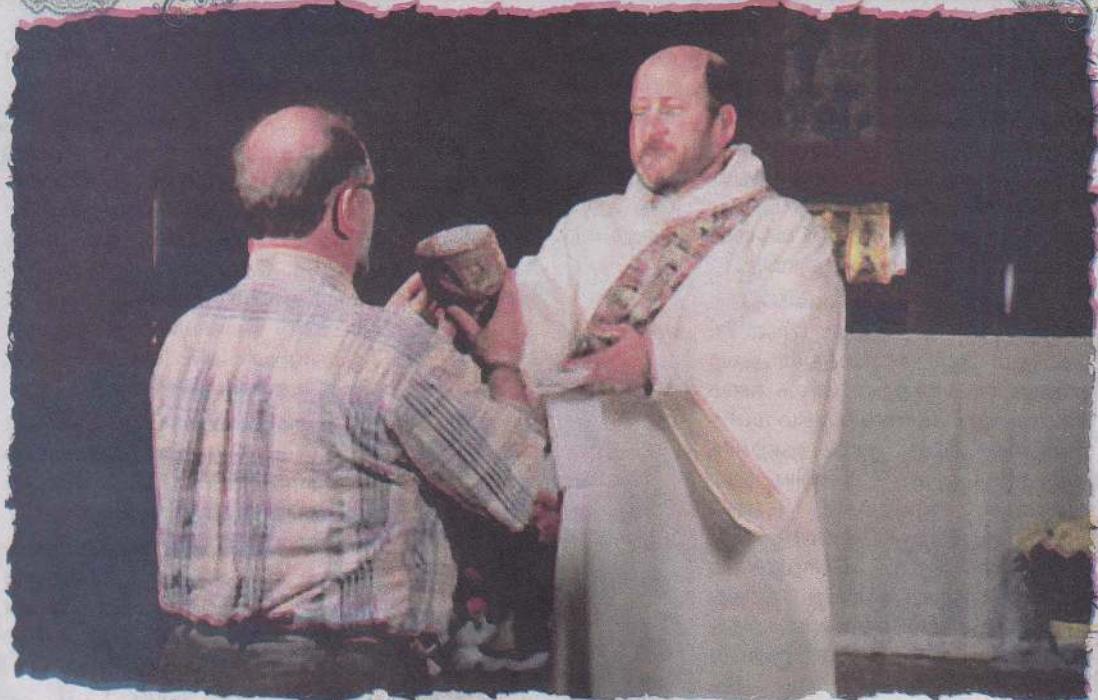
பரிசுத் தூவியானவர் இன்றியமையா நிலையில் தெய்வீகத் தன்மையில் வல்லமையாயிருக்கிற வராகிய தேவன். (ஆதி. 1:1,2; ரோமர் 8:10,11 15:18; 1 கொரி 2:5; 1 தெச. 1:5).

இத்திரித்துவ சத்தியமானது வேதாகமத்தைச் சார்ந்ததென்றும், அது பிதா குமாரன் பரிசுத் தூவியானவர் என்னும் திரியேக தேவனை அறி கிற அறிவில் பெருகுவதற்குத் (கொலோ, 1:10) தவிர்க்க முடியாத நிலைமையில் வேண்டப்படுவ தாகுமென்றும்;

அது சுவிசேஷத்தின் வாயிலாக எல்லா மனு மக்களுக்கும் இலவசமாய் வழங்கப்படுகிற தேவ மூடைய இவ்வளவு பெரிதான இரட்சிப்பினை முறையான வகையில் மேன்மை பாராட்டிப் பயன் துய்ப்பதற்கு இன்றியமையாததாயிருக்கிறதென்றும்; வேதாகமம் நமக்குப் போதிக்கிறது என்பதனை அறிந்து கொள்வோமாக.

இந்த 2012ஆம் ஆண்டில் திரித்துவ ஞாயிறு ஜூன் மூன்றாம் திகதியாகும்.

- பிளோமின் மரிப் நுஸ்

ஆடிறைச்சி மனாக மாறியது

ஒரு பாதிரியாரிடம், ராஜா என்ற சமையற்காரர் வேலை பார்த்து வந்தார். ராஜாவுக்கு ஞான ஸ்நானம் பெற்று கிறிஸ்தவனாக மாறிட மிகவும் ஆசையாக இருந்தது. தனது விருப்பத்தை ஒருநாள் பாதிரியாரிடம் தெரிவித்தார்.

மறுநாள் பாதிரியார் ராஜாக்கு தலையில் தண்ணீர் தெளிவித்து.

“பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவியின் நாமத் தினாலே உனக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கிறேன். இன்று முதல் நீ ராஜா இல்லை. ராபர்ட்டாகிவிட டாப்” - என்றார்.

ராபர்ட் ஆக மாறிய ராஜாக்கு சொல்லவொன்று மகிழ்ச்சி. மறுநாள் வெள்ளிக்கிழமை. பாதிரி டாப மட்டன் சாப்பிட மாட்டார். ஆனால் மீன் டாப இடுவார்.

“ராபர்ட், மார்க்கெட்டிற்குப் போய் மீன் டாப வந்து சமையல் செய். மறந்துவிடாதே. இது நான் மட்டன் சாப்பிடமாட்டேன்.”

ராபர்ட் மார்க்கெட்டிற்குப் போய் வாங்க வேண்டியதை வாங்கி வந்து, அடுப்படியில் சமையல் செய்து கொண்டிருந்தார்.

சமையலறையிலிருந்து மட்டன் வறுவல் வாசனை பாதிரியாரின் நாசியில் பட்டவுடனே, பாதிரியாருக்கு வந்தது கோபம்.

“ராபர்ட்”

“அய்யா வந்தேனுங்க”

“ராபர்ட், உனக்கு எத்தனை தடவை சொன்னேன், இன்று மட்டன் சாப்பிட மாட்டேன், மீன் வாங்கிட்டுவான்னு. பின்னே ஏன் மட்டன் வாங்கிட்டு வந்தே?”

“அய்யா இது மட்டன் இல்லீங்க. சத்தியமாக இது மீன் தானுங்க”

“ராபர்ட் என்ன என்ன முட்டாள் என்று நினைச்சாயா? மட்டன் எது மீன் எதுன்னு எனக்குத் தெரியாதா? ஏன் இப்படிச் சென்சே?”

“அய்யா நான் வாங்கி வரும்போது இது

மட்டனாத்தான் இருந்தது. ஆனா இப்போ இது மட்டனில்லை. சத்தியமாக மீன் தான்.”

“ராபர்ட்” நீ என்ன சொல்றே?

“அப்யா நான் மட்டன் வாங்கிவந்து, அதுக்கு தண்ணீர் தெளித்து ஞானஸ்நானம் கொடுத்தேன். பிதா, குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் பெயராலே நீ மட்டனில்லை. இப்போது மீனாக மாறிட்டாய்” என்றேன், “மட்டன் மீனாக மாறிடுக்க. ராஜா ராபர்ட்டாக மாறல்யா?”

பாதிரியார் தலையில் கை வைத்து உட்கார்ந்து விட்டார். தலையில் தண்ணீர் தெளிப்பதால் ஒரு வன் மறுபடியும் பிறக்க முடியாது. மனந்திரும்பி முழுக்கு ஞானஸ்நானம் பெறும்போது, இயேகவுடன் மரித்து, அடக்கம் பண்ணப்பட்டு, உயிர்த்தெழு

கிறோம். இதையே கொலோ 2:12 இலும் படிக்கி ரோம். மேலும் கலா. 3:27 இல் “உங்களில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எத் தனை பேரோ, அத்தனை பேரூம் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக் கொண்டார்களே” என வாசிக்கிறோம்.

ஆதவின் மனந்திரும்பாமல் எந்த ஞானஸ்நானம் எடுத்தாலும் அது சரியானதல்ல.

மேலும் தியானிக்க: அப். 19:3-5; அப். 8:36-38; அப். 10:47,48; அப். 16:31-33; மாற். 1:8-10; மத். 28:19,20; அப். 22:15,16;

“மனந்திரும்பி, இயேக்கிறிஸ்துவின் நாமத்தி னாலே, ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறு வீர்கள்” (அப். 2:38)

கடவுளுக்கு நம்மீது உண்மையிலேயே

அக்கறை இருக்கிறதா?

இந்தக் கேள்வி எழுக் காரணம், அக்கிரமமும் அநியாயமும்தான் இந்த உலகத்தை ஆட்டிப் படைப்பதுதான். ஆனால், நாம் படும் கஷ்டங்களுக்கு கடவுள்தான் காரணம் என்று சொல்கிறது கிறிஸ்தவம்.

கடவுள் ஒருபோதும் நமக்குக் கெடுதல் செய்ய மாட்டார். ‘அக்கிரமம் தேவனுக்கும், அந்தி சர்வ வல்லவருக்கும் தூரமாயிருக்கிறது’ என்று யோடு 34:10 சொல்கிறது. மனிதர்கள் எந்தக் கஷ்டமும் இல்லாமல் நிம்மதியாக வாழ வேண்டுமென்பதே நம் அன்பான கடவுளுடைய நோக்கம். அதற்காக, பூமியில் மிகப் பெரிய மாற்றங்களை அவர் செய்யப் போகிறார். அதனால் தான் இவ்வாறு ஜெபிக்கும்படி இயேசு நமக்குக் கற்பித்தார்:

“பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக: உம் முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப் படுகிறதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக.” (மத்தேயு 69, 10)

கடவுள் நம்மீது அளவுகடந்த பாசம் வைத்திருப்பதால்தான் நமக்காக உயிரையே கொடுக்கும்படி தம்முடைய மகனை பூமிக்கு அனுப்பி னார். இவ்வாறு தம் நோக்கத்தை நிச்சயம் நிறைவேற்றுவார் என்பதற்கு உறுதியளித்திருக்கிறார்.

- யோவான் 3:16.

ஆதியாகமம் 1:26-28; யாக்கோபு 1:13; 1 பேதுரு 5:6, 7 ஆகிய வசனங்களையும் பாருங்கள்.

கவி. தாமஸ் ஆதன்

டன்டாற்றத்தற்கான செப்ட்

இம் தூய ஆவிக்கு இணங்கும் அளவில், இயேக் நம் வாழ்க்கையில் வெளிப்படாத பகுதிகள் தெளிவாகும். ஆண்டவரின் நிபந்தனையற்ற அன்பையும் ஆழந்து உணர முடியும். நாம் குற்ற உணர்விலேயே கிடந்து செயலற்று முடிய வேண்டியதில்லை. இறையருள் நம்மை நோக்கி வருவதற்குப் பாவம் தடையாக உள்ளது. மனமாற ரத்துடன் இறைவனை நோக்கி நடந்து வந்து நம் மூன் ஓர் எழுச்சியை, இறையருள் பெருக கெடுப்பை அனுபவிப்போம்.

“அவர் ஒளியில் இருப்பதுபோல நாமும் ஒளியில் நடப்போமானால், ஒருவரோடு ஒருவர் நட்புறவு கொண்டிருப்போம். அப்போது அவர் மகனாகிய இயேகவின் இரத்தம் எல்லாப் பாவத்தினின்று நம்மைத் தூய்மைப்படுத்தும்.” (1 யோவா 1:7) (5 நிமிடம்)

“உங்கள் முழு இதயத்தோடு என்னிடம் திரும்பி வாருங்கள்” (யோவா 2:12). அன்புத் தந்தையே, அறிந்தும் அறியாமலும் நான் எத்தனையோ வழிகளில் உமக்கு வருத்தம் விளைவித் தமைக்காக வருந்துகிறேன். சிந்தனையால், சொல்லால், செயலால் பாவம் செய்துள்ளேன். தவறான தைச் செய்தும், கடமையில் தவறியும், பாவம் செய்துள்ளேன். ஆழந்த மனஸ்தாப அருளை வேண்டி உம்மிடம் வருகின்றேன். என் அந்தரங்க இரகசியங்களை யெல்லாம் நீர் அறிவீர். உமக்கு முன் என் இருதயத்தைத் திறந்து வைத்து, உம் அன்பு என்னிடம் பாய்வதற்கு நான் போட்ட தடைகளை எனக்கு வெளிப்படுத்தும். என் பாவங்

கள், குற்றங்கள், தவறுகள் எல்லாவற்றையும் மன் நித்தருனும்.

வாழ்வைத் தேர்ந்து கொள்ளாமல் வழி தவறிச் சென்றதற்கெல்லாம் ஆழந்து வருந்துகிறேன். விசுவாசமின்றி அச்சத்தோடு செயல்பட்டதற்காக, உம் நன்மைத்தனத்தை உம் அன்பை நம்பாத்தற்காக வருந்துகிறேன்.

தூயமைக்கு எதிராக நான் செய்த பாவங்களை மன்னித்தருனும். காமம், கெட்ட நடத்தை, விபச்சாரம், கெட்ட புத்தகங்கள், திரைப்படங்கள், ஒளி நாடாக்கள், கற்பனைகள் சிறப்பாக... இச்செயல் களிலிருந்து திரும்பி உம்மிடம் வருகிறேன். கருச் சிதைவு செய்தற்காகவும்... பிறர் அதை செய்யும் படி ஊக்கம் காட்டியதற்காகவும் ஆழந்து வருந்துகிறேன். ஆண்டவரே என்னை மன்னித்தருனும்.

விடமுடியாப் பழக்கம், போதைப்பழக்கம், குடி, போதைப்பொருள், குதாட்டம், தவறான பால் நடத்தை ஏனைய பித்து, சிறப்பாக... இதிலிருந்து என்னை விடுவித்தற்காக, தந்தையே நன்றி. என் உடல், உணர்ச்சி நலவனைக் கவனியாமைக்கு, சீரான் உணவு உண்ணாமைக்கு, ஓய்வு, உடற்பயிற்சி எடுத்துக் கொள்ளாமைக்கு நலமற்ற முறையில் உணர்ச்சிகளை அடக்கி வைத் தமைக்கு வருந்துகிறேன். இன்று என்னையே கவனித்துக் கொள்ளப்பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன்.

பிறர் மனதைப் புனிபடுத்தியதற்காக வருந்துகிறேன். திருடுதல், பொய் கூதல், ஏமாற்றுதல் ஆகியவற்றிற்காக வருந்துகிறேன். பிறரிடம் உள்ள

நலன்களை உறுதிப்படுத்தாமை, பிறரை அல்சியப்படுத்துதல், அன்பினரி, கரிசனையினரி நடந்து கொள்ளுதல்... இவற்றுக்காக வருந்துகி ரேன். புறணி பேசியதற்கு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்ததற்கு காய்மகாரம், பகைமை, மன எரிச்சல் மன்னியாமை, பொறாமை குறை குறுதல், தீர்ப் பிடுதல், பிறர் அன்பை ஏற்றுக் கொள்ளாமை, அன்பை வெளிப்படுத்தாமை ஆகிய செயல் களுக்கு சிறப்பாக... மன்னிப்புக் கோருகிறேன்.

நாம் வெளிப்படுத்துவதற்கு மிகவும் வெட்கப் படுகின்ற காரியங்களை உம்முன் வைக்கிறேன். நான் மறைத்த சில பழக்கவழக்கங்கள், மறைவான்

குற்றம், இதற்கு முன் உம்முன் வைக்க மறுத்த இருண்ட பகுதிகள் ஆகியவற்றையும் சிறப்பாக... இனி ஒருபோதும் உம்மிடம் மறைக்க மாட்டேன். இன்று நான் விடுதலை அடையும் நாள். குணம் அடையும் நாள். அன்புத் தந்தாய், நான் இன்னும் உம்முன் வைக்கவேண்டியது என்ன உள்ளது? (அமைதியாக உற்றுக்கேட்கவும்) இக்குற்றங்களுக்காக மன்னிப்புக் கேட்கிறேன். உம் மன்னிப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அதை மற்றவர் களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறேன். நன்றி ஆண்டவரே, ஆமென்.

- இ. சாலமோன் ராஜ் சே.ச.

நல்லவை அறிதல்!

அருள்மொழி: “அவர் பிலிப்பைக் கண்டு ‘என்னைப் பின் தொடர்ந்து வா’ என்று கூறினார்” (யோவா 1:43).

வார்த்தை வாழ்வாக: நத்தனியேலைப் போல பதுங்கியிருந்து மற்றவரை எடை போடும் செயலை நாமும் பல நேரங்களில் செய்து வந்துள்ளோம்.

‘நாசரேத்திலிருந்து நல்லது வர முடியுமோ? இதுபோன்ற தொரு எக்தாளமான கேள்வியை நாமும் பலரை அவரின் பின்புலம், சொந்த ஊர், உறவினர்கள் இவைகளைக் கொண்டு கேட்டு இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நமக்கும் சேர்த்துத்தான் பிலிப் ‘வந்து பாரும்’ என்று உரைக்கின்றார்.

தனிமனிதத் திறன்களை நம் புறப்பார்வையால் மட்டுமே கணித்துவிட இயலாது. அகப்பார்வை இதற்கு அவசியமாகிறது.

இன்றைய நற்செய்தி நமக்கு கொடுக்கும் அழைப்பு மற்றவரை மதித்தல். இயேசு சென்ற பாதையில் நடத்தல், நமது ஓவ்வொரு செயலையும் உயர்வானதாகச் செய்து பெரியவற்றைக் காண்பதற்கு முயற்சி செய்தல் என்பதே.

கூய் ஆய்வு: எனது வளர்ச்சியில் மற்றவரின் பங்களிப்பை நினைத்து மதித்துவுண்டா? என் சக்ஞர விளர்கள் மத்தியில் என் உறவும், பகிரவும் எந்த நிலையில் உள்ளன?

இறை வேண்டல்: முழுமையின் இறைவா, மற்றவரைத் தாழ்த்தி எம்மை முன்னிறுத்தும் மனநிலையிலிருந்து நாங்கள் மாறி, மற்றவர்களை முழுமையாக அன்பு செய்யும் வரமருள வேண்டுமென்று உம்மை மன்றாடுகிறோம். ஆமென்.

இளைஞர் பகுதி

வேலைக்குச் சென்ற கணவன் திரும்பி வந்த பின்புதான் மருத்துவரைப் பார்க்கச் செல்லவேண்டும். பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் பரிதாபப்படாமல், “இவங்க்கு இதுவும் வேண்டும், இன்னமும் வேண்டும். இவங்க்குச் சாவு இவள் பெற்ற பின்னளையால்தான் வரும்” என்று சபித தார்கள்.

“மாதாவே... என்னை அரவணைப்பார் யாருமில்லை. ஆதரிப்பார் யாருமில்லை” என்று சன்னமான குரலில் ஓப்பாரி வைத்தாள்.

அருளம்மாளுக்குத் திருமணமாகி ஐந்து ஆண்டுகளாகக் குழந்தைப்பேறு கிட்ட வில்லை. மருத்துவர்களிடம் சிகிச்சை பெற்றும் பலன் கிட்டவில்லை. மாதாவின் மேல் உள்ள நம்பிக்கையால் மாதா கோவில்களுக்கெல்லாம் திருயாத்திரை சென்றாள். மாதாவுக்குப் புடவை சாத்தினாள். ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் செய்தாள். காலம் நிறைவூற்ற போது... அவள் கண்ணீருக்குப் பலன் கிடைத்தது. அவங்குகுப் பின்னைப்பேறு கிடைத்ததை மருத்துவ அறிக்கை உறுதிப்படுத்தியது. மகிழ்ச்சியே அவங்குகு முசுக்க காற்றானது. ‘பின்னைப் பேறில்லாதவள்’ என்ற சமூகத்தின் அவசல்சொல் மறைந்தது. எல்லாப் புனிதர்கள் பேரிலும் நன்றித் திருப்பலி நிறைவேற்றிடத் திருப்பலிக் கட்டணம் செலுத்தினாள். அறுவைச் சிகிச்சையின்றி ஆண் குழந்தை பிறந்தது. இதுவும் மாதாவின் புதுமையென்று கொண்டாடினாள் அருளம்மா.

பாலன் வளர்ந்தான். அவன் தரைமேல் நடந்தால் பாதங்கள் தேய்ந்து விடுமென்று தலையில் ‘சும்மாடு’ வைத்து தாக்கிச் சுமந் தாள் அம்மா. ‘மோப்பக் குழையும் அனிச் சம்’ என்றார் வளருவர். இவள்

பின்னை வளர்ப்பு!

‘ஞாங்கையை ஒடிச்சு வள, புள்ளையை அடிச்சு வள’ என்றார்கள் பெரியவர்கள். இளம் வயதில் கேட்ட பழமொழியின் பொருளை அனுபவத்தால் இப்பொழுது உணர்ந்தாள் அருளம்மாள். கண் ஓரத்தில் படிக்கட்டு வெட்டியதில் இருத்தம் கொட்டியது. முகம் வீங்கி வலியால் விண்வின் ஜென்று தெரித்தது. அவளின் உச்சிமுடியைக் கொத்தாகப் பிடித்து, ஒரு சுற்றுச் சுற்றி படிக்கட்டில் தள்ளினான் அவள் பெற்ற பின்னை அருமை துரை.

பின்னையை அனிச்ச மலரைவிட மென்மையாகக் கருதியதால் முத்தமிடவும் தயங்கினாள், கண்ணம் வலிக்குமே என்று.

அருமைதுரை என்று பெயரிட்டு துரை என்று செல்லமாக அழைத்தாள். ரொம்ப செல்லமாகவும் வளர்த்தாள்.

அருமைதுரை ஊர் பேசும் பிரபலமானவண்கா வருவான் என்பதை அவனது ஒரு வயதுப் ப்ரு வத்திலேயே ஊர் உணர்ந்தது. பாலுக்கர்க் அவன் அழும்போது பத்து கிலோ மீட்டர் சுற்றளவில்

உள்ளவர்களுக்குச் செவிப்பறை கிழியும். அவனது அழுகுலால் நோயற்றோர், முதியோர், தேர்வுக்குப் படிப்போர் பெரும் தொல்லைக்குள்ளாயினர். வளர் வளர் பிடி வாத குணமும் வளர்ந்தது. மேலே பறக்கிற ஏரோ பிளேஸனப் பிடித்துத் தந்தால்தான் சாப்பிடுவேன் என்றால், என்னதான் செய்வது? வேண்டுதலில் பிறந்த தெய்வப் பிறவியை அடிக்க மனம் வருமா என்ன? அம்மா பொறுத்துக் கொண்டாள்.

அருமைதுரை பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டான். முதல் நாளே அவன் முகவரி பிரபலமானது. முதல் எழுத்தை மட்டும் மாற்றி அவனுக்குப் பட்டப் பெயர் குட்டிவிட்டார்கள். அது அரசு உதவி பெறும் பள்ளி. வகுப்பு மாணவர்களின் பெயரை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள இயலாத வகுப்பு ஆசிரியர்கள், படிக்காதவர்களைக் கண்டிக்க வும், தண்டிக்கவும் இயலாதவர்களாயிருந்தனர்.

நாட்டு வளமைப்படி, தமிழில் மாணவர்களுக்குப் பிடிக்காத வார்த்தை வீட்டுப் பாடம். ஆனாலும் விதிப்படி பள்ளி இறுதி வகுப்புவரை தூக்கி விடப்பட்டனர். மகன் அருமைதுரை படித்துப்

பாஸாகி விட்டதாக அருளம்மா இளிப்பு வழங்கினாள். ஆனால் அவன் தேறவில்லை என்பது இவருக்குத் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

“இதற்குமேல் படிக்க எனக்கு இஷ்டமில்லை” என்றான் மகன். அவன் விருப்பத்திற்கெதிராக நடக்க அருளம்மா விரும்பவில்லை. ‘சரிடா மவனே’ என்றாள்.

அருளம்மாவின் கணவனோ, சாப்பிட மட்டுமே வாய் தீற்பான். மகனைப் பற்றி வாய் தீற்பதில்லை.

அருமைதுரைக்கு அரும்புமிசை துளிர்த்துவிட்டது. அவிழ்த்து விடப்பட்ட நண்பர்களின் கூட்டணிக்கு இவனதான் தலைவன். இவன் செயலால் மனம் நொந்த தந்தை. ‘இவன் இனி எனக்கு மகனில்லை’ என்று ஒதுங்கினார்.

சிகிரெட், பான்பராக், கஞ்சா, மது வகைகள் என்று பல்கலை வல்லுநராகத் திகழ்ந்தான் அருமைதுரை. இதனால் பல காவல்துறை அதிகாரிகளின் அறிமுகம் கிடைத்தது. எத்தனை நாட்கள் தான் அவர்கள் கருணை காட்டுவது? அவர்கள் வழக்குப் பதிவு செய்தனர். அவன் சிறைப்பற்றவை ஆனான். சிறையில் பெருங்குற்றவாளிகளின் கூடா நட்பு கிடைத்தது. பெருங்கலைகள் பற்றிய தெளிவும் கிடைத்தது.

பத்திரிகைகளில் மகனின் புகைப்படத்தைக் கண்ட அருளம்மாள், ஈன்ற பொழுதிற் பெரிது உந்தாள். ஊராளின் தூற்றுதலை அவன் பெருமேயோடு ஏற்றுக்கொண்டாள்.

காலப்போக்கில் அருமைதுரைக்கு அடிதடிகளில் நம்பிக்கை குறைந்தது. வளமுறை, முறையான வழியாகத் தெரியவில்லை. நண்பர்கள் வட்டத்தையும் சுருக்கிக் கொண்டாள்.

புதுவாழ்வை அமைத்துக்கொள்ள உதவு மென்று சொந்த சம்பாத்தியத்தில் ஒரு பைக் வாங்கினான். தனியாகச் சிக்கும் பெண்களின் தாலி உட்பட்ட நகைகளை அறுத்துக்கொண்டு பைக்கில் தப்பி விடும் தொழிலில் திறமையைக் காட்டி னான்.

உதவாக்கறைப்பிள்ளையால் ஊராளின் வசை பாடலுக்குள்ளானாள் அருளம்மாள். அருளம்மா ணையும், அவன் கணவனையும், உள்ளர் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்து காவலர்கள் எச்சரித்த போதுதான், பெற்றோருக்குரிய கடமையை எப்போதோ தவறவிட்டதன் விளைவை அவர் களால் உணர முடிந்தது.

“பிள்ளைகள் கடவுளால் தரப்பட்ட செலவங்கள். அவர்கள் பிள்ளைகளாக வளர்வதும், பிசாககளாக வளர்வதும் பெற்றோர் வளர்ப்பைப் பொறுத்தே அமையும்.

மரம் வளர்க்க ஆசைப்பட்டால் மன்னைக் கொத்தி உரமிட்டு, செடியை நட்டு, நீர் ஊற்றி, தேவைப்படும்போது இன்னும் உரமிட்டு, பூச்சி மருந்து அடித்துப் பாதுகாத்தால்தான், அது மரமாக வளர்ந்து பலன்தரும். மரத்துக்கே இத்தனை அக்கறை எடுக்கிற மனிதன் பிள்ளை வளர்ப்புக்கு எவ்வளவு அக்கறை எடுக்க வேண்டும்? இப்படித் தறுதலையாக வளர்ந்து விட்டவனுக்கு எவன் பெண் கொடுப்பான்?” என்று காவல்துறை அதிகாரி கேட்டபோது அருளம்மா கண்ணீர் விட்டாள்.

அடுத்தநாளே ஒரு வழிப்பறி. வெறியோடு மக்கள் தூர்த்தி வந்தனர். வீட்டுக்குள் நுழைந்தவரை வெளியே போகச் சொல்லி விரட்டினாள் அருளம்மாள்.

அப்பறம்...? என்ன நடந்ததென்று கதையின் தொடக்கத்தை மறுபடியும் வாசியுங்கள்.

- அழகை ஞானம்

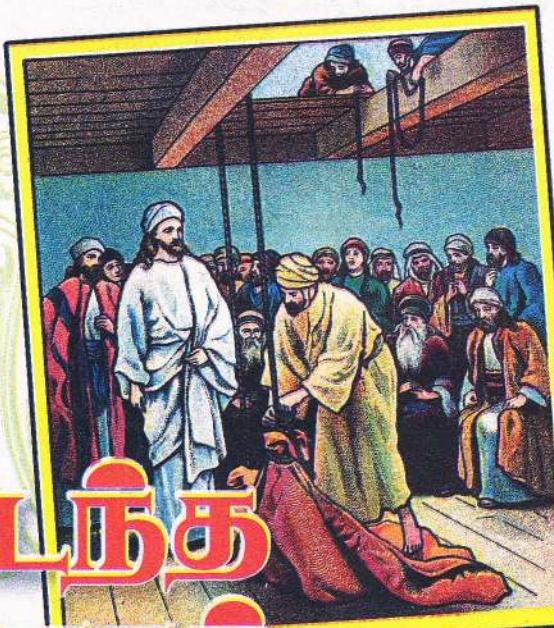
ப்பர் நாகும்
ஊரில் ஒரு வீட்டில் இயேசு
போதித்துக் கொண்டி
ருந்தபோது அவர் ஆற்றிய அற்புதச் செயலை

இந்நாளின் நற்செய்தி விவரிக்கிறது. இயேசு தம் போதனையை நிகழ்த்திய வீடு ஒருவேளை பேரு வின் வீடாம் இருந்திருக்கலாம். கப்பர்நாகும் ஊரில் கீமோன், அந்த ரேயா ஆகியோரின் வீட்டிற்குள் இயேசு சென்றார் என்றும், வீட்டு வாயில்முன் பல மக்கள் கூடியிருந்தனர் என்றும் மாற்கு குறிப்பிடுகின்றார் (மாற் 1:29, 23). வீட்டின் கூரையை உடைத்துக் கொண்டு, முடக்குவாதமுற்ற ஒருவரை நால்வர் இயேசு வின் மூன் கீழே இறக்கினர் என்று நற்செய்தி கூறுகிறது.

ஒருவேளை பேதுரு, அந்தரேயா, யாக்கோபு மற்றும் யோவான் ஆகியோர் முடக்குவாதமுற்றவரைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஏனெனில் இந்த நாள்கு பேரையும் இயேசு முதலில் தேர்ந்தெடுத்தார் என்றும் (மாற் 1:16-20). அவர்கள் கப்பர் நாகுமில் இயேசுவுடன் இருந்தாகவும் மாற்கு குறிப்பிடுகின்றார் (மாற் 1:29, 36). மேலும் அது பேதுரு வின் சொந்த வீடாக இருந்த காரணத்தினால் வீட்டின் கூரையை உடைக்கும்போது பிரச்சினை ஏதும் ஏற்படவில்லை. வேறொருவரின் வீடாக இருந்திருந்தால், வீட்டின் உரிமையாளர் தன் வீட்டின்

வரை வீட்டு வாசல் வழியாக எடுத்து வந்தால் தீய ஆவி அந்த நபரிடம் வந்து அவருடைய உடலுக்குள் புகுந்துவிடும் என்று எண்ணி வாசல் வழியாக அந்த நபரைத் தூக்கிக் கொண்டு வரா மல் கூரை வழியாகக் கீழே இறக்கி இருந்திருக்கலாம் என்று சிலர் சொல்கின்றனர்.

அந்த நால்வரின் செயல் இயேசுவின்மூன் வைக்கப்பட்ட வார்த்தையற்ற விண்ணப்பமாக அறியப்படுகிறது. அச்செயலில் முடக்குவாதமுற்ற வர் மற்றும் அவரைத் தூக்கி வந்தவர்களின் விசுவாசத்தைக் காண முடிகிறது. முடக்குவாதமுற்ற வைப் பார்த்து இயேசு 'மகனே' என்கிறார். இதில் அவரது அன்பும், அக்கறையும் வெளிப்படுகிறது. "உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன" என்று இயேசு சொல்லும்போது பாவத்தை மன்னிக்கும்

கணமடைந்த முடக்குவாதம்

கூரையை உடைப்பதற்கு அனுமதித்திருக்கமாட்டார். இயேசு வாழ்ந்த காலத்தில் மரச்சட்டங்களை வீட்டுச்சவரின் மேல் அடுக்கி ஈசுசம் ஒலை களை சேற்றுடன் கலந்து, அந்தக் கலவையை மரச் சட்டங்களுக்கிடையேயும், மேலேயும் பரப்பி வீட்டின் கூரையை அமைக்கும் பழக்கம் இருந்தது.

ஆகையால்தான் 'கூரையை உடைத்துத் திறப்பு' ஏற்படுத்தினார் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. வீட்டினுள் கூட்டம் இருந்ததனால் கூரையில் திறப்பு உண்டாக்கப்பட்டது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. யூதரின் நம்பிக்கையின்படி தீய ஆவியின் செயலினால்தான் முடக்குவாதம் போன்ற நோய்கள் ஏற்படுகின்றன. முடக்குவாதமுற்ற

கடவுளின் உரிமையை அவர் எடுத்துக்கொள்கிறார். தாம் கடவுள் என்பதை மிக வெளிப்படையாக இச்செயலின் மூலம் இயேசு அறிவிக்கிறார். மேலும், பாவத்திற்கும், உடல் நோய்க்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை இயேசுவின் செயல் தெரிவிக்கிறது. ஆணால் 'பாவத்திற்கும், உடல் நோய்க்கும் சம்பந்தமில்லை' என்று இயேசு ஒருசில இடங்களில் கூறுகின்றார் (லூக் 13:1-5, யோவா 9:2-3).

பழைய ஏற்பாட்டில் ஒருவரின் பாவம் மன்னிக்கப்படுவதற்கும், அவரது உடல் நலத்திற்குமிடையே தொடர்பு இருப்பதா கப் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (2குறி 7:14, திபா 41:13-4, 103:3, எசா 19:22, 38:16-17,

57:17-18, எரே 3:22, ஒசே 14:4).

எசாயா நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ள இந்நாளின் முதல் வாசகத்தில், மக்கள் முற்காலத்தில் நடந்ததையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, புதிதாக கடவுள் அறிவிதுள்ளதிட்டத்தில் சேர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்படுவதைப் பார்க்கி நோம். இல்லர்யேவின் பாவங்களையும், குற்றங்களையும் மறந்து விடுவதாகக் கடவுள் வாக்களிக் கின்றார். தாங்கள் செய்தப் பாவத்தினால்தான் பாபிலோனிய அடிமை நிலை ஏற்பட்டது என்று எண்ணிய மக்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் விதத்தில் கடவுள் எசாயா மூலம் அருளும் செய்தியில் மக்களின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கும் அவர்களின் குறைகள் போக்கப்படுவதற்கு மிடையே உள்ள தொடர்பை நாம் காணலாம்.

இயேசுவின் காலத்தில் வாழ்ந்த யூதர்களுக்கு பாவத்திற்கும் உடல் நோய்க்குமிடையே உள்ள தொடர்பு பற்றிய என்னம் இருந்திருக்கக்கூடும். முடக்குவாதமுற்றவரும் பழைய ஏற்பாட்டில் எசாயா சுட்டிக்காட்டும் கருத்தைக் கொண்டிருந்து ருப்பார். ஆகவே அவருக்கு நம்பிக்கையூட்டும் விதத்தில், முதலில் அவரது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு விட்டன என்று சொல்லி உடல் நலம் பெறு

வதற்கு அவரை இயேசு ஆயத்தப்படுத்துகின்றார். அவரது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டதை இயேசு அவருக்குத் தெரிவித்திருக்கவில்லை என்றால், அவருடைய உடல் குறை நீக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவரது குற்றவுணர்வு அவரைவிட்டு நீங்கியிருந்திருக்காது. ஆகவே, அவரது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு விட்டதாக அவருக்கு முதலில் கூறி, அவரது குற்றவுணர்வைப் போக்கி இயேசு அவரைத் தேற்றுகின்றார். இது இயேசுவினால் கையாளப்பட்ட ஒரு யுக்தி.

இயேசு கடவுளைப் பழிப்பதாகக் கூறி,

மறை நூல் அறிஞர்கள் அவருக்கெதிரை வெகுண்டு எழுகின்றனர். மாணிடரை மன்னிக்கும் ஆற்றல் கடவுளுக்கு மட்டும்தான் உண்டு என்று பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது (விப 34:6-7, எசா 43:25, 44:22). முடக்குவாதமுற்ற வரை மன்னித்துவிட்டதாக இயேசு கூறும்போது, கடவுளுக்குரிய உரிமையை அவர் எடுத்துக்கொண்டதாக மறை நூல் அறிஞர்கள் எண்ணி, அது கடவுளைப் பழித்துரைக்கும் செயல் என்கின்றனர்.

மாணிட மகனுக்கு மனிதரின் பாவங்களை மன்னிக்கும் அதிகாரம் இருப்பதாக இயேசு மறை நூல் அறிஞர்களிடம் கூறுகிறார். ‘மாணிட மகன்’ என்கிற சொற்பத்தை பதினான்கு முறை மாற்கு தன் நற்செய்தியில் பயன்படுத்துகிறார் (மாற் 2:10, 28; 8:31, 38; 9:9, 12, 31; 10:34, 45; 13:26, 14:21, 41, 62). இச்சொற்பதம் மாணிட இன்தைக் குறிப் பிடுவது அல்ல; இது மூன்று விதங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இயேசுவின் மன்னுவகப்பணியினைச் சுட்டிக்காட்டும் விதத்திலும், அவர் வெறுக்கப்பட்டுக் கொல்லப்படுவார் என்கிற அந்தத்திலும் மாணிடருக்குத் தீர்ப்பு வழங்கிட அவர்வருவார் என்கிற அர்த்தத்திலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இந்நாளின் நற்செய்தியில், மன்னுவகில் வாழும் இயேசு கடவுளின் பிரதிநிதியாகச் செயல் படுவதை இந்தச் சொற்பதம் உணர்த்துகிறது. இச்சொற்பதத்தின் மூலம் இயேசு தாம் மனிதன் என்பதையும் (திபா 8:4), இறைவாக்கினரைப் போல் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிபவர் என்பதையும் (எசே 2:1). தானியேல் சுட்டிக்காட்டும் திருவெவளிப்பாட்டின் நாயகன் என்பதையும் (தானி 7:13). இவ்வுலக மக்களுக்காகத் தம் உயிரைக்கையளிக் கப் போகிறவர் என்பதையும் (மாற் 8:31, 9:31, 10:33) உணர்த்துகிறார்.

பாவத்தை மன்னிக்கும் அதிகாரம் தமக்கு உண்டு என்று சொல்லி, தன்னை இறையரசின் மொத்த உருவமாக இயேசு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

தன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு செல்லு மாறு இயேசு அந்த முடக்குவாதமுற்றவரிடம் சொல்கிறார். அதாவது சக்திமிக்க தம் வார்த்தையின் மூலம் அவருடைய உடலிலுள்ள குறையை இயேசு போக்குகின்றார். தம் தெய்வீக அதிகாரத்தை இந்த அரிய செயலின் வழியாக இயேசுகாண்பிக்கிறார்.

புதித் பலவு கொரிந்தியருக்கு எழுதியுள்ள இரண்டாம் திருமுகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாம் வாசகத்தில், இயேசு மக் களை ஏமாற்றும் விதத்தில் மாறிமாறிப் பேசுவ தில்லை என்றும், அவர் எப்பொழுதும் உண்மை யையே பேசுபவர் என்றும், அவரது வார்த்தை வழி யாக கடவுளின் வாக்குறுதிகள் நிறைவேறுகின்றன என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

- அருந்தநை ஜோசேப் ரவிபாலன்

நாம்...”என்றுதான்...

பெல்ஜியம் நாட்டில் ட்ரெமிலோ என்ற ஊரில் வாழ்ந்த பிரான்ஸ் தேவஸ்டர் என்ற சிறு விவசாயியின் மனைவி கேடோ ஓட்டர்ஸ். இவர்களுக்கு பிறந்த எட்டு பேரில் ஏழாவதாக 1840ஆம் ஆண்டு ஐவுவரி மூன்றாம் நாள் பிறந்தவர் ஜோசப் தே வாஸ்டர். பின்னர் துறவு சபையின் விதிப்படி இவர் ஏற்றுக்கொண்ட புதிய பெயர் பீட்டர் தமியான். தனது வாழ்க்கையில் இவர் கடைப்பிடிக்க எண்ணிய அமைதி, தியானம், செபம் என மூன்று வார்த்தைகள் இவரை நெறிப்படுத்தின. அருட்பணியாளராக முறைப்படுத்தின, தீயக்திகளிலிருந்து திரயிட்டு புனிதப்படுத்தின.

இன்றைக்கு கிராமத்திற்கு சென்று பணி செய்கிறேன் என்று உறுதிபூண்டு மருத்துவ படிப்பு படிப்பவர்கள் மருத்துவரானதும் பெருந்கரங்களில், வெளிநாடுகளில் பணத்திற்காக, புகமுக்காக பணியாற்றுவதைக் காண்கின் மோம். அதேபோன்று ஆசிரியர்கள், ஏன் நம் குருமார்கள் கூட சிலர் நகரத்தை விட்டு நகராமல் அனைத்து வசதிகளும் இருக்கக்கூடிய பணித்தளங்கள் கிடைத்தால் நல்லது என்று முயற்சிக்கிறார்கள்.

ஆனால் அன்றைக்கு 1865ஆம் ஆண்டு

மனிதுள்ள எண்பவர்கள் தெய்வமாகவாம்!

மோ லாக்காய்

உயர்ந்த மரம், நல்ல நிழல். அதன் அடியில் பயணக் களைப்பின் அச்சியால் தலைசாய்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவர் அறிவாரோ? இன்னும் பதினாறு ஆண்டுகள் கழித்து இதே இடத்தில் தான் புதைக்கப்பட போகிறோம் என்று!

ஆம், அவர் 1884ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் தொழுநோயாளிகள் மத்தியில் வழிபாடு நடத்திக் கொண்டிருந்தபோது தனது மறையரையை மக்கள் அனைவரையும் உற்றுப்பார்த்து அமைதியாக ஆரம்பித்த விதம், பேசத்தொடங்கிய விதம், அனைவரையும் கதிகலங்க வைத்தது. அனைவரையும் அழ வைத்தது. சிலர் கூக்குரவிட்டு அழுதனர். அப்படி என்னதான் பேசினார்? அவர் பேசத் தொடங்கியது

“தொழுநோயாளர்களாகிய

தொழுநோயாளர்களை மொலாக்காய் தீவிற்கு அழைத்துச் சென்று தனியாகப் பராமரிக்க வேண்டுமென்று ஆசித்தார் தந்தை பீட்டர் தமியான். அன்று அரசாங்கம் சட்டம் இயற்ற, ஹவாயில் உள்ள தொழுநோயாளர்கள் மொலாக்காய் தீவில் சிறு சிறு விவசாயம் செய்து தங்களைத் தாங்களே பார்த்துக் கொள்ளும் குழநிலையில் இருந்தார்கள். ஏனெனில் அவர்களுக்கு மனமுவந்து உதவி செய்ய யாரும் அதிகம் ஆர்வம் காட்டவில்லை.

தொழுநோய் மிக வேகமாக பரவிக் கொண்டிருந்தது. எங்கு நோக்கினும் தூர்நாற்றம், அழுகிய நிலை, கைகளையும், கால்களையும் உடல் உறுப்புக்கள் அனைத்தையும் அரித்து தின்னும் புழுக்கள். அவலங்கள், விகாரமான மனித தோற்றங்கள், எந்நேரமும் மரணத்தைத் தழுவ தயாராயிருக்கின்ற மனித கோலங்கள்.

ஆம், இத்தகைய நிலையில்தான் தந்தை பீட்டர்

தமியான் மொலாக்காய் தீவில் இருந்த கலேபாபா தீபகற்பத்தின் கிழக்கில் இருந்த கலாவோ பகுதியில் குடியமர்த்தப்பட்ட தொழு நோயாளிகளின் பகுதிக்கு தனது 33ஆவது வயதில் சென்றார்.

அங்கே தொழு நோயாளிகள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்து விவசாயம், சாலை அமைத்தல், வீடு கட்டுதல் போன்ற ஆக்கப் பணிகளோடு ஆண்கள் - பெண்கள், சிறுவர்கள் என அனைவருக்கும் தனித்தனி அமைப்புகள் உருவாக்கி ஆண் மீதுதிலும், பொருளாதாரத்திலும் அம்மக்களை திறம்பட வழிநிடத்தி வந்தார். தொழு நோயாளினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் உடல் பகுதிகளை கையுறையின்றி தனது கைகளாலேயே சுத்தப்படுத்தி மக்களின் இதயத்திலும், இறைவனின் இல்லத்திலும் நீங்கா இடம்பெற்றார்.

இறை இல்லத்தில் இடம்பெற்ற தந்தை தமியான் 1884ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் ஒரு நாள் நன்றாக கொதிக்கும், ஆவி பறக்கும் சுடுநீர் பாத்திரத்தில் தனது கால்களை வைத்தார். எந்த உணர்வுமில்லை. கால்களில் இருந்த புண்களில் மறைந்திருந்த புழுக்கள் நெளிந்து நீரில் மிதந்த வண்ணம் இருந்தன.

ஆம்! தொழு நோய் அந்தக் குருவையும் தழுவ ஆரம்பித்திருந்த வேளையில் தந்தை நடத்துகின்ற வழிபாட்டின் மறையுரையில் ஆரம்பித்த வார்த்தை: 'தொழு நோயாளிகளாகிய நாம்...'

ஆலயத்திற்குள் என அழுகுரல்கள், ஓலங்கள், அங்கே மரணத்தின் கடைசி மூச்ச விடுபவர்களுக்கு மரணத்தின் கடைசி மூச்ச விடுபவர்கள் ஆறுதல் கூறுகின்றார்கள். தந்தைக்கு தலைமையிடமிருந்து உத்தரவு வருகிறது. என்ன உத்தரவு? பாராட்டா? அல்ல; நோய் தற்காப்பு உத்தரவு, தந்தைக்கா அல்ல... அல்ல... மற்றவர்களுக்கு.

"தயவு செய்து திருப்பவி நிறைவேற்றாதீர்கள். நீங்கள் தொடும் திருஇரத்தக் கிணனாத்தை சக குருக்கள் தொடமாட்டார்கள். நீங்கள் அணிந்த திரு உடைகளையும் சக குருக்கள் அணிய மாட்டார்கள். உங்கள் கரங்களிலிருந்து நற்கருணை வாங்க அருட்சகோதரிகள்கூட மறுத்துவிடுவார்கள்.

தந்தை செபித்தார். 1889ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 15ஆம் நாள் காலை 8 மணியளவில் தனது 49ஆவது வயதில் விண்ணகத் தந்தையிடம் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார்.

தான் பயணக் களைப்பின்போது எந்த மரத் தடியில் உறங்கினாரோ அதே மரத்தடியில் இன்று மற்ற தொழு நோயாளிகள் நடுவில் மீளா துயில் கொண்டுள்ளார். 2009, அக்டோபர் 11ஆம் நாள் திருத்தந்தை 16ஆம் ஆசீர்வாதப்பர் புனித தமியானை புனிதர் நிலைக்கு உயர்த்தினார்.

எ.சுரேஷ்

சந்தோஷமாக வாழ என்ன செய்ய வேண்டும்?

அநேக மக்கள் ஓடி ஓடிப் பணம் சம்பாதிக்கி ரார்கள். தேடித் தேடிப் புகழ் சேர்க்கிறார்கள், பார்த்துப் பார்த்து அழகுபடுத்திக்கொள்கிறார்கள். இவைதான் தங்களுக்குச் சந்தோஷத்தைத் தரும் என நினைக்கிறார்கள்.

ஆனால், அவர்களுக்கு ஏமாற்றமே மிஞ்சகிறது.

சந்தோஷமாக நாம் வாழ என்ன செய்யவேண்டும் என்ற கேள்விக்கு பதில் கூறுகிறது பைபிள்.

சந்தோஷத்திற்கான அடிப்படைக் காரணத்தை இயேசு சுட்டிக்காட்டினார்.

"ஆன்மீக விஷயங்களில் ஆர்வப் பசியோடு இருக்கிறவர்கள் சந்தோஷமானவர்கள்" என்று அவர் சொன்னார். (மத்தேய 5:3 புதி.) கடவுளைப் பற்றிய உண்மைகளையும் அவர் நம்மைப் படைத்ததற்கான காரணத்தையும்

தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆர்வப்பசி நமக்கு இருக்கிறது; இதைத் திருப்தி செய்வதற்கு முயற்சி செய்தால் மட்டுமே நம்மால் நிஜமான சந்தோஷத்தைப் பெற முடியும்.

இந்த உண்மைகளை அறிந்து கொள்ள பைபிள் நமக்கு உதவுகிறது.

இவற்றைத் தெரிந்துகொண்டால் நம் வாழ்க்கையில் எது உண்மையே முக்கியம், எது முக்கியம் இல்லை என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்வோம்.

பைபிள் காட்டுகிற வழியில் நடக்கும்போதும் அதன்படி தீர் மானங்களை எடுக்கும்போதும் நம் வாழ்க்கை உண்மையே அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கும் - லூக்கா 11:28

தீர்த்திமொழிகள் 3:5, 6, 13-18; 1 தீமோத்தேய 6:9, 10 ஆகிய வசனங்களையும் பாருங்கள்.

கிறப்பின் சிச்சம் போக்கு...

கின் அரசனும், மக்களும் அறிந்த தலைசிறந்த வில்லாஸி” என்ற பட்டம் பெற விரும்பினான். அதற்கு அரசனும், “இந்தப் பட்டத்தை இன்றும் தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பவர் முன்னாள் அரசுக்கு. மலைக்குகையில் வாழும் அவரிடம் தகுதி சான்றிதழ் பெற்று வா” என்று கூறினார். நூறு வயதுக்கும் மேலான முன்னாள் அரசு குருவை யுங் சந்தித்தான். நடந்ததை விவரமாக கூறினான். “என்னைப் பின் தொடர்ந்து வா” என்று கூறி மலைப் பாதையில் மடமடவென்று ஏறி சிகாத்தின் உச்சியை முன்னாள் அரசுக்கு அடைந்து

தார். யுங்கோ மேல்முச்சு கீழ் மூச்சு வாங்க சிகரம் நோக்கி நடந்தான். சிகரத் தின் முனையில் ஒரு கால் வைக்க மட்டும் தான் இடம் உண்டு. இங்கு நின்று கொண்டு மரத்தின் கனியை வீழ்த்து என்று முன்னாள் அரசு குரு கட்டளையிட்டார். “ஒரு கால் வைக்கக்கூட இடமில்லை. இதில் கனியை வீழ்த்துவதா? என்னால் முடியாது” என்று யுங் கூறினார். “உங்கு மனதில் பயம் வந்துவிட்டது. நான் எப்படி உங்குச் சான்றிதழ் வழங்க முடியும்?” என்று கேட்டார்.

தோல்விகளையும் பயத்தையும் வெற்றி கொண்ட நிகழ்வுதான் கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பு.

பயத்தை வெற்றி கொள்ள கிறிஸ்து வழங்கும் முதல் கொடை “அமைதி”.

“அமைதி என்பது வாழ்வின் நோக்கத்தை உணர்த்துவது, இலக்கை நோக்கிய பயணத்தை எதிர்மறை மனநிலை இல்லாமல் நிறைவே செய்வது” என தூய அகுஸ்தினார் குறிப்பிடுகின்றார். கூட்டு குடும்பத்தில் பலருடைய தேவைகளை சியான பூரிதலோடு வாழ்வை வழிநடத்துவது அமைதி.

விசுவாசிகள் மன்றாட்டு

எல்லாம் வல்ல இறைவா, திருச்சபையை
வழிநடத்தும் எங்கள் திருத்தந்தை,
ஆயர்கள், அருட்பணியாளர்கள்,
தறவிகள் தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட
பணியை சிறப்பாக ஆற்றிட உமது
ஆவியைத் தொடர்ந்து பொறிந்திட
வேண்டுமென்று ஆண்டவரே உம்மை
மன்றாடுகிறோம்.

எல்லாம் வல்ல இறைவா, தூய
ஆவியை உமது சீடர்கள் மீது பொழிந்து
திருச்சபையை ஏற்படுத்தின்கே, உமது
திருச்சபை உலகில் உமது
திருச்சித்தத்தின்படி இறையாட்சியை
கட்டியெழுப்ப அருள்புரியும்படி
ஆண்டவரே உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

உலகத்தில் அல்லது சமூகத்தில் அமைதி பிறக்க வேண்டுமெனில், அடிப்படையிலேயே தனி நபரின் உள்ளத்தில் அமைதி பிறக்க வேண்டும். “சமூகத்தில் அமைதியை உருவாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணாம் கொண்டோருக்கு தனி நபர் வாழ்வில் முதலில் அமைதியை ஈவைக்க வேண்டும்” என்று அருளாளர் திருத்தந்தை இரண்டாம் யோவான் பவல் அறிக்கையிடுகிறார். கிறிஸ்து வின் அமைதியைக் கொண்டிருப்போரின் அடையாளம் என்ன?

கிறிஸ்துவின் அமைதி உடல் நலனைத் தருகிறது. இது குணப்படுத்தும் சக்தியாக அமைந்துள்ளது. இயேசுவின் உயிர்ப்புக்குப் பிறகு தூய பேதுரு உடல் நலம் குன்றியோரைக் குணப்படுத்தி நார்.

“எருசலேமைச் சுற்றியிருந்த நகரங்களிலிருந்து மக்கள் உடல் நலமற்றோரையும், தீய ஆவிகளால் இன்னலுற்றோரையும் சமந்துகொண்டு திராளாகக் கூடிவந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் நலம் பெற்றனர். (திவ 5:16) உயிர்த்த இயேசுவின் வல்லமை அனைத்து மனிதரையும் உடல், உள்ள உணர்வு நிறைந்த மனிதராக மாற்றுகிறது. இந்நிலையில் “ஓவ்வொரு நோயாளியின் உள்ளத்தில் வாழ்ந்து வரும் உள்ளத்தின் மருத்துவரான தூய ஆவி செயற்பட நாம் வாய்ப்புத் தர வேண்டும்”. என்று கார்ல் குஸ்தவ் யுங் கூறுகின்றார்.

கிறிஸ்துவின் அமைதி அனைத்து அச்சு உணர்வுகளிலிருந்து விடுதலை அடையச் செய்கிறது. உடல் உள்ள பிரச்சினை, பொருளா தாரச் சிக்கல், தனிமை, தோல்வி, விரக்தி என பற்பல சிக்கல்களால் அலைக்கழிக்கப்படுகிறோம். அவ்வேளையில், உயிர்த்த இயேசு “அஞ்சாதே! முதலும், முடிவும் நானே. வாய்ப்பவரும் நானே. இறந்தோன் ஆயினும் இதோ என்றென்றும் வாழ்கின்றேன்” (திவெ 1:17, 18) என்று கூறுகிறார்.

கிறிஸ்துவின் அமைதி சாவின் அச்சத்தையும் போக்குறிறது. நாம் அனைவரும் இறப்பைக்கண்டு பயப்படுகிறோம். ஆனால் கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பில் நாம் பங்கு பெறுகிறோம் என்பதே நம் விகிவாசம். இதையே இயேசு “சாவின் மீதும் பாதாளத்தின் மீதும் எனக்கு அதிகாரம் உண்டு” (திவெ 1:18) என்று கூறுகிறார்.

இரு கனிக்குள் இருப்பவை எத்தனை விதைகள் என யாராலும் கூறிவிட முடியும். ஆனால், ஒரு விதைக்குள் எத்தனை கனிகள் என எவரால் கூற இயலும்? காரணம் விதை விருட்சம் தரும் அமைதியின் புரட்சி. அதுவே உயிர்த்த கிறிஸ்து தரும் நிலை வாழ்வின் அமைதி.

- அருட்தந்தை ஐ. காய்

அம்புரோஸ் ராஜன்

கொடுஷ்கள் உஷ்கருக்கு கொடுக்கப்படு!

கோ வனுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறும் பொழுது அவருக்கு எதுவும் இல்லை. அதனால் நாம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதில்லை. வார்த்தையினால் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்த தேவன் தமக்கு எது வேண்டுமானாலும் அவர் உடன் பெற முடியும். அப்படியானால் ஏன் அவருக்கு நாம் கொடுக்க வேண்டும்? இந்த பூமியில் தேவன் ஒரு நியதியை ஏற்படுத்தியுள்ளார். அதற்கு மாறாக அவர் செய்யிவரும்பவில்லை. அவரால் எல்லாம் முடியும். ஆனால் அவருடைய பிள்ளைகளாகிய நம் மூலமாக அவர் தமது காரியங்களை நடத்த விரும்புகிறார்.

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்து இந்த பூமியிலிருந்த போது மற்றவர்களைப் போல நியதியை நிறைவேற்ற வரிப்பணம் கொடுக்க பணம் தேவையாயிருந்தது. கையை மூடி பணமே வா என்று அவர் மந்திரம் போடவில்லை. அவர் பணம் எங்கு இருக்கிறது என்பதை அறிவார். அதுவும் இருக்கக்கூடாத ஒரு மீனின் வாயில் இருந்தது. எப்படியோ ஒரு பணம் அங்கு விழ அது விழுங்கிவிட்டது. மீனின் வாயில் பணம் இருப்பதை அறிந்த ஆண்டவர் பேதுருவிடம் நீ முதலாவது கடலுக்குச் சென்று மீன் பிடி. முதலாவது கிடைக்கும் மீனின் வாயில் ஒரு பணம் இருக்கும். அதை உனக்காகவும் எனக்காகவும் செலுத்து என்றார். மாயாஜாலம் செய்து பணம் வரச் செய்ய வில்லை. இன்றும் சிலர் லாட்டரி சீட்டு மூலமோ வேறு எந்த விதத்திலாவது பணம் வந்து பணக்காரர்கள் வேண்டும் என நினைக்கிறீரார்கள். [Noolaham.org](http://noolaham.org) | aavanaham.org

நான் வழியில் பணம் சம்பாதிக்க, தவறான காரியங்களைச் செய்ய பிசாசு பல வழிகளைச் சொல்லித் தரலாம். பணமும் வரலாம். ஆனால் அது ஆசீர்வாதத்திற்கல்ல; சாபத்திற்கு நேராக வழி நடத்தும்.

சீஷர்களோடு பந்தியிருக்க நினைத்த போது ஒரு வீட்டை மாயாஜாலம் செய்வது போல வீடே வா என்று அவர் கூறவில்லை. ஒரு வீடு இருந்தது. அந்த வீட்டில்கூட அதற்கான வழிமுறையை சொல்லி அனுப்பினார். அதன்படியே கிடைத்தது. அது போல் தான் எருகலேமை சுற்றி பவனி வர இருந்தபோது கழுதையே வா என்று கூப்பிட்டு அவர் வரச்செய்யவில்லை. தம் சீஷர்களை அனுப்பி குறிப்பிட்ட இடத்திலுள்ளதை அவிழ்த்து வரச்சொன்னார். கேட்டால் ஆண்டவருக்கு வேண்டும் என்று சொல்லச் சொன்னார்.

ஆகவே தேவனால் எதையும் எப்படியும் செய்யமுடியும். ஆனாலும் அவர் தன்னுடைய நியதி யின்படியே செய்கிறார். அது போலவே இந்த பூமியில் ஆண்டவருடைய ஊழியம் நடக்க தேவனுடைய ஆலயம் கட்டப்பட ஆண்டவர் தமிழுடைய இரத்தத்தினால் கழுவப்பட்ட தமிழுடைய ஜனங்கள் மூலமாகவே அது நடைபெறுவதை விரும்புகிறார்.

கொடுப்பது கட்டன

உபாகமம் 16:17இல் அவர்கள் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் வெறுங்கையோடு வராமல் உன் தேவனாவிய கர்த்தர் உனக்கு கொடுத்த ஆசீர்வாதத்திற்காக அவனவன் தன் தகுதிக்கேற்ப காணிக்கையைக் கொண்டு வரக்கட்டவன் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் வேலி 27:30 இல் தேசத்தின் நிலங்களின் விதத்திலும் விருட்சங்களின் கனியிலும்

தசமபாகம் எல்லாம் கர்த்தருக்கு உரியது. அது கர்த்தருக்கு பரிசுத்தமானது.

மேலும் எண் 18-21இல் வெவியின் புத்திரர் ஆசாரிப்பு கூடாத்தின் பணிவிடையைச் செய்கிற அவர்களுடைய வேலைக்காக இஸ்ரவேலருக்குள் எவ்வ எல்லாவற்றிலும் தசமபாகத்தை அவர்களுக்கு சுதந்தரமாக கொடுத்தேன்” என்றார்.

ஜினங்கள் மட்டும் அல்ல. ஊழியரும் தங்க ஞக்கு தேவன் கொடுப்பதில் இருந்து தசமபாகத்தை கொடுக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டவராகிய இயேசு, “கொடுங்கள் அப்பொழுது உங்களுக்கு கொடுக்கப்படும்” என்றார். என் நாமத்தினிமித்தம் ஒரு கலசம் தண்ணீர் கொடுத்தாலும் அதற்குரிய பலனை அடையாமல் போவ தில்லை என்று அவர் கூறினார்.

!!!!விசுவாசிகள் மன்றாட்டு!!!!

★ உயிர்த்த இயேசுவே, நீர் மாட்சியுடன் உயிர்த்தெழுந்த செய்தியை முதன் முதலாக பெண்களுக்கு அறிவித்து அவர்களையும் உமது நற்செய்தியை அறிவிக்கும் தூதுவர்களாக ஏற்படுத்தி உயர்த்தியதுபோல இன்றைய திருச்சபையிலும், சமுதாயத்திலும் பெண்கள் மாண்புடன் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று ஆண்டவரே உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

★ கருணையின் இறைவா, ‘ஓசான்னா’ என்று ஆர்ப்பரித்து பாடி இன்று உம்மை வாழ்த்திய நாங்கள் அன்றைய கால யூத மக்களைப்போல மறுதலிக்காமல் எந்த சூழ்நிலையிலும் உம்மை உறுதியாக விசுவாசிக்கும் ஆற்றலைத் தந்தருளும்படி ஆண்டவரே உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

★ மாட்சிமை மிக்க இறைவா, உமது திருமகனை இருளின் பிழயிலிருந்தும், சாவிலிருந்தும் மகத்துவத்துடன் உயிர்த்தெழுச் செய்தீரே... நாங்களும் அவரது பாடுகளில் பங்கேற்ற இறுதி நாளில் அவருடன் உயிர்த்தெழுச் செய்தருள அருள்புரியும்படி ஆண்டவரே உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

“என் ஆலயத்தில் ஆகாரம் உண்டாயிருக்கும் படித் தசமபாகங்களையெல்லாம் பண்டகசாலையிலே கொண்டு வாருங்கள். அப்பொழுது நான் வானத்தின் பலகணிகளைத் திறந்து, இடங்களைளாமர்ப்போகுமட்டும் உங்கள்மேல் ஆசீர்வாதத்தை வருஷிக்கமாட்டேனோவென்று அதினால் என்னைச் சோதித்துப் பாருங்கள் என்று சேனைகளின் கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”

(மல் 3:10) மேலும் உன் பொருளாலும் உன் விளைவின் எல்லா பலன்களாலும் கர்த்தரைக் கனம் பண்ணு. அப்பொழுது உன் களஞ்சியங்கள் பூரணமாய் நிரம்பும். உன் ஆலைகளில் திராட்சை ரசம் புரண்டோடும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆக, தேவனுக்கு கொடுப்பது அவரை கனம் பண்ணுவதற்குச் சமம்.

மேலும் அது நன்றி செலுத்துதலை வெளிப்படுத்துகிறது. எப்படி எனக்குக் கிடைத்திருப்பதெல்லாம் தேவன் கொடுத்தது. அதிலிருந்து அவருக்கு அவருடைய ஊழியம் நடைபெற நான் அவர் கட்டளையின்படி தசமபாகம் கொடுக்கிறேன் என்று பொருளாகும்.

ஆண்டவருக்குக் கொடுத்து ஒரு மனிதனும் குறைவுபட்டதுமில்லை. தரித்திரானதும் இல்லை. ஆளால் கொடுப்பதை உற்சாகமாய்க் கொடுக்கவேண்டும். கொடுத்தால் தேவன் கொடுப்பார்தான். ஆளால் உங்களுடைய நினைவு தேவ கட்டளையின்படி கொடுக்கிறேன் என்று தாளிருக்க வேண்டுமெயொழிய நான் இவ்வளவு கொடுத்துள்ளேன். பதிலுக்கு தேவன் எனக்கு இவ்வளவு தருவார் அல்லது தரவேண்டும் என்ற எண்ணாம் தவறானது.

தேவன் கொடுத்துள்ளதற்கு நாம் தேவனுடைய ஊழியத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டுமேயொழிய நான் கொடுப்பதற்கு பதிலுக்கு தேவன் கொடுக்கவேண்டும் என்பது தவறானது.

பஞ்சகாலத்தில் ஒரு விதவையும், அவள் மகனும் கடைசியாக உள்ள மாவை வைத்து ரொட்டி சுட்டு சாப்பிட்டுவிட்டுச் சாகலாம் என்று இருந்தபொழுது, எவியாதீர்க்கதரிசி அங்கு சென்று அவளிடம் “தண்ணீரையும், முதலாவதாக ஒரு ரொட்டியையும் சுட்டு எடுத்துக் கொண்டு வா” என்றார்.

திரும்ப உனக்கு தேவன் நிறைய தருவார் என்று எதுவும் கூறவில்லை. அந்த விதவை திரும்ப கிடைக்கும் என எதிர்பார்க்கவுமில்லை. எவியாவுக்கு சுட்டுக்கொடுத்தாள். வேதம் கூறுகிறது பஞ்சகாலம் முடியும்வரை அவருக்கும், அவன் மகனுக்கும் வேண்டிய மாவையும், என்னெனையையும் தேவன் கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார் என்று. தேவ மனிதனுக்கு ஆகாரக் குறைவு ஏற்பட்டபோது தனக்குள்ளதையும் கொடுத்து உதவிய அவளையும், அவள் மகனையும் ஆண்டவர்களைவிடவில்லை ஆசீர்வதித்தார். அவள் கடைசியாக இருந்ததை கொடுக்க மனமற்று இருந்திருந்தால் அதை சாப்பிட்டின் இருவரும் மரித்துப் போயிருப்பார்கள். ஆளால் அவர்கள் கொடுத்த போதோ தேவன் அபரிமிதமாக ஆசீர்வதித்தார். ஆகவே தேவனுடைய ஊழியம் நடைபெற நீங்களும் மன உற்சாகத்துடன் கொடுங்கள்.

எல்.ஜெ.தினகரன்

விவிலியம் கறும் குடும்ப அறநெறி

துக்கிரங்கால் பயிற்சி முகாமில் குடும்பம் பற்றி இரண்டு வரிகளில் ஒரு கவிதை ஒன்றை எழுத சொன்னார்கள். ஒருவர் குடும்பம் என்பது கொடுக்கல் வாங்கல் - பிக்கல் புடுங்கல்" என்றும் மாற்றவர் குடும்பம் என்பது, "மகிழ்ச்சியான வாழ்விற்கான மனங்களின் சங்கமம்" என்றும் எழுதியிருந்தனர். எனவே குடும்பத்தில் வாழும் மக்களிடையே இப்படிப்பட்ட வேறுபட்ட பார்வைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் "குடும்பம்" என்பதின் வேர்க்கொல் "கொடுத்தல்" என்பதாகும். அதாவது கணவனும் மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் தங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். பின்னளைகள் பிறந்தவுடன் தங்களையே பின்னைகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இவ்வாறு நல்ல பின்னைகளை நாம் வாழும் சமூகத்திற்குக் கொடையாகக் கொடுக்கிறார்கள். படைப்பின் தொடக்கத்தில் இறைவன் குடும்பத்தை மானிட சமூகத்திற்குக் கொடையாகவே கொடுத்துள்ளார்.

நாம் ஏற்கனவே அறிந்தபடி விவிலியத்தில் குடும்பம் இறைவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வனம் என்று திருச்சபையில் பலகாலம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தற்பொழுது இச் சிந்தனை திருச்சபையின் போதனையில் அதிக அழுத்தம் பெறவில்லை. ஏனெனில் குடும்பம் ஓர் (*Ecclesia Domestica*) இல்லத்திருச்சபையாக பார்க்கப்படுகிறது. இரண்டாம் வத்திக்கான சங்கத் தீன் ஏடுகளான திருச்சபை, பொதுநிலையினரின் திருத்தாதுப் பணி, மற்றும் இன்றைய உலகில் திருச்சபை ஆகிய ஏடுகள் இக்கருத்தை முன்வைத் துள்ளன. ஏனெனில் திருச்சபை என்பது "படிநிலை நிறுவனம்" (*Hierarchical Church*) என்ற சிந்தனை அழுத்தம் குறைந்து திருச்சபை ஓர் "உறவுநிலைச் சமூகம்" (*Communion of the Faithful*) என்பது அழுத்தம் பெறுகிறது. இந்தச் சிந்தனையின் அடிப்படையிலேதான் குடும்பம் ஒரு நிறுவனம் என்ற அழுத்தம் குறைந்து சமூகம் என்ற அழுத்தம் பெறுகிறது. ஏனெனில் பழைய ஏற்பாடின்படி, இறைவன் தொடக்கத்தில் மனிதர்களைப் படைக்கும்பொழுது அவர்களை ஒரு சமூகமாகவே படைத்துள்ளார். இவ்வாறு இந்த உறவுச் சமூகம்

மறைந்து உலகில் மணம் பரப்ப எத்தகைய அறநெறியை விவிலியம் நமக்கு உரைக்கிறது என்பதை இப்பகுதியில் காண்போம்.

2.1. பழைய ஏற்பாட்டில் குடும்ப அறநெறி

இளைஞன் ஒருவன் கண் மருத்துவரிடம் "டாக்டர், எனது கண்களுக்கு எப்பொழுது பார்த்தாலும் பெண்களாகவே தெரிகின்றனர். இது கிட்டப்பார்வையா? அல்லது எட்டப்பார்வையா?" என்று கேட்டான். அதற்கு அந்த மருத்துவர். "இது கிட்டப்பார்வையும் அல்ல; எட்டப்பார்வையுமல்ல; மாறாக இது கெட்டபார்வை" என்று பதிலளித்தார். இவ்வாறு பழைய ஏற்பாட்டைச் சிலர் தங்கள் கருத்துக்கேற்றபடியே பார்க்கின்றனர். தங்களுக்குச் சாதகமான விளக்கத்தைப் பல்வேறு குடும்பங்களில் காணக்கிடக்கின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, ஆதாம-ஏவான், ஆபிரகாம்-சாரா, ஈசாக்கு-ரெபேக்கா, எல்கானா-அன்னா மற்றும் தொபியா-சாரா என்பவர்கள் வாழ்வை ஆய்வுசெய்து இன்றைய குடும்பங்களுக்கு எத்தகைய அறநெறியை முன் வைக்கின்றனர் என்பதை இப்பகுதியில் பார்போம்.

அ. ஆற்றிலை உறவுக்கான அழைப்பு

திருக்கியில் ஒரு மேம்பாலத்திற்கு அடியில் 15இலிருந்து 17 வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களை பீடி மற்றும் கிகிரெட் குடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது அப்பக்கமாகச் சென்ற ஒருவர் 'எம்ப்பா இப்படி சிறுவயதிலேயே பீடி மற்றும் கிகிரெட் குடித்துக்கொண்டு உங்க உடலை அழிச்சிக்கொள்ள்ங்க?' என்றார். அதற்கு அப்பையன்கள் 'ஜயா! எங்க வீட்டில்

எப்பொழுது பார்த்தாலும் ஒரே சண்டையா இருக்கு. மன்றிமதியில்லை. எனவேதான் புண்பட்ட மனதை புகைவீட்டு ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம்" என்று பதிலளித்தனர். நம்முடைய குடும்பங்களில் இந்த உறவுநிலை மிகவும் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. எனவேதான், குடும்பங்களில் வன்முறை கணவன் மனை விக்கு எதிராகவும், மாமியார் மருமகளுக்கு எதிராகவும், மருமகள் வீட்டிலுள்ள மற்ற உறவினர்களுக்கு எதிராகவும் நிகழ்ந்து வருகின்றது.

அமெரிக்க அறநெறி இறையியலாளர் ஜோசப் செல்விங் திருமணம் என்பது உறவின் உச்சம் என்றும் அன்பு குறையாத ஆழமான உறவுவழியே குடும்ப வாழ்வு என்று குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் இந்த உறவு மனமக்களிடம் தொடங்கி பின்னைகள் மற்றும் உறவினர்கள் என்று விரிவிடைந்து உறவில் பிணைக்கப்பட்டவர்களாக வாழ்வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றார். எனவே குடும்ப வாழ்வில் நல்லுறவை அனைவரிடமும் வளர்ப்பதே சிறந்த அறவாழ்வாகும். மேற்கூறிய பழைய ஏற்பாட்டுக் குடும்பங்களில் இந்த நல்லுறவு ஆழமாக இருப்பதை நாம் காணலாம். குறிப்பாக, ஆதாம மனிதகுலத்தின் தாயான (தொநு 2:23) என்று குறிப்பிடுகின்றார். தன் மனைவியை வேறொரு வராகப் பார்க்காமல் அவளைத் தானாகப் பார்ப்பதே உறவு ஆழப்படுவதற்கான தொடக்கம். கணவன் மனைவி தங்களை வேறொரு ஆளாகப் பார்த்தால் அங்கு உறவு வலுப்படுவதற்கான சாத்தியமில்லை.

- அருள்தந்தை, ஜீவாஜ்

உயிர்த்த நிறையன்

இறந்தும் வாழ்கிறார் என்பதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு இடமில்லை (உரோ 14: 8, 9) ஆகவேதான் “கிறிஸ்து உயிருடன் எழுப்பப்படவில்லையென்றால் நாங்கள் பறைசாற்றிய நற்செய்தியும் நீங்கள் கொண்டிருக்கும் நற்செய்தியும் பொருளந்தாய் இருக்கும்” (1 கொரி 15:14) என்பது பவுளின் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை.

“என் மீட்பர் உயிரோடு இருக்கிறார்” (யோபு 19:25) என்னும் கூற்றுக்கு வலுச்சேர்க்கும் விசுவாச அறிக்கைதான் இயேசு உயிர்த்தெழுத்தார் என்னும் நம்பிக்கையாகும். ஆயினும் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் ஒரு மறைபொருள் கருத்தாகும்.

உயிர்த்த இயேசுவை மாட்சிமைக்குரிய உடல் கொண்டவர் என்று புதிய ஏற்பாடு விளக்குகிறது. அதாவது மனிதனாய் வாழ்ந்த இயேசுவின் உடலுக்கும் உயிர்த்தெழுந்த இயேசுவின் உடலுக்கும் வேறுபாடு கள் உள்ளன. மனிதனாய் வாழ்ந்த பொழுது இயேசு பல ஊர்களுக்கும் நகரங்களுக்கும் நடந்து சென்றார். ஆனால் உயிர்த்தெழுந்த உடல் கொண்டபொழுது பூட்டிய கதவுகளுக்கு உள்ளே புகுந்தும் வருகிறார்.

தொலை தூரத்தில் உள்ள நகரத்தில் நொடிப் பொழுதில் தோற்றம் தருகிறார். மனிதனாய் உடலெடுத்த இயேசுவை எளிதில் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடித்தது. ஆனால் உயிர்த்த இயேசுவை அவ்வளவு எளிதில் அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. உயிர்த்த இயேசுவை எங்கே காண்பது எப்படிக் காண்பது? என்பது ஒரு விசுவாசத் தேடல் ஆகும். நற்செய்தி நால்களில் இயேசுவின் உயிர்ப்பைப்பற்றிய நிகழ்வுகளின் அடிப்படையில் உயிர்த்த இயேசுவின் அடையாளங்களைச் சிந்தனையுடன் தேடுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

“கி றிஸ்துவையும் அவர் தம் உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையையும் அறிய விரும்புகிறேன்... அப்பொழுதுதான் நானும் இறந்தோருடன் உயிர்தெழு இயலும்” (பிலி 3:10, 11) தமஸ்கு செல்லும் சாலையில் உயிர்த்த ஆண்டவரைச் சந்தித்த புனித பவுல் இந்த உயிர்ப்பின் கிரை அனுபவத்தை ஆழப்படுத்துவதற்காக பதி னான்கு ஆண்டுகள் அரேபியா பாலைவனத்தில் அமைதியில் ஆழ்ந்தும் (கலா 11:7, 2:1) தொடர்ந்து உயிர்த்த இயேசுவின் அனுபத்தில் வளர்ந்தும், பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பிலிப் பியருக்கு எழுதிய திருமுகத்தில் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

புனித பவுலைப் பொறுத்தமட்டில் கிறிஸ்து

1] கவிலேயாவில் உயிர்த்த இயேசு

இயேசுவின் உடலில் பூசுவதற்கென்று நறும் னப் பொருட்டகளுடன் பெண்கள் பலர் கல்லறைக் குச் சென்றார்கள். அங்கேதான் அவர்களுக்கு ஆச்சியம் ஊட்டும் நிகழ்வு நடந்தது; செய்தி விடத்தது. வெண்ணிற்க தொங்கலாடை அணிந்த இளைஞர் (வான்ததூதர்) அப்பெண்ணிடம் தீகிலுர வேண்டாம்; சிலுவையில் அறைப்பட்ட நாசரேத்து இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள். அவர் உயிருடன் எழுப்பப்பட்டார். நீங்கள் புறப்பட்டுச் செல்லுங்கள். “உங்களுக்கு முன்பாக அவர் கவிலேயாவுக்குப் போய் கொண்டிருக்கிறார்; அவர் உங்களுக்குச் சொன்னது.” என்றார் (மாற் 16:6 - 7)

இயேசுவின் உடலை வைத்த கல்லறை வெற்றுக் கல்லறையாய் மாறிப்போனது. உயிர்த்த இயேசுவைக் காணவேண்டுமெனில் கவியோவுக்குச் செல்லுமாறு நாம் அறிவுறுத்தப்படுகிறோம். யோவான் 146இல் நத்தனிமேல், நாசரேத்திலி ருந்து நல்வது எதுவும் வரமுடியுமோ என்று கேட்டார். இந்த நாசரேத்து கவிலேயாப் பகுதியில்தான் இருக்கிறது. ஹுக்கா 13:1-இல் பலி செலுத்திக் கொண்டிருந்த கவிலேயாரைப் பிளாத்துக் கொன்றான் என்று கறைப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து நாம் அறிவுது என்னவென்றால், கவிலேயா என்பது அந்நாளில் ‘யுதர்களுக்கு கலகக்காரர்களின் கோட்டையாக, புரட்சியாளர்களின் பூமியாக இருந்துள்ளது. அதாவது பிரச்சினைக்குரியவர்கள் வாழ்ந்த இடம்தான் கவிலேயா ஆகும். உயிர்த்த இயேசுவைக் காண வேண்டுமாயின் நாமும் கவிலேயா

வுக்குச் செல்ல வேண்

டும். இதையே உருவகமாகச் சொல்வதென்றால் அதாவது பிரச்சினைகள், குழப்பங்கள், கஷ்டங்கள் நிறைந்த இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அங்கே தான் உயிர்த்த இயேசுவை நாம் கணமுடியும். இன்று நமது குடும்பங்கள், நாம் வசிக்கும் தெருக்கள், நாம் பணிபுரியிம் இடங்கள்... பங்குகள், இயக்கங்கள், அமைப்புகள் அனைத்தும் பிரச்சினைகள் நிறைந்தவையாக இருக்கின்றன. பிரச்சினைகளைக் கண்டு ஒதுங்கிவிடாமல் ஈடுபாட்டுடன் உழைக்கும்போது உயிர்த்த இயேசு அங்கே பிரசன்னமாகிறார்.

2] தோட்டக்காரரில் உயிர்த்த இயேசு

யோவான் நற்செய்தி 2011-18 முடிய உள்ள நிகழ்வில் மகதலா மரியாவுக்கு உயிர்த்த ஆண்டவர் காட்சி தரும் நிகழ்வை வாசிக்கிறோம். இயேசுவைத் தேடிவந்த மரியாவுக்கு தோட்டக்காரர் உருவில் இயேசு நிற்கிறார் என்பது தெரிய வில்லை. அவரிடமே, “ஜயா! நீர் அவரை தூக்கிக் கொண்டு போயிருந்தால் அவரை எங்கே வைத்தீர் எனச் செல்லும். நான் அவரை எடுத்துச்செல்வேன்” என்றார். மனிதவரு எடுத்த இயேசுவோடு மிகவும் நெருங்கி பழ்கியிருந்தும் இப்பொழுது அவர் உயிர்த்துள்ளதால் அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்ள மரியாவால் முடியவில்லை. உயிர்த்த இயேசுவை தோட்டக்காரர் போன்ற ஏழைகள், சாமானியர்கள், தொழிலாளர்கள், நம்மிலும் தாழ்ந்தோரில் காணவேண்டும் என்று இந்த நிகழ்வு சுட்டிக்காட்டுகிறது. உயிர்த்த இயேசு இவர்களின் வடிவில்தான் இன்று தோற்றம் அளிக்கிறார்... 1 அரசர்கள் 10:1-13-இல் பேரரசர் சால மோனைச் சந்திக்க சேபா நாட்டு அரசி வருகிறார். “அவர் உண்டுவந்த உணவு வகைகள், அவருடைய அலுவலரின் வரிசைகள், பணியாளர்களின் கறுசறுப்பு, அவர்களுடைய சீர்டை, பானம் பரி மாறுவோரின் திறமை...” இவற்றைக் கண்டு அரசி பேச்சற்றுப்போனார் (10:5) ஒரு மனிதன் உயர்ந்தவன், சிறந்தவன், நல்லவன், வல்லவன் என்பது அவன் தனக்குக்கீழ் இருக்கும் மனிதர்களை நடத்தும் பண்பிலிருந்து தெரிகிறது.

நமது வீடுகள், அலுவலகங்கள், பங்குகள், பள்ளிகள், கல்லூரிகள் இவற்றில் வேலைபார்க்கும் தோட்டக்காரர் போன்ற பணியாளர் எவ்விதம் உடுத்துகிறார்கள்? நியாயமான ஊதியம் தாப்படுகிறதா? அவர்களுடைய மனித மாண்பு மதிக்கப்படுகிறதா? என்பதெல்லாம் சில அடிப்படையான கேள்விகள் ஊரெல்லாம் உயிர்த்த இயேசுவைத் தேடியது போதும். அவர் நாம் வாழும் இடத்திலேயே தோட்டக்காரர் போன்ற எனியவர்களின் தோற்றத்திலேயே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிவோமா?

- தொடரும்
- பேரங்கள்ந்தை. ஜோயிக்ஸ்

மகையன் நீலங்கை

“அவர் காற்றுக்கு ஒதுக்காகவும், பெருவெள் எத்துக்குப் புகவிடமாகவும் வறண்ட நிலத்துக்கு நீர்க்கால்களாகவும், விடாய்த்த பூரிக்கு பெருங் கனமலையின் நிழலாகவும் இருப்பார்”

(சங்கீதம் 34:8)

“நிழல்” என்பது மனிதனுக்கு மிகவும் தேவையான ஒன்று. வெயிலில் கணைத்துப் போகும் ஒருவருக்கு “நிழல்” என்பது “இளைப் பாறுதல்” தரும் ஒன்று!

அதேபோன்று தான் வாழ்க்கையில் இன்னல்கள், துன்பங்கள் மத்தியில் கடந்து செல்லுகிற நமக்கு இளைப்பாறுதல் தருவதற்காக ஆண்டவர் தமிழ்நடையை கண்களை நம்மீது வைத்திருக்கிறவராக இருக்கிறார் (2 நாளா. 16:9, சங். 11:4; 34:15, 1 பேதுரு 3:12). அவர் பெருங்கனமலையில் நிழலாய் இருக்கிறபடியால் உங்கள் மனதின் கவலைகளையெல்லாம் மாற்றி, தமது தெய்வீக இளைப்பாறுகளைத் தந்து, உங்களை ஆசீர்வதித்து வழி நடத்துவார்.

மரியாளின் சகோதரியாகிய மார்த்தாள் தன் வீட்டுக் கவலையினால் பாரம் கொண்டவளா

கர்த்தர்

யிருந்தாள். ஆண்டவரே அவ ரைப் பார்த்து, “மார்த்தாளே! நீ அனேக காரியங்களைக் குறித்து கவலைப்பட்டு கலங்கு கிறாய். தேவையானது ஒன்றே! மரியாளைப் போல உன்னை விட்டெடுப்பாத நல்ல பங்கை மட்டும் தேடு” என்றார் (லூக்கா 10:40-42). அப்படித்தான் அவர் இன்று உங்களோடும் பேச வார்.

ஒரு கல்லூரியில் தங்களுடைய படிப்பை படித்து முடித்த சில தோழிகள் யாவருக்கும் உடனடியாக வேலை கிடைத்தது. ஆனால், அவர்களுள், ஒரே ஒரு பெண் மட்டும் வேலை கிடைக்காதபடியால் மிகுந்த பாரமடைந்தாள். அவளுக்கு ஒரே கவலை. ஆனால், அடுத்த வினாடி, “நான் ஏன் கவலைகளை கூமகக் கவனிப்பேன். அதற்கு தான் என் நேசர் இயேசு என் கோடேகூட இருக்கிறாரே!” என்று சொல்லி மூழங்காற்படியிட்டாள். தன் உள்ளத்தின்

கிலேசங்களெயல்லாம் அவர் பாதத்தில் ஜெபத்தில் மூலம் ஊற்றி, ஸ்தோத்திரத்தோடு தன் ஜெபத்தை முடித்தாள் (பிலி.4:6,7). அதுவரை பாரப்பட்டிருந்த அவள் உள்ளம் தெய்வீக சமாதானத்தால் நிரம்பியது.

சில நாட்கள் கழித்து, அவள் எதிர்பார்த்ததற்கு மேலாக ஒரு நல்ல நிறுவனத்தில் அவளுடைய சிநேகித்திகளுக்கு மேலான அளவில் ஆண்டவர் ஓர் உயர்ந்த வேலையைக் கொடுத்தார். ஆம்! கண்ணோடு, பாரத்தோடு காத்திருந்த அவள் வாழ்க்கையில் ஆண்டவர் கண்மலையின் நிழலாக இருந்த அவளை ஆசீர்வதித்து காத்து வழிநடத்தி னார்.

சில நேரங்களில் நெடு நாட்களாக ஆசீர்வாதங் களைப் பெற காத்திருக்க வேண்டியது நேரிடலாம். சோர்ந்து போகாமல், கர்த்தரை உறுதியாய் பிடித் துக்கொள்வீர்களானால், ஜீவ விருட்சம்போல்,

விரும்பின்து, நிழலாகிய கர்த்தரிடமிருந்து வரும் (நீதி.13:12).

அன்பானவர்களே, நீங்களும்கூட பற்பல பாரங்கள் நிறைந்தவர்களாக, வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களா? இன்றே நீங்களும் முழங்காற்படியிட்டு, ஆன்டவரிடம் உங்கள் பாரங்களைச் சமரப்பியுங்கள் (சங்.55:22).

ஜெபம்: “அன்பின் இரட்சகரே! கண்மலையின் நிழலாக என்னை காத்த நீர், இப்பொழுதும் கூட இந்த உபத்திரவத்தின் மத்தியிலும் எனக்கு இளைப்பாறுதலைத் தருவீர் என்று விசுவாசித்து உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன். இந்த ஜெபத்தை கேட்கிற படியால் உமக்கு ஸ்தோத்திரம்! நாமத்தில் பிதாவே, ஆமென்ன!”

- போல்ராஜ்

போரும் துன்பமும் இல்லாத காலம் வருமா?

நம் நாட்டில் ஏராளமான ஆட்கள் போரில் பலியானார்கள். அவர்களின் துன்பத்தைப் பார்க்கையில் இந்தக் கேள்வி நம் மனதில்

எழும்.

இதற்குப் பதில் கூறுகிறது பைபிள்.

எதிர்காலத்தில் பூமியெங்கும் சமாதானத்தைக் கொண்டு வரப் போவதாக கடவுள் முன் கூட்டியே தெரிவித்திருக்கிறார். அவருடைய ஆட்சியில் மனிதர்கள் இனி யுத்தத்தைக் கற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதற்கு மாறாக, தங்கள் பட்டயெங்களை மண்வெட்டிகளாக அடிப்பார்கள். (ஏசாயா 2:4)

எல்லாவித அநியாயத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் கடவுள் முடிவுகட்டுவார். “அவர்களுடைய கண்ணீர் யாவையும் தேவன் துடைப் பார்; இனி மரணமுமில்லை; துக்கமுமில்லை; அலறுதலுமில்லை, வருத்தமுமில்லை; (இன்றுள்ள அநியாயங்களும் துன்பங்களும் உட்பட) முந்தினவைகள் ஒழிந்துபோயின்” என்று பைபிள் வாக்குறுதி அளிக்கிறது - வெளிப் படுத்துதல் 21:3, 4. சங்கீதம் 37:10, 11; 46:9; மீகா 4:1-4 ஆகிய வசனங்களைப் பாருங்கள்.

சாகும்போது நமக்கு என்ன ஏற்படுகிறது?

மனிதனாகப் பிறந்த நம் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்தக் கேள்வி ஏதோ ஒரு கட்டத்தில் நிச்சயமாக எழும். ஒருவர் சாகும்போது அவருடைய ஆவிலி உடலை விட்டுப் பிரிந்துசென்று எங்கேயோ வாழுவதாக உலகிலுள்ள அநேகமதங்கள் கற்பிக்கின்றன. இறந்தவர்களின் ஆவிகள் நமக்கு நன்மையோ தீமையோ செய்யலாம் எனச் சிலர் நம்புகிறார்கள். கெட்டவெர்களுக்கு கடவுள் நரக தண்டனை அளிப்பார் என்றும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பில் அவர்கள் என்றென்றும் வதைக்கப்படுவார்கள் என்றும் சிலர் நம்புகிறார்கள்.

ஆனால் இவற்றையெல்லாம் நிராகரிக்கிறது கிறிஸ்தவம்.

இறந்தபோன ஒருவரால் கேட்கவோ பார்க்கவோ, பேசவோ, யோகிக்கவோ முடியாது. ‘மரித்தவர்கள் ஒன்றும் அறியார்கள்’ என்று பிரசங்கி 9:5 சொல்கிறது. இறந்தவர்களால் எதையும் தெரிந்துகொள்வோ உணரவோ முடியாது; ஆகவே அவர்களால் நமக்கு நன் மையோ தீமையோ செய்ய முடியாது.

ஆதியாகமம் 3:19, பிரசங்கி 9:6, 10 ஆகிய வசனங்கள் இதை இன்னும் உறுதி செய்யும்.

வெள்ளின் நுந்தைந்தாரு அதிசயம் நிகழ்ந்திய ஆண்டவர்

அப்போது இரவு பன்னிரண்டு முப்பது மணி யாயிருந்தது. கென் குடும்பத்தினர் முதல் நாள் இரவு மனதுக்கு மகிழ்ச்சி யூட்டும் வாணவேடிக்கை ஒன்றை ஆர்வத்துடன் வெகுநேரம் கண்டு களித்துவிட்டு உறங்கச் சென்று அசந்து தாங்கிக் கொண்டிருந்தனர்.

நள்ளிரவு பன்னிரண்டாம் மணிக்கு தொலைபேசி மணி அடித்தது. நல்ல உறக்கத்திலிருந்த கென்னும் அவரது மனைவி விசாவும் வந்த தொலைபேசி அழைப்பு தவறான எண்ணுடையதாக இருக்கும் என சற்றுநேரம் விட்டுவிட்டனர்.

ஆனால் அது மீண்டும் ஓவிக்கவே, ஏதேனும் அவசரச் செய்தியைக் கொண்டு வருவதாகக் கூட இருக்கலாம் என்ற நினைத்து, கென் படுக்கையிலிருந்து எழுந்து தொலைபேசியை எடுத்துப் பேசி னர். மறுமுனையில் கெனின் தங்கை “அம்மாவும் அப்பாவும் ஒரு கார் விபத்தில் சிக்கிக் கொண்டனர், தற்போது மருத்துவமனையில் இருக்கிறார்கள். அப்பாவுக்கு நிறைய உள்காயங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதால் அவரை ஹெலிகொப்டர் மூலம் ‘அல்லேகெனி’ பொது மருத்துவமனைக்குக் கூட்டிச் செல்கிறார்கள் என்ற செய்தியைத் தெரிவித்தார்.

தொலைபேசியில் சொல்லப்பட்ட செய்தி கென்னுக்கும், விசாவுக்கும் அதிச்சியைத் தந்து வருத்தத்திற்குள்ளாக்கியது. விசாவும் கென்னும் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். விபத்தில் சிக்கிய அம்மா அப்பாவைப் பார்ப்பதற்கு இன்டியானாவிலிருந்து சமார் நானுறு கிலோ மீற்றர் தூரம் இரவு முழுவதும் தூங்காமல் பயணம் செய்தே ஆக வேண்டும் என எண்ணிக் கொண்டிருந்த அவர்கள் எப்படியும் அம்மா அப்பாவைப் பார்த்தே ஆக வேண்டும் எனப் பிரயாணத்திற்குத் தயாரானார்கள்.

சில நிமிடங்களில் தாங்கிக் கொண்டிருந்த

மகனை எழுப்பி பிரயாணத்திற்குத் தயார்படுத்தி, சில துணிமணிகளையும் தங்களுடைய வேளில் எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டு பயணத்தைத் தொடங்கினார்கள். மிகுதிக் கதையை அவரே சொல்கிறார்.

ஏழு மணி நேரப் பயணம் முடிந்த போது எனது அத்தையைத் தொடர்பு கொண்டு தந்தையின் தற்போதைய நிலை பற்றி விசாரித்தேன். தந்தைக்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டதாக வும், இரண்டு விலாக்களிலும் உள்ள விலா எலும் புகளும் உடைந்துள்ளதாகவும், உடலின் உள்ளே ரத்தக்கசிவ இருப்பதாகவும் அத்தை தெரிவித்தார்.

மேலும் விபத்துக்குக் காரணமானவர் அதிகம் மது குடித்து விட்டு வாகனம் ஓட்டி வந்தார் என்ற செய்தியும் அறிந்து வேதனையினாலே ஆத்திரமும் பீறிட்டு வந்தது.

இருப்பினும் அதனைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டோம்.

காலை பத்து மணிக்கு அல்லே கெனி பொது மருத்துவமனையை அடைந்தோம்.

அங்கே அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்ட பின்பு என தந்தையைப் பார்ப்பதற்காக, என தங்கை, தங்கையின் கணவர் மற்றும் மாமா ஆகியோர் அவசர சிகிச்சை பிரிவுக்கு வெளியே காத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அனுமதிக்கப்பட்டவுடன், நானும் என தங்கையும் உள்ளே சென்று தந்தையைப் பார்த் தோம்.

செயற்கை சுவாசக் கருவி பொருத்தப்பட்டு, உடலில் பல பாகங்களிலும் குழாய்கள் பொருத்தப்பட்டும் இருந்தன.

என தந்தையால் பேச முடியவில்லை, அதிகப்படியான உடல் வலியில் அவர் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

இந்த நிலையில் தந்தையைக் காண்பதற்கு

மனம் சஞ்சலப்பட்டது. செய்யப்பட்ட சிகிச்சைக்கு அவர் நன்றாக இருக்கிறார் என்று நர்ஸ் தெரி வித்த போதிலும், தந்தையின் நிலை நன்றாக இல்லை என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன்.

விபத்துக்குக் காரணமானவனைப் பற்றிச் சிந் தித்துக் கோபம் கொள்வதைக் காட்டிலும், சிகிச்சையில் இருந்து வரும் பெற்றோருக்குச் செய்ய வேண்டியதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தேன். சீக்கிரம் காயங் கள் ஆறு வதற்கும், முழுவதும் குணமடைவதற்கும் மன நாடான்னி நேராக பிரார்த்தனைக் கூடத்திற்குச் சென்றேன்.

தூக்கமின்றி, உணவின்றி ஓவ்வொரு நிமிடத் தையும் பிரார்த்தனையில் செலவழித்து ஆபத்தில் காக்கவல்ல இயேசு பிரானை வேண்டினேன்.

என்னோடு மற்றவர்களும் சேர்ந்து பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டனர். எங்களுடைய பிரார்த்தனையை ஆண்டவர் கேட்கத் தொடங்கிவிட்டார்.

என் தந்தை தற்போது ஆசுவாசப்படுத்தப் பட்ட வராகவும், அமைதியாகவும் தென்பட்டார். நன்றா கத் தூங்கவும் செய்தார். இரண்டு நாட்கள் ஆன பின்பும் தந்தையின் நிலையில் எந்த முன் னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. முன்னேற்றம் ஏற்படாது என்றே தோன்றியது. இன்னமும் அவர் செயற்கை சுவாசத்திலேயே வைக்கப்பட்டிருந்தார்.

செய்த பிரார்த்தனைகள் அனைத்தும் வீண் தானா, இனி பிரார்த்திப்பதையே நிறுத்திக் கொள் ளலாமா என்ற எண்ணமும் எனக்கு எழுந்தது. ஒரு மெல்லிய குரல் “மண்டியிட்டு தாழ்மை யுடன் ஆண்டவரைப் பிரார்த்தனை செய்” எனக் கூறியது என் காதில் கேட்டது.

நான் பிரார்த்தனையில் எந்தக் குறையும் வைக்கவில்லையே, ஒருவேளை மற்றவர்களுக்காகவும் நான் பிரார்த்திக்கத் தவறிவிட்டோனா? இருசுக்கர வாகன விபத்தின் காரணமாக அடுத்த அறையில் நினை வற்ற நிலையிலிருந்த டான் மில்லரின் உடல்நிலை தேநிடவும் பிரார்த்தித்தேன்.

அடுத்த நாளில் அனைவரும் ஆசுசரியப்படும் படியான சம்பவங்கள் நடைபெற்றன.

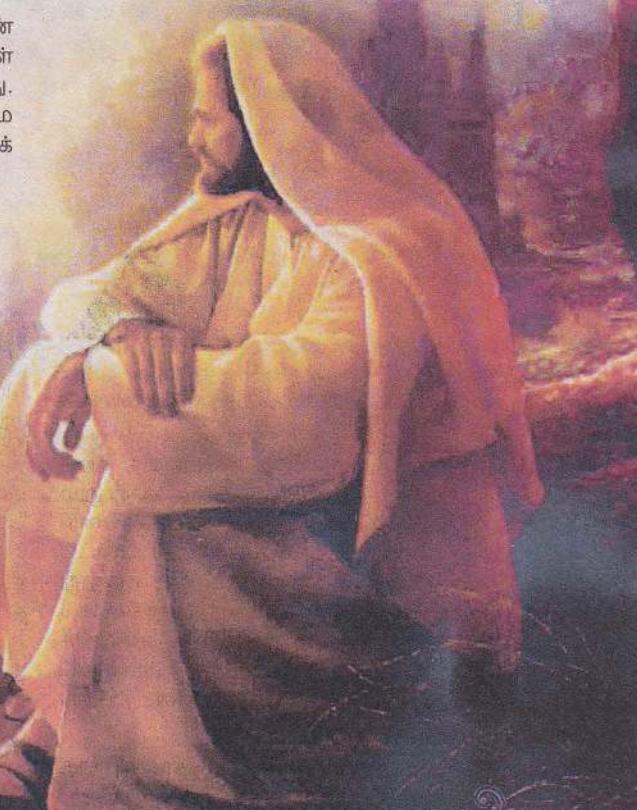
பதினெந்து தினங்களுக்குப்பிறகு அடுத்த அறையின் டான் மில்லர் கண் திறந்து பார்க்க ஆரம்பித்தார்.

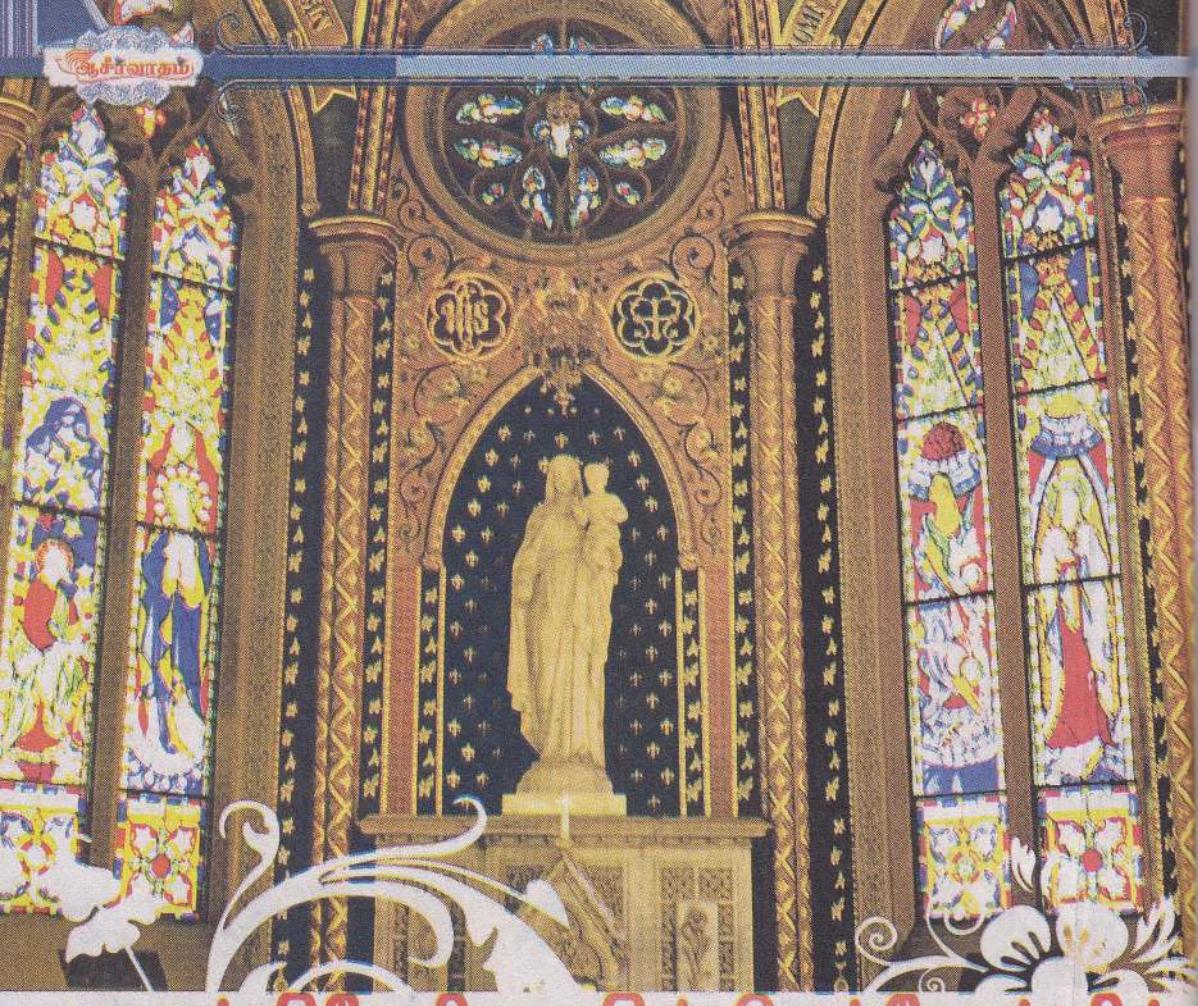
நான் எப்படியும் கர்த்தரின் கருணையால் உயிர் பிழைத்துக் கொள்வேன் என அனைவருக்கும் சொல்வதைப் போவிருந்தது. அவர் கண் விழித்தது.

தந்தையின் அறையில் தந்தை எழுந்து சிரித்தபடி உட்கார்ந்து கொண்டு அனைவரிடமும் மகிழ்ச்சியாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தது ஆசுசரியத் திலும் ஆசுசரியமாக இருந்தது.

அன்பின் நேராம் இயேசு பிரான் வேத னையில் இருப்போன் பிரார்த்தனைக்கு எப்பொழுதும் செவிமடுக்கத் தவறுவதில்லை என்பதை யும், தெய்வீக அதிசயங்களின் வாயிலாக தமது பிள்ளைகளை அவர் ஆசீர்வதிக்க தாமதிப்ப துமில்லை என்பதையும் இந்தச் சம்பவங்கள் தெள்ளத் தெளிவாய் எடுத்தியம்புகின்றன.

- அவி

அவஸ்திரேவியாவின் மெல்போர்னில் முதலாவது கத்தோலிக்கப் பேராலயம்!

அவஸ்திரேவிய தேசத்தின் ஒரு மாகாணமான விக்டோரியாவில் 1800ஆம் ஆண்டிலிருந்தே தேவாலயங்கள் பலவும் மிகச்சிறந்த முறையில் எழுப்பப் பட்டன.

“விக்டோரியாவின் தாய் தேவாலயம்” என்க சொல்லப்படுகின்ற செயின்ட் பிரான்சிஸ் தேவாலயம் 1841ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1845ம் ஆண்டிற்குள் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இத்தேவாலயம் கட்ட தேர்வு செய்யப்பட்ட இடமானது மெல்பேர்னின் கத்தோலிக்க தேவாலயம் கட்டுவதற்காகத் தேர்வு செய்யப்பட்டிருந்த அதே இடமாகும்.

மெல்பேர்னின் தலைமைப் பாதிரியார் பிரான்சிஸ் அருட்தந்தை பேட்டரிக் ஜூபியா கெகன் 1839ஆம் ஆண்டில் இங்கு வந்ததைந்தவுடன், தற்போது செயின்ட் பிரான்சிஸ் தேவாலயம் அமைந்துள்ள இடத்தில் தற்காலிகமான ஒரு அமைப்பு

பிரார்த்தனைக்காகவும், இதர கிறிஸ்தவ சடங்குகளுக்காகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பின்னர் ஆலயம் கட்டுவதற்கான போதிய நிதி ஆதாரம் திரட்டப்பட்டவுடன், கட்டிடக்கலை நிபுணர் சாமுவேல் ஜாக்ஸன் என்பவரிடம் கட்டுமானப் பணிகள் ஓப்படைக்கப்பட்டன.

செயின்ட் பிரான்சிஸ் தேவாலயம் கட்டுவதற்கான அடிக்கல் நாட்டு விழா 1841ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் நான்காம் திகதி நடைபெற்றது. இத்தேவாலயத்தின் முதல் பிரார்த்தனைக் கூட்டம், முடிக்கப்பட்ட பிரார்த்தனைக் கூடத்தில் 1842ஆம் ஆண்டின் மே மாதம் இருபத்தி இரண்டாம் திகதி யன்று முறைப்படி நடத்தப்பட்டது.

முழுவதுமாகக் கட்டி முடிக்கப்பட்ட தேவாலயம் மதச் சடங்குகளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு விசுவாசிகளின் பயன்பாட்டுக்காகத் திறக்கப்பட்டது.

செயின்ட் பிரான்சில் தேவாலயம், மெல்பேர்ஸின் முதல் கத்தோலிக்கப் பேராலயமாக 1848ஆம் ஆண்டில் பிரைப் ஜேஸ்மஸ் அவிப் பியல் கூட்டு என்பவரால் அதிகாரபூர் வமாக அறிவிக்கப்பட்டது.

ஆனாலும் ஆலயத்தின் இந்தப் பேராலய அந்தஸ்து, 1860ம் ஆண்டில் செயின்ட் பேட்ரிக்ஸ் கத்தீட்டர்ல் கட்டி நிறைவு செய்யப்பட்டு வழிபாட் ஈற்காக திறந்தவுடன் இழக்கப்பட்டு விட்டது.

பிளஸ்ட் மேரி மெக்கில்லாப் கலந்து கொண்ட தேவாலயப் பிரார்த்தனைக் கூட்டம் 1850ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்றது.

அதே ஆண்டில் தலைமறைவுக் குற்றவாளியான நெட் கெல்விலின் பெற்றோர் திருமணமும் இத்தேவாலயத்தில் தான் நடைபெற்றது.

கத்தோலிக்க மிஷன் அலுவலகம், கத்தோலிக்க நல அமைப்பு, இனம் கிறித்துவத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கத்தோலிக்க மக்கள் சமூக அமைப்பு ஆகியவை அடங்கியிருந்தன.

தேவாலயத்தின் வடமேற்கு மூலையில் அமைந்திருந்த ஒரு பள்ளிக் கட்டிடம் “ஜீரிஸ் கிறிஸ்டியன் பிரதர்ஸ் லாஸ்ட் அவுஸ்திரேவியன் அப்போஸ்டலேட்” 1869இல் ஆண்டில் உருப்பெற்றிடும் ஆரம்ப இடமாய் அமைந்தது.

1850 மற்றும் 1855ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில் விக்டோரியாவின் முதல் கத்தோலிக்க செமினரி ஒரு கட்டிடத்தில், சிறிய லோன்ஸ்டேல் தெரு முனையில் அமையப் பெற்றிருந்தது.

செயின்ட் வின்சென்ட்டி டி போல் சங்கத்தின்

★ நல்ல ஆயனாகிய இயேசுவே, திருச்சபையின் தலைவர்கள் உமது தலை ஆயனுக்குரிய பண்புகளில் நிலைத்திருந்து தங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட மக்களை கனிவுடன் வழி நடத்திட அருள்புரியும்படி ஆண்டவரே உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

★ வாழ்வளிக்கும் உணவாகிய இறைவா,

உம்மை இறை வார்த்தையிலும், நற்கருணையிலும் கண்டு போற்றுவது போல படைப்பிலும், இயற்கையிலும் கண்டு வணங்கக்கூடிய ஞானத்தை அருளும்படி ஆண்டவரே உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

★ அதிசயங்களைச் செய்யபவரான இறைவா, இன்று உமது பெயரால் அற்புதங்கள், அதி

விசுவாசிகள் மன்றம் (6)

எங்கள் உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தை தரக்கூடிய கீரான் உணவுப் பழக்க வழக்கங்களை நாங்கள் மேற்கொள்ளவும், அழியாத உணவாகிய உம்மை நற்கருணை வழியாக பக்தியுடன் அடிக்கடி பெற்றுக்கொள்ளவும் அருள் புரியும்படி ஆண்டவரே உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

★ உண்மையின் இருப்பிடமாகிய இறைவா,

சயங்கள் நடப்பதாக விளம்பரம் செய்து மக்களை கவர்ந்திமுக்க முயற்சிக்கும் போல் போதகர்கள் மட்டில் எச்சரிக்கையாய் இருந்து தாய் திருச்சபையின் படிப்பினைகளில் உறுதியாக இருப் பதாக அருள்புரியும்படி ஆண்டவரே உம்மை மன்றாடுகிறோம்.

- டோணி

செயின்ட் பிரான்சில் தேவாலயத்தின் மேற்குப்பற்றித்தில் அழகான “லேட் சாப்பர்” 1850ஆம் ஆண்டின் மத்தியில் கட்டப்பெற்று 1858இல் சடங்காச்சாரத்தின்படி ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது.

தேவாலயத்தின் புதுமை வடிவத்தோடான கூடுதல் கட்டிடம் 1870ஆம் ஆண்டில் முடித்துச் சேர்க்கப் பட்டது.

வருடங்கள் உருண்டோடிய பொழுதினில், மிக அதிக அளவிலான கத்தோலிக்கச் சங்கங்களும் நிறுவனங்களும் தேவாலயத்தைச் சுற்றிலும் கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொண்டு குடியேறிவிட்டன. இவற்றில் பல கத்தோலிக்க ஆரம்பப் பள்ளிகளும் இரண்டு கத்தோலிக்கப் பத்திரிகைகளும்

அவுஸ்திரேவிய மாநாடு இந்த செமினரி கட்டிடத்தில் தான் 1854ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்றது.

மெல்பேர்ஸின் ஆர்ச்டயோசிஸ், செயின்ட் பிரான்சில் தேவாலயத்தின் பராமரிப்புகளை பிளஸ்ட் சாக்ரமெண்ட் காங்கிரிகேசனிடம் 1929ஆம் ஆண்டில் ஒப்படைத்தது முதல் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டப் புளித் தேவாலயமாக அமையப்பெற்றது.

வத்திகானின் இரண்டாம் கவுன்சில் போல இத்தேவாலயத்திலும் மிகச் சமீபத்தில் உட்புற வேலைப்பாடுகள் அனைத்தும் நல்வீனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

- ஜோசப் பியோ மணோகரன்

அகமத்துவராய் விளங்கிய பதினெட்டுவர்ஷ பேர் பென்டூக்டு

Uதினைந்தாம் போப்பாண்டவர் பென்டிக்டின் இயற்பெயர் ஜியாகோமா பவோலோ ஜியாவன்னி பட்டிஸ்ட்டா டெல்லா சீசா. இவர் இத்தாலியின் ஜெனோவா கிராமப்புறப் பகுதியில் பெக்ஸி என்னுமிடத்தில் 1854-ம் ஆண்டில் நவம்பர் 21ஆம் திகதி தன் பெற்றோருக்கு மூன்றாவது பிள்ளையாகப் பிறந்தார். ‘பாதிரியா ராக வேண்டும்’ என்ற இவருடைய முதல் விருப்பம் இவரது தந்தையால் முதலில் நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது.

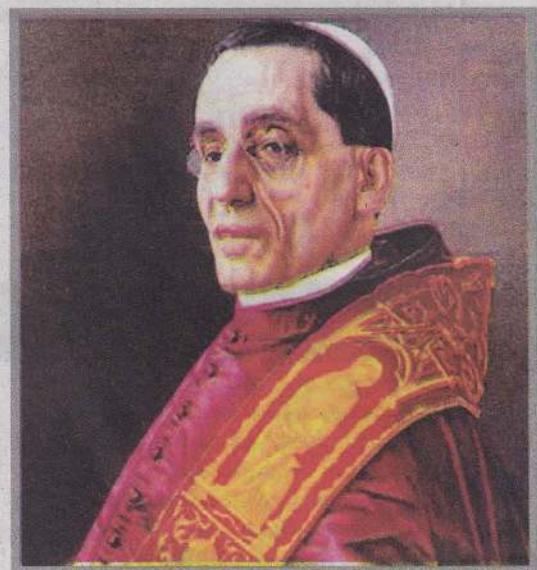
சீசா தமது இருபத்தோராவது வயதில் சட்டப் படிப்பில் பட்டம் பெற்றவுடன் தமது தந்தையிடம் தமது பழைய கோரிக்கையான பாதிரியாராகும் எண்ணத்தை முன் வைத்தார். இந்த முறை அவரது தந்தை அரைமன்தாக மகனின் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டார்.

சீசா, ரோமிலுள்ள கல்லேஜியா கெப்ரானிகாவில் சேர்ந்து இறையியல் கல்வியைப் பயில ஆரம்பித்தார். 1878ஆம் ஆண்டில், புதிமுன்றாம் போப் லியோ காலத்தில் டெல்லா சீசா கார்டினல் பேட் ரிலியால் முதன் முதலாகப் பாதிரியாராக நியமிக்கப்பட்டார். 1878ஆம் ஆண்டு முதல் 1883 வரை ரோமிலுள்ள போன்டிபிலியா அக்காடமி டி நெநாபிலி எக்லஸ்யாடிசியில் தொடர் இறையியல் கல்வியை மேற்கொண்டவர். 1882ஆம் ஆண்டில் ‘கார்டினல் செக்ரட்டரியேட் ஸ்டேட்’ பதவியில் அமர்த் தப்பபட்டார்.

இத்தருணத்தில் டெல்லா, அச்சமயத்தில் பரவியிருந்த கொலரா நோயினைக் கட்டுப்படுத்த பெருமூற்றிகள் எடுத்துக்கொண்டார். தம் முடைய விடா மூற்றிகளினாலும், மிகுந்த இறைப்பற்றி னாலும் டெல்லா பல்வேறு இறையில் சம்பந்தப் பட்ட பதவிகளில் பணிபுரிந்த பின்பு 1914ஆம் ஆண்டில் பதினைந்தாம் போப்பாண்டவராகப் பதவியேற்றுக் கொண்டார். இவர் பதவி ஏற்றுக் கொண்ட காலத்திலிருந்து வந்த மிகப்பெரிய சவால் முதலாம் உலகப் போரும் அதன் பொருட்டு ஏற்பட்ட தாக்கங்களு மாகும். போரில் காயப்பட்ட சமார் இருபத்து ஒன்பதாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட வீரர்களை சிகிச்சைக்காக ஸ்விட்சர்லாந்திற்கு போப் பென்டிக்ட் அனுப்பி வைத்தார்.

நான்கு குழந்தைகளை மேலும் பதினெட்டு மாதங்கள் தொடர்ந்து சிறையில் அடைப்பட்டிருந்த போர்க் கைதிகளை நடுநிலை நாடான ஸ்விட்சர்லாந்திற்கு அனுப்பிடவும் ஏற்பாடு செய்தார் போப் பென்டிக்ட். 1915ஆம் ஆண்டில், போர்க் கைதி களை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் விடுமுறை

தினங்களில் வேலைக்கு உட்படுத்துவதில்லை என்ற உடன்படிக்கையும் இவரின் முயற்சியாலேயே எட்டப்பட்டது. பல மரண தண்டனைகள் போப் பென்டிக்டின் தலையிட்டால் கைவிடப்பட்டன. இவரின் அருமூற்சியால் போர்க் கைதிகள் பற்றிய தகவல்களை உடனுக்குடன் பெறுவதற்காக ‘ஓபேரா டி பிரஜியோமொரி’ என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

முதலாம் உலகப் போரின் இறுதிக்கட்டத்தில் சமார் ஆறு லட்சம் கடிதப் போக்குவரத்துகள் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை போரின்போது காணாமல் போனவர்களைப் பற்றியவை.

1916ஆம் ஆண்டில் ஜெர்மனியால் கைப்பற்றப்பட்ட பெல்ஜியத்தில் பசி பட்டினியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த போரில் அனாதையான குழந்தைகளுக்கு உணவளிப்பதற்காக அமெரிக்கக் கிறிஸ்தவ அமைப்புகளுக்கு வேண்டுகோள்விடுத் தார்.

இவ்வாறு அமைதிக்கும் மனிதாபிமானத்திற்கும் அயராது உழைத்து தனக்கும் போப்பாண்டவர் பதவிக்கும் மரியாதையைக் கொண்டுவந்த பதினைந்தாம் போப் பென்டிக்ட் 1922-ம் ஆண்டு ஜனவரி 22ஆம் திகதி இயேசுவில் நித்திரையைடைந்தார்.

- அ.அ. ஆலபா

எங்கள் மரியாதைக்குரிய வாசகர்களே!

வீரகேசரி பத்திரிகையின் 80வருட கால பயணத்தில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த 400 முதல் பக்கங்களை புத்தகவடிவில் உங்களுக்கு சமர்ப்பியதில் நாம் யெருமை கொள்கின்றோம்.

வீரகேசரி

VIRAKESARI
1930-2010

ஒரு வரலாற்றுப்பொக்கிழைம்

Weight: 2.50 Kg Size : 11.5" x 17" Pages : 400 Price : Rs. 2500/-

எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேபர்ஸ் வெளியீடு

வீரகேசரி கிளைக்காரியாலயங்களிலும் கிடைக்கும்

மேலதிக தகவல்களுக்கு 011 5322783

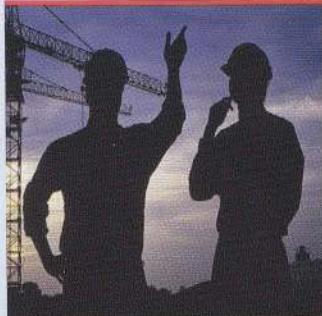
*Home Builder
a complete guide
for an
outstanding house*

**Gardening
&
Landscaping**

Interior Decorating

**Construction
&
Architecture**

& Many more
interesting
Topics to turn
your house
a home

Available at Cargills & Keells Supermarket
for more information please contact

Praveen - 077 4080038

A Home Improvement Companion

இந்த இதழ் எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ் பேபர்ஸ் (சிலோன்) விமிட்டெட்டாரால் கொழும்பு-14, கிராண்ட்
185ஆம் லீலக்கத்தில் உள்ள மாதம் அக்ஷிட்டு வெளியிடப்பட்டது.
Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanahanam.org

An Express Publication